

מדינת ישראל

משרד הממשלה

לשרת ראש הממשלה

משרד

לשכת ראש הממשלה -
ארה"ב

4/1985

המשק בתיק מט' 2

שם: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס - אר

א - 1 / 4379

מזהה פיוז: 43.4/3 - 3
מזהה לוגי: 02-111-01-07-09
מס פריט: 270240
כתובת: 15/08/2010

מחלקה

מס. תיק מקורי

4

פ ו ס פ

דף... 3... מחור... דפים

1101 בסמוכי... סגנון...

דחיסות... טיפודי

מאריך וז' 19 1400 19 אפריל 55

386

אל: שר האוצר, מנכ"ל אוצר- למטענים בלבד

פגישת ינ"ר' התאחדות התעשיינים במחט"ד

ביום ד' (17/4) נפגש אלי הורביץ בלוויית הח"ט עם אלן כנאליס ועם פקידים אחרים במחט"ד. במחילה היתה ארוחת עהריס ודיון שבו השתתפו: פיל וילקוקס, פרופ' שרטיץ ביילי, סגן האוצר, לורי פיטרס- מחט"ד, רט טישלדף- א.י.ד., קתי קייס- משרד המסחר, ביל סקמאדן- אוצר וכן שני פקידים המטפלים בהשקעות במחט"ד ומהאוצר. לאחר טכז היתה פגישה עם וואליס, בחשונות וילקוקס, פרופ' ביילי והאוצר. כל הפגישות הוגדרו כ"בלתי-פורמליות". להלן עיקרי הדברים:

החברה חוסברה כרצון לדבר עם נציגי הסקטור הפרטי בארץ ולשמור דעתו על המצב הכלכלי. עסקת החבילה ואפשרויות הסיוע האמריקאי בנושא השקעות.

בדיון הראשון נשאל הורביץ לדעתו לגבי עסקאות החבילה והצעדים הכלכליים שנקטה הממשלה. תשובתו היתה שעסקאות החבילה הצליחו לדעתו, בנוסף לצעדים הנוספים שנקטה הממשלה. הראיה היא אינפלציה טפסה למימדים של 25% עם ציפיות ל-25% בחודש, ראצלו עיסקת החבילה ריסנה זאת בצורה משמעותית. החישוב הגדול הוא בשינוי התנהגות הצריכה של הציבור, אשר נרבע ולא סתער על החנויות. הורביץ הביע דעתו שאמצעים מלאכותיים (כגון חקאות מחירים) יכולים להיות מועילים במקרים מסוימים, כמו במקרה שלפנינו. לדעתו עיסקת החבילה א' יותר טובה מ' ב', בעיקר כיוון שפיקוח מחירים קשה יותר לביצוע מחקאות מחירים. בשיחה עם וואליס, פתח וואליס ואמר שהרגשתו שאין התקדמות במצב העניינים והורביץ חלק עליו ואמר שלדעתו יש התקדמות רבה. ציין שהעסקת גרטה לפיחות ריאלו של כ-10%. כמו כן אמר שאם נוציא ממדד החודש האחרון את השפעת הטובסידיות נמצא עלייה של 5-6% והביע דעתו שהסתבחו האמיתית יהיה עוד חודש מאי. בשתי התזדמנויות אשר הורביץ כי בוצע קיצוץ נרחב במקצת, כאשר מבחינת חורדת רמת החיים נראה לו שאי אפשר בתנאים הקיימים (חברתיים ופוליטיים) וכן אי אפשר לעשות צעדים חד-פעמיים, כגבזן פיהותים ועיקורי הצמדות - צריך לעשות זאת בהדרגה. נראה לו שזו שגיאה לנסות ולהכריז עוד בנקיב- למעט בטעיפי הנצאות הממשלה ששם נראה לו שעדיין אפשר לקצץ- ועריך להתחיל ולהתרכז בחידוש הצמיחה דרך הגברת השקעות. שיתוף פעולה בין חברות וכו'. הורביץ הצביע על כך שאחוז הירידה בצריכה הפרטית

למה את מ'אנט מ'פן בדורו ס'אליה ס'רהאלה מ'אליה

700

דף.....מס'.....דפים
סודי
100 בטלפון
דחייגות.....מגזג...

אלו טטרד

מארץ 1948 14000 19 אפריל 85

מס' 386

זהה לאחוז השיפור במאזן הסחר בשנה האחרונה. הורביץ טתח ביקורת על הממשלה שלא קיבלה הצעתו למעבר ל-5 ימי עבודה (עם משלום בהתאם) בטענה שיפריע לפיטוריו 40 אלף איש- בעוד שהממשלה לא פיטרה אפילו 40 איש. הועלתה שאלה לגבי השפעל שינדויים בפת"מ על הדולר השחור, המנהגות הציבור וכו'. הורביץ אמר כי רב הפת"מ מוחזק ע"י חברות מטעלותיות וחברות פרטיות גדולות, שאין להם, כטובן, אפשרות לפנות לשוק השחור.

לגבי השקעות, טען הורביץ שהבעיה העיקרית היא שלא היתה החלטת ממשלה כוללת שהשקעות חשובות ויש לפתח אותן וזה נובע בעיקר בגלל שסתעסקים בבעיות קצרות טווח בוערות שדורשות פתרון. חשוב לדעתו שתחיה החלטת מלוכה בשינוי גושה לגבי השקעות. בשני הדינונים עלו שאלות לגבי סחבת בה נתקלים משקיעים בבואם להשקיע בארץ, והורביץ היה תקיף מאוד בתשובתו שזה לא נכון- מי שרוצה משקיע. הוא אמר שיש לו ביקורת על הממשלה ועל סחבת בכל מיני מקומות, אך במקרה של השקעות זה אינו נכון, ומה שקורה בד"כ זה שהרבה משקיעים מנסים לחשיג יותר טמה שניהן במקור - ואז זה גורם עיכובים. וואליט שאל לגבי התערבות הממשלה בניחול מפעלים (האם מתערבת בפיטוריו עובדים, במיקום המפעל, וכו') וגם באן אמר הורביץ באופן תקיף שזה לא נכון. הביא כדוגמא את מפעלו, שם פיטר פועלים כאשר החליק שזה נהוץ ואף אחר לא התערב- כאשר זה היה בעקבות מו"מ עם ועד העובדים. לגבי אזורי פיתוח הסכיר הורביץ כי התנאים עם קסים ואין תשתיות מסעקת-חדרת באטמת הממשלה- רזאת הטיבה שצריך למסוך לשם מפעלים.

בדיון שאלתי לדעתו של הורביץ לגבי הרעיונות של שילוב חכק לפיתוח תעשייה בייצוג בארץ של אופיק ואקסיום וההשפעה על העסקים והוא אמר שזה יתן דחיפה עצומה להשקעות בארץ. בעקבות זאת אמר לוואליט לאחר טכך כי באט יתיה לנו ביטוח פולדטי זה יעזור הרבה להשקעות בארץ, בגלל חשש ומידה חסיכון שמיזחסיים למצב הכלכלי בארץ. הורביץ אמר שהוא חושב שהקלות מס עדיפות על סענקים בעידוד השקעות וכן שמכשיר עיקרי לעידוד השקעות זה שוק ההון, שהוא כיום גוף סלאכותי הנשלט ע"י הממשלה. לדעתו צריך לפעול לחקמת בורסה אחראית, עם נוהלים ברורים. הזכיר את מבצע "אינדפנדנס" (שלטמו בא לאר"ב) וחטביר את הרעיון טאהודי זה.

באופן כללי, עשה הורביץ רושם מצויז והכיע דעומיו בצורה משכנעת ואמינה. (לאחר טכך אמר לי שלא חביע את כל הביקורת שלו, אך הרגיש צורך לחביע דבבגם טטויסיים-כי זאת חובתו ונבדוי שלא דמצר רושם לא אמין). הוא נתן ביטוי לכך ששלושת השותפים בעיסקאנות החבילה הינם גופים אשר יש להם זאגה טטותפת להבראת הטעק ויש להם הרבה זקודות טגע ששותפות- לצד האינטרסים הברורים של כל אחד מהם. עיין את ההסתדרות כגוף אחואי ביותר. המסר שטבר זה שיש פיתוף פעולה בין הגורמים העיקריים במשק במטרה להבראת הטעב. הורביץ ציין, כי כיום אפשר לקבל מהממשלה נתונים על המצב תוך ימים מטפר לעומת שבועות כפי שהיה לפני כן-דבר המצביע על יותר שליטה על מה שקורה.

ט ד ס
 3 3 3
 ד... דפים
 סווג בסחובני סגרי
 דחיסות... סייד
 תאריך וזייח 19 1400 אפריל 85
 סיטי טי... מברק... 3/6

וואליס היח מאוד פתוח וחברנתי כהפגישת עיטו ארכה שעתיים (1) - דבר הטכטא את מתרשטנתו
 ותמעניינותו של וואליס. הפגישות עם וואליס נבם עם צבחה הפקידים מיר כאוירה מאנד ניונחה
 נדידותיה.

גם, החדים שקיבלתי לאחר הפגישות היב חיכויים כמהרגשה היתה שזה יתרגם להבנת
 התמונה הכוללת, עם תאילוצים השונים במשק. כולם ציגור את הרשעתו חסובה של הנרביץ.
 נראה לי שטוב שקוימו פגישות אלו, שבתם שמעו האמריקאים דברים מפי אדם שאיננו מריצג את
 הממשלה - כאשר בהרבה מקרים דבריו עלו בקנה אחד עם הקמדה הרשמית של ישראל,

א.נ. כ...
 אבדי פבלבסקי.

הפוצה: שגריר, טייכל, למדן, קני-טל, כלכלית, ארכיב.

2 7 2 2 2 2 2
0'87.....1102.....97
.....1102 2110
.....0102
.....1102 97
.....1102 97

2
2

112 / 318 / 385

171

SYRIANS TO URGE KARAMI TO RETAIN LEBANON POST

WASH TIMES Prime minister Karami, who resigned yesterday in the wake of the clashes in Beirut between rival Moslem factions, went to Damascus to discuss the resignation with Syrian officials. The government of Assad reportedly will press him to remain in office.

SENIOR UNIVERSITY OFFICIAL SEIZED IN WEST BEIRUT

THE SUN Gunmen kidnapped a senior official of the American University of Beirut early yesterday the University said. George Sayegh, acting vice president for administration at the campus, was taken from his apartment in mainly Moslem west Beirut shortly after midnight, the University said in a statement.

ISRAEL'S 'IRON FIST' LEAVES MANY SOUTH LEBANESE TOWNS EERILY QUIET

M. CURTIUS CHRIS SCI MON Israel's 'iron fist' policy has turned much of the area it controls south of the Litani river into an eerie scene of empty roads and villages that seem to be inhabited only by women, children and old people. The Israeli policy is to blow up homes of people suspected of guerrilla activity and homes of collaborators, according to the IDF spokesman.

ג'מ'ן -

April 18, 1985

Memorandum

To: Steve Rosen
Lenny Davis

From: Tom Dine

I had lunch today with Dov Zakheim, Assistant Under Secretary of Defense.

He and Under Secretary of Defense Fred Ikle are leaving for a week's stay in Israel on April 25. Besides looking at the status of the IDF and the region's military balances, the main subject is to find factual data relating to the Lavi aircraft. Ikle, according to Zakheim, will not argue the program's merits; "he will not urge the Lavi to be killed." The major question is the Lavi's funding and the effect its cost will have on other needed military programs. In other words, the cost-effective question is will the Lavi allow Israel to do all the things it wants to do in terms of its national defense?

Zakheim is one of the chief analysts for Defense Secretary Weinberger on weapons acquisition. He most recently headed the USG's successful negotiations with the Canadians on the Dew Line communications and surveillance effort.

His questions will probably take the following approach:

1. What are the Lavi's present cost projections? Where are the escalating costs coming from and why? Zakheim has asked the U.S. air attache in Tel Aviv for answers to these questions, but was told there is none. Zakheim has heard that the Lavi cost is now 50% more than previously projected.
2. If the program will cost an estimated \$3-6 billion more, where can Israel find the additional monies?
3. Have the Israelis really planned out the full costs of the Lavi? He asked me, "are the Israelis being honest with themselves?"
4. Because of Zakheim's deep involvement with our DSARC process, he and Ikle will be asking questions such as:
 - (a) What is the Lavi's acquisition plan?

(b) What is the reliability and manageability of the Lavi program?

394-12
317-5
2
4
(c) What is the test profile?

(d) Will development and production occur simultaneously?

(e) How well thought out is the integration structure vis a vis subcontractors?

(f) Will the wing structure change after the first 30 aircraft?

Zakheim's background is budgetary analysis of weapons systems. He senses "something is wrong" with the Lavi program. He stated there have to be "disconnects," a favorite OMB/CBO/Brookings concept. In other words if you don't have enough resources what gives in the Israeli military and domestic budgets? Zakheim plans, in his words, to "try to get his arms around the problem."

I stated and restated AIPAC's strong support of the Lavi. Potential alternative aircraft for Israel to purchase from abroad like the F-15-E, the F-16-F and the F-20 are just not feasible.

Please communicate to our pro-Lavi friends the following:

- (1) Ikle and Zakheim are very friendly. But they are Lavi skeptics. They may no longer be able, because of politics on Capitol Hill, to frontally reverse the U.S. part in the development and procurement of the Lavi. They can, however, delay.
 - (2) Please prepare for this visit. Provide them the factual data. Proudly demonstrate the strength of the program. The IAF and the RUDG could come out ahead in the long run. Zakheim rhetorically said, "what if for all the wrong reasons we in DOD were right?"
 - (3) What is also pulling at Zakheim et al today, besides lingering doubts on the Lavi's necessity and the Lavi's total cost, is the budgetary implications of John Lehman's promises with his Israeli counterparts. According to Zakheim the office of the Defense Secretary was buzzing this morning over the "unauthorized" deal-making of the Navy secretary.
- *

384 - 21
317 - 67

6
4

We always knew he was a dominant force unchecked by the bureaucracy but it seems he urged Israel to build its new submarine at Haifa rather than in the United States. Zakheim's question was who will pay for it?

My institutional questions come down to does AIPAC lobby now for \$4.5 billion annually in aid, \$3.9 billion for Inouye's amendment, \$4 billion for the Lavi's overruns, and another huge amount for a made-in-Israel submarine to fight the new Soviet aircraft carrier of the 1990s? Does AIPAC take on in hand-to-hand combat the aerospace lobby, the shipping lobby, and the budget-cutting lobby simultaneously in the years ahead? Pretty soon none of us will have ever heard of the pro-Arab lobby.

TAD:af

~~*~~

אל: המכרה, ספ"ח, לש' מסנכ"ל, יועץ רוח"ם להקשורת, מצפ"א.
 לפ' יג
 דע: רוסינגטון
 מאה: קהנר
 92-;211

דף: 1 מתוך 4 דפים
 סיווג בטחוני:
 מחיפות:
 תאריך חתימה: 1813-0384
 מס. מברק: }
 לשימוש
 המערכת

News Summary April 18, 1985

Editorials

DN "Honor Where it's Due" There is still time for Reagan and his advisers to admit they made a mistake and make good. Reagan has offended the French, Jews, "S Vats--and cancelling the Bitburg visit would offend the Germans. He should go to Dachau, to a US military cemetery and to Cologne--and he should go as a pilgrim, not a US politician playing to the home crowd.

Columns

NYT-Safire "War and Remembrance" In the ensuing roar of outrage occurring now, our West German allies would be reminded that any attempt to forget the unforgivable will always be mightily resisted, Jews all over the world are forced not to forget. Reagan has made big mistakes but now it is time to give him a chance to straighten up and finish strong. Bitburg is the wrong place to visit.

NYT-Kaiser (History Prof-Carnegie-Mellon) "No Wreath For Hitler's Army" Even though Reagan is no planning to visit a concentration camp, there is no reason to go through with the visit to the German cemetery. The decision to do so was political, Reagan appreciates Kohl's support for the installation of missiles in West Germany. Had the Nazis won the war, the world would be a nightmare now. For a "S President to legitimize the sacrifices of Hitler's army is senseless and inexcusable.

ND & NYP-Juchwald "Come to Germany: Visit a Cemetery, Buy a Swell Car" How did Reagan make his most recent blooper? Some believe that Reagan's advance team was so busy buying BMW's at half price they didn't check out the political ramifications of the decision.

Cartoons

NYP-Rigby-Reagan leaves Bitburg cemetery with Kohl. Ghosts of Nazis salute him, smiling.

Press Reports

Holocaust Remembrance

NYT-p.l-Gross (Photo of survivors singing Hatikva) Thousands of mournful Jews gathered in Madison Square Garden for the annual Remembrance Day ceremony. The evening's boldest words came from Rabbi Norman Lamm.

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

4 2 97

: אל

סיווג בטחוני

דחיות:

: 97

384/92

: RND

who said "A courtesy call at a conveniently located concentration camp cannot compensate for the callous and obscene scandal of honoring Nazi dead." Koch also spoke about how Reagan and alot of other people wish to forget that the Holocaust happended. (see ND-Arena & Banner; DN-Slagle; NYP-Juffe & Soltis...photos of ceremonies in all papers)

Survivor Naphtali Lavie-Interviewed

ND-Banner-Consul General Lavie, a survivor of Buchenwald recounted his liberation and disputed the claim that a group of organized inmates freed the prisoners in April 1945. The myth of liberation, Lavie stated, was perpetrated by the East Germans and Communists and others who wanted the world to believe that only Jews would free other Jews. (Consul General Lavie was also interviewed on WNEW-TV during the story on the Remembrance services).

How Reagan Got Into Impasse Over Trip to Germany

NYT-Weinraub-An apparently impulsive decision by Reagan to grant Kohl a favor has drawn him into the most embarrassing and politically damaging episodes of his Administration. The episode threatens Reagan's carefully nurtured relationship with Jews and his reputation as PR pro. Kohl asked Reagan to visit a cemetery where German and US soldiers were buried as a symbol of reconciliation. Reagan agreed but within 24 hours all realized that no US servicemen were buried there. White House officials are now blaming each other and Kohl for the gaffe. The State Dept. and the West German Embassy remained uninvolved in the arrangements. Both Reagan and the West Germans were ambivalent about a visit to a concentration camp. But Kohl wrote and urged Reagan to visit both a camp and the cemetery. US officials say the West Germans offered no encouragement for Reagan to visit a camp. Donald Regan endorsed the trip to the cemetery. Republican strategists believe that there will be a turn away from the Party because of this incident. Reagan himself was not too keen on the idea of going to a camp and nobody pushed him on it, said one US official. (see WSJ-Thurrow)

53 Senators Ask Reagan to Cancel Cemetery Visit

NYT-Boyd-A majority of the Senate sent Reagan a letter "strongly urging" him to cancel the visit. The US Holocaust Memorial Council asked the same. The Council, which includes 55 members appointed by the President is preparing to consider a resolution for the resignation of all its members unless the visit is eliminated.

דפים 4 סתוד 3 97

:אל

פיוג בפוזי:

דחיות:

:97

מאריך ת"ת: 384/92
 מס. מברק: } זמנ
 } נס
 } זמנ

:מאמ

SS Vets' Group Planning A Reunion in West Germany

NYT-Tagliabue (Bonn) Veterans of the SS are expected to hold two gatherings in May around the time of the 40th anniversary of the defeat of Nazi Germany. 500 SS troopers are expected to attend. The town council, where the meetings are to take place sought to ban the meetings but no legal instruments exist to do so. They will try to "spoil their fun here," a councilman said.

Bitburg-Town Has American Flavor

NYT-Markham-It is not hard to understand why Kohl thought that Bitburg was an appropriate place to stage a reconciliation ceremony. The town was destroyed by US bombers and artillery. After the war it became a site for a US Army base. US residents of the town like it and the people. Most Germans feel that it doesn't matter whether or not SS men were buried in the cemetery. They state that most were young and had little choice. Although no Jews live in Bitburg, there is a Jewish cemetery there and the Mayor's Jewish mother is buried there.

Lebanese Cabinet Resigns

NYT-p.1-Hijazi-Lebanon's national unity Cabinet resigned, hours after Shiite militamen took full control of West Beirut in fierce fighting. The victors were Shiite Amal and Druse militias, the Sunni militia was defeated. Karami said the situation was "colosally grave."
 (see NYP-Dan; ND-Wash Post; DN-combined)

Israelis Hit Base

NYT-AP-Israeli warplanes attacked what the military command said was a Palestinian guerrilla base in the Bella valley. Israeli troops also raided a Shiite Moslem village, rounding up 60 men for questioning.

UN Mandate Extended

NYT-special-The Security Council extended the mandate of UN troops in Lebanon for six months. The vote was 13-0 with the USSR and Ukraine abstaining.

Egypt-Israeli Summit Set

NYP-Egypt and Israel are preparing for their first summit since 1981.

77...מחזור...דפים
 סוג בשחור...ספור
 דמישות...מיידי
 מחיר דמי...אפר' 18 1630
 ...מכר

$\frac{1}{2}$ 378

אלו הם סרד

מצ"א.

קונגרס. (14-16 באפריל).

דיווח זה מיועד לשרטוט תמונת מצב של הנעשה בקונגרס בימים אלה, וזאת בקוים רחבים, לעיונם של הגורמים השונים במערכת המעוניינים בכך.

1. בתחילת השבוע התכנס מחדש הקונגרס לאחר פגרת הפסחא, בטימן שני נושאים דומיננטיים: התקציב (נושא המעסיק את הקונגרס מראשית השנה) וסיוע ל"קונטרסי" בניקרואה (נושא חדש יחסית).

2. באשר לתקציב, מעריכים כקלושים ביותר את סיכויי התצלחה של הפשרה שהושגה ערב הפגרה בין המנהיגות הרפובליקנית בסנט לבין הבית חלבן. לפי פשרה זו, יוקטן בשנה התקציבית הבאה הגרעון (העומד על יותר מ-200 ביליון דולר) בטן של 52.2 בליון דולר תוך חיטול או צמצום תכניות חברתיות רבות ומגוונות מחד גיסא, ותוך האטה בגידול הוצאות הבטחון מאידך גיסא (דבר שנגדו עמד הנשיא עד כה). אם כי יש לרפובליקנים רוב בסנט, עשרים ושניים מתוך הסנטורים רצים מחדש בבחירות ב-1986, וספק אם רבים מהם יתמכו כיום בקיצוצים בתכניות החברתיות, שיורגשו בכל חומרתם דווקא בעת מערכת הבחירות בשנה הבאה. זאת ועוד; בבית הנבחרים, אין לצפות שהדמוקרטים - שהם הרוב - יתנו יד להצעה הרפובליקנית בנושא התקציב. החשלות המעשיות של מצב זה ברורות: עדיין ארוכה הדרך עד שיגובשו העקרונות להשתתת התקציב לשנה הבאה, ודבר זה עלול לחטיע על העברת כל חקיקה בעלת השלכות כספיות וכן לעכב קבלתה, לרבות חוק סיוע החוץ, המכיל כידוע את הסיוע האזרחי והצבאי לישראל (בטן כולל של 3 בליון דולר), ותמכיל (לפי שעה בצד של בית הנבחרים בלבד) אף את חוסנת החירום המבוקשת בטן של 1.5 בליון דולר.

3. יש פירושים שונים למניעיו של הנשיא, המטיל מלוא יהבו ויוקרתו על השגת סיוע ל"קונטרסי" בניקרואה. מכל מקום, עיחוי הנסיון אינו מוצלח במיוחד תואיל והוא חוסף אלא 10 שנים לסיום מלחמת וייטנאם וכלי החקשורת מבליטים אירוע זה. אם כי אין דסיון רב בין המלחמה בוויטנאם למערכת בניקרואה, לא נמחקו תזכרונות המרים של וייטנאם ומסתמנים חישות שארה"ב מתערבת עתה במאבק שאין לנצח בו בלא מתן סיוע במימרים ניכרים ואולי מבלי להפיל מטטר הסנדניסטט. למרות שמדובר בטעילות בהמיספרה אמריקאית

me 2
 1414
 2
 1
 2
 1
 4
 1
 1

2/2 378

222 222
 ד...מ...ד...
 ט...מ...
 ד...מ...
 ט...מ...
 ד...מ...

ולא במלחמה רחוקה, אין התלהבות גם בקרב הרטובליקנים (להוציא השמרנים המסוריים) למטע הנשיא להשיג סיוע ל"קונטרס", ורבים מהם מחפשים אלטרנטיבה ומוצא שיטתו על כבודו של ריגאן (סיוע "חומניטרי" במקום סיוע צבאי). עם זאת, אוחת הממשל למנהיגות בקונגרס שטרם אישור הסיוע לקונטרס, אין הנשיא חפץ בטיפול בכל חקיקה שיש בה נגיעה למתן סיוע למדינות אמריקה המרכזית. "איסור" זה חל בראשית בראשונה על חוק סיוע החוץ, והוא עשוי להביא לדחיית השלבים הבאים בתהליך הטיפול בחוק זה (שוב - עם "רסיסים" אפשריים לסיוענו).

4. בצל נושאים אלה, לא תספו ענייני ישראל מקום בגבעת השבוע. החפצם דו"ח וועדת החוץ של הבית בדבר חוק סיוע החוץ, ובו מסר ברור למדי בקשר לתוספת החירום לישראל (SUPPLEMENTAL): הרשאת טכום של 1.5 בליון דולר ע"י בית הנבחרים איננה פעולה טומית; סיוע זה אינו בא כמחליף לצעדים שישראל חייבת לנקוט לשם הגראת כלכלתה; בטרם תועבר תוספת החירום (במשך שנתיים) מצמיט חברי וועדת החוץ שישראל וארה"ב תגענה לסיכומים וסידורים לשביעות רצונם של שני הצדדים. עוד לפני פגרת הפסחא הורגשה אכזבה בקרב אוהדינו בגבעת נוכח מה שמצטיינת בעיניהם יפעילות בלתי מספקת מצד ממשלת ישראל בתחום הכלכלי. השתרשת הצפייה שבמשך חג הפסחא או לכל המאוחר מייד לאחר מכן תחליט הממשלה על תכנית "עשר הנקודות" או למחות על חלק מהן. מן הדיון לציון כל הצפייה להחלטות כאלה ולנקיטת צעדים מסויימים בעתיד הקרוב, עומדת בעינה השאלה באם יגיש הממשל בקשה לתוספת חירום עבור ישראל. בתעדר בקשה כזו, סביר להניח כי הסנס יהסס לפעול במקביל לבית הנבחרים, מה גם שהבית, בדו"ח שלו על חוק סיוע החוץ, הביע תקווה אף הוא שהממשל יגיש בקרוב בקשה פורמלית בנדון - ותמבין יבין.

5. אם ענייני ישראל לא תפסו מקום מרכזי השבוע, נושא יהודי אחר עלה למרכז ההתענינות: החלטת הנשיא לבקר בבית הקברות חצבאי בביטברג, בו קבורים פושעי ס"ס, החלטת זו גרמה לסערה בגבעת לא מחות מאשר במישורים אחרים בציבוריות ההאמריקאית, וכתוצאה מכך חתמו 53 סנטורים, ביזמת הסנטור הווארד מצנבאום (דמי מאוחין - ית'ודי), על מכתב בו קראו לנשיא לחזור בו מהחלטה זו. גם מכתב זה זכו לחתודה רבה במדיית.

למדן

אולי מל

פ 7 2 8 8 8 1 8
97... 77... 88... 99...
110... 120... 130... 140...
150... 160... 170... 180...
190... 200... 210... 220...
230... 240... 250... 260...

1/3

המסרד 371 + 307
גמחון

אל: מצפ"א, ממנכ"ל, מעת, רמ"ח קש"ח.

תדרוך דובר מחמ"ד, יום ה' 18.4.85

SECRETARY SHULTZ (appearing in the State Dept. briefing room): About the first thing I did after being asked by the President to be Secretary of State, was reach for the phone and call my friend, Ken Dan, and ask him to join me. He was then Provost at the University of Chicago, and he said, "Yes." Ken and I have been working together since, well, 1978 at least, when we worked together in the OMB. He worked together in the White House and Treasury. He worked — co-authored a book when we were not in office, and he has joined me here in the State Department. So, I suppose that gives some idea of my high estimation of Ken Dan.

So, it's with a sense of real loss that I announce that he is resigning from the post of Deputy Secretary of State to undertake a job of great scope and great interest, with the IBM Corporation, one of the great organizations of the world. Ken Dan is one of the great public servants around in this country. He's always responded to a call to duty. He's had a brilliant career as a scholar. He has been a groundbreaker in his writings in law, in economic policy, in particular international economic policy. He's been a distinguished educator, as a professor of law, at the University of Chicago, and as Provost at the University of Chicago.

He has been involved here, at the State Department, with everything that we do, all of our policy considerations, and has contributed tremendously to them, and to the President's efforts. And he has been tireless in his appearances before the Congress, with the press, and representing our country abroad, and in his speeches he has been eloquent and has even managed to display a slight literary quality to them, as befits a professor.

So, he's had a very heavy schedule and he's done it with great honor, and I want to take this moment, Ken, to say to you and everybody, how deeply I admire what you have done and, for that matter, I know will do. You have my admiration, you have my appreciation, you have my deep respect, and you have my best wishes in the important job that you'll do at this great corporation.

u 3+41 1 2 2 12 1 2 1 1441 2
AK P- Good and 1031 6200 6200 6200 6200 6200 6200 6200
(1) P- 254

פ 7 3 8 8 2 7 8
 0101.....מנון.....797
אגוד בסחונ'י
דמיס
מאריך וז"ח
מס' סגור

$$\frac{2}{3}$$

$$\frac{267}{307}$$

$$\frac{N1}{371}$$

אלו

Ken will continue to be with us here in the State Department and will man the post until his successor is confirmed. So, you might ask, who will his successor be. (Laughter.) Mr. John Whitehead will be nominated as the President's nominee for Deputy Secretary of State. I have known and known about John Whitehead for a very long time. And he has come down, and I've talked with him several times about the job, Mike Amacost, Ron Spiers, and others in the Department, Bud McFarlane, and others over in the White House, and yesterday we had a lengthy session with the President, who knew him before. And so we're all very pleased that John not only accepts the job but does so with, I think, enthusiasm, and is anxious to get to work on it.

MR. DJEREJIAN: On Lebanon. (Refers to guidance book.) He note that Prime Minister Karami has agreed to remain in charge of a caretaker government while a new cabinet is selected. He hope that Lebanon will continue its efforts towards strengthening the authority of the central government and toward rebuilding its national institutions, indispensable elements to end this tragic cycle of violence which has brought death and destruction to thousands of Lebanese of all confessional communities.

Q I think the State Department was of the opinion not too long ago that the Lebanese central government would be able to take control of the country. In fact, that was one of the reasons you were asking foreign forces to leave. Has your confidence in the Lebanon central government been shaken by recent events?

MR. DJEREJIAN: Well, Barry, we've stated, and I will reiterate again today, that we're under no illusion that after 10 years of civil strife, the tasks before Lebanon and its government are tremendous. Nevertheless, it has been our consistent goal to have in Lebanon a central government, able and willing to exert control over all Lebanese territory. In the final analysis, this is something the Lebanese will have to work out for themselves. And we urge that all parties in Lebanon exert themselves toward this end.

Q Well, considering the turmoil and the loss of life that usually results from turmoil, does the administration or the State Department have any new ideas how this central government might be assisted in maintaining order? Do you have any ideas to float? Are you looking anywhere, to the U.N., perhaps, friendly governments, or are you simply waiting for the central government to sort of find its strength?

2 7 2 8 8 8 7 8
 0101... 2... 3... 97
 2... 3... 97
 2... 3... 97
 2... 3... 97
 2... 3... 97

$\frac{3}{3}$

307

$\frac{N1}{371}$

17A

MR. DJEREJIAN: Well, I have nothing specific for you on that in terms of new ideas. But certainly our policy toward Lebanon continues and, as you know, and we've stated here, we have been providing the central government with assistance.

Q A followup. Would we encourage or oppose the Syrian Army moving in, to restore order?

Are we in touch with the Syrians on the subject?

MR. DJEREJIAN: Well, on these reports that Syria is moving troops in Beirut, it's a very ambiguous situation and I really don't have anything for you on that. At this point.

Q Okay, but to follow that up, does it remain U.S. policy that, even given the situation, you would still prefer all foreign forces to leave Lebanon, or are you rethinking the wisdom of that at this particular time?

MR. DJEREJIAN: Our policy remains the same.

Q Any concern for the American diplomats that are still there?

MR. DJEREJIAN: Well, as you know, in terms of the security of our personnel in Lebanon, and the status of our personnel at the Embassy, we watch that on a daily basis. And I have nothing new to give you on that today. But I must say that, again reiterate, that our Embassy in Lebanon does continue to function, with a limited staff.

Q Is the Ambassador there?

MR. DJEREJIAN: As far as I know, yes.

Q Back to Lebanon for a minute. Given the chaos and the continuing difficulties there, what makes that country now of strategic interest to the U.S.? What are our strategic interests there?

MR. DJEREJIAN: Well, we've always considered Lebanon to be a very important country in the Middle East. Our policy toward Lebanon has been reiterated many times. It remains the same. I'm not going to get drawn into specific, what we consider the strategic value and interests of Lebanon to be. We support the unity and the territorial integrity of Lebanon and its political independence and it's under that broad policy framework that we are supporting the efforts of the central government to restore stability in the country.

Handwritten signature or initials at the bottom of the page.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. תכנית אלון - קיסטינג'יר ציין כי בעבר תמך בתכנית אלון, אך
כיום אין לה ערך, אין עם מי לדבר עליה. לפיכך הוא היה
מייטץ לקיים דיפלומטיה אשר תשמור על המצב הקיים. אינו
רואה אפשרות של מהפך. יעזוב שבו ימסרו אטחים תמורת שלום.
בחלק הפומבי של הנאום, קרא קיסטינג'יר ליהודי ארבעי לתמוך
בישראלי ולהתייצב מאחוריה, ולא לחזוק עליה.
לידיעתכם.

רח

חפ: שח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, ד/מרכז, ממד, רס, אמנ

14764 210043 210043

משרד החוץ-מחלקת הקשר
110

522

*** H311

אלי ווט, נר: 530, מ: המשרד
דחו מ, סג: ס, תא: 180485, וח: 1730
נד: ביקור המוכיר

מיירי/100ד

רוון, סבל

ביקור המוכיר לשכנס 329

מסגרת הביקור כפי שהיא נראית עתה:

יום שישי 10/5

0700 - הגעה לנתביג

- המוכיר ימשיך לימכון המלך דוד' לפנוחה.
1100 - פגישה עם נשיא המדינה

1200 - הטכס ב'יד ושם'

1330 - ארוחת צהריים עם ממדרימ' ושה'ח
בערב - אצל דה'מ' לארוחת ערב

יום שבת 11/5

בקסריה - למשחק גולף

בערב - ארוחת ערב אצל כואיס עם השר ארנס.
יום ראשון - 12/5

עזוב

לשבת בר-און

משרד החוץ - מחלקת הקשר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מ: 100, רהט, מנכ, ממנכ, מצפא, יגר, אנרחים, מכס, ר/מרכו

מחלקת הקשר, משרד החוץ, תל אביב, 14764

אלו ווש, נ' , נרו חוום 1129, ס : המשרד
 דח: מ, סג: ס, תאו 180495, וח: 1530
 נד: אקרמן

מידי/סודי

למדן, קניטל, הקוננכל, עובר

המורשה אקרמן - ביקורו ביו"ש 12/4
 לאחר הביקור הניע בפני אקרמן פליאתו מעמדתו העויינת של
 מלווהו מהקונסוליה LAWRENCE MIRE המכנה את ערפאת בשמו
 המחתרת'י 'אבו עסאד' ומקפיד לכנותו כך באוזני הפלסטינאים עמם
 נפגש המורשה.

הוסיף שהמלווה הביא בפניו 'הוכחות' להתנהגותו הנכלתי מוסרית
 של צה"ל בשטחים, ולגויילת אדמות מערבים לצורך התנחלויות.
 בשיחה אחרת עם המלווה משגארה'ב - בנג'מין טואה, ובנוכחות'
 חור על פליאתו. שאל כיצד קורה שארה'ב מחויקה 'אדם בזה'
 בתפקידו, ולשם מה בעצם מחויקים קונסוליה בירושלים, הרי
 אין זה מתפקיד ארה'ב לקבוע למדינה מהי בירתה.

מצפא

מפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמסן, מצפא, ורד,
 שטחים, מתאסשטחים

2 2 2
.....
.....
.....
.....
.....

2
2

110 / 306 / 370

ISRAEL EXPECTS EARLY SUMMIT

WASH POST (FROM LA TIMES) Israeli prime minister and Egyptian President Mubarak will meet "within weeks" in the first summit between the two countries in nearly four years, Israeli officials said today.

ISRAELI SOLDIER GETS LIFE TERM FOR ATTACK ON PALESTINIAN BUS

(AP) WASH POST A three judge court convicted an Israeli soldier today of killing one palestinian and wounding 10 others in a missile attack on a bus last October. The soldier was sentenced to life in prison.U.S.

US., ALGERIA DUCK FLO QUESTION

M. BELCHER WASH TIMES President Reagan and Algerian President agreed on the need for Palestinian involvement in the Middle East peca talks, but they did not decide what role the FLO should play, according to senior administration officials.

U.S., ISRAEL APPROVE JOINT EFFORT TO MAKE MISSILES, SUBS, BOATS

(AP) THE SUN The US and Israel may produce new missiles, submarines and patrol boats in a joint program to cut costs in updating their navies, U.S. Secretary of the Navy John Lehman said yesterday.

LEBANESE CRISIS WORRIES SYRIA

J. MUIR CHRIS SCI MON Syria the unrivaled arbiter of Lebanese politics is expected to play a leading role in trying to set the Beirut government back on it's feet. President Gemayel was in touch with his Syrian counterpart Assad shortly after Mr. Karami announced his resignation.

STRAITENED SAUDI FINANCES MAY HIT OUTSIDERS

D. FRANCIS CHRIS SCI MON Faced with declining oil revenues, the government of Saudi Arabia has decided to do some riyal-pinching. To a considerable extent, this squeeze will be felt by foreign businessmen. The tighter and balanced budget announced by King Fahd late last month assumes less spending on on mega-projects - the type og deal usually won by the Bechtels, Fluors and Mobils of the west.

U.N. UNIT TO EXTEND TOUR IN LEBANON

C. WILKIE BOSTON GLOBE The UN is expected this week to extend the authority of it's peace keeping force in southern Lebanon for another six months, but Israel is insisting on limiting the UN role in the troubled region.

Handwritten signature or mark at the bottom of the page.

3/31

60

חלקת הקשר - ניו-יורק

טופס חברת גלוי

4
מחוד: 97

אל: הסברה, פע"ח, לש' סטנב"ל, יועץ רוח"ם לתקשורת, סג"א.

סיווג בטחוני:

לש' יגר

דחיות:

75: רוסינגסון

1972-

תאריך ח"ח:

0357

סד סברק: }
לש' יגר

מאח: קחונת

21-011

News Summary April 17, 1985

Editorials

NYI-"Respect for Truth, and Germany" Reagan has made a mess out of his symbolic visit to Germany next month. But his latest remedy perpetuates the moral confusion. Even if he visits a concentration camp, that would hardly offset a tribute at a cemetery where there are SS butchers buried. The victims and the butchers are not equal. Reagan lacks a comprehension of German attitudes and Kohl's interpretations of them. At first he thought Dachau would not fit into an "official agenda." Before that he foolishly said that there were few Germans alive who "remember even the war." This from a man who was 34 years old in 1945.

NYP-"For President's Advisers, Wayd to Make Amends" The President's advisors made decisions that were an affront to the memory of the victims of Nazism. They were also a serious political blunder. So Reagan's compromise yesterday could not please anyone. Reagan should lay a wreath only at a memorial that does not have SS buried at it. He must make it clear in speeches that he is saluting the new West German democracy. His aides must be more sensitive in the future.

Columns

NYP-Rabinowitz "Image Makers Insult D-Day" No one could imagine that a US President would visit a German grave against a US cemetery where 77,000 Americans lie. It doesn't matter if the German grave has SS men buried there. It was the German Army, with its dreams of racial purity in the service of Nazism that perpetrated crimes. The administration should now realize that major policy decisions should not be left to public relations artists to whom moral values have no meaning next to the business of image building.

DN-Nelson "Ivan Has a Friend in the White House" Ivan Demjanjuk was in charge of pumping gas into the gas chambers in Treblinka. He killed between 700,000 and 1.2 million. He is now sitting in Cleveland fighting extradition to Israel. For the past 35 years he has been a respected US citizen. The Feds have tried to nail him for 8 years but Demjanjuk has a lot of influential friends-including Pat Buchanan, White House Dir. of Communications. Buchanan, when a columnist, wrote that there was not enough evidence to extradite him, even though witnesses were available and testified about his hideous crimes. Buchanan said the evidence came from the KGB but it really came from Israel. Buchanan then wrote about "hairy-chested Nazi hunters" at the

האריך: _____ הסולח: _____ אישור סגן החלקת: _____ תאריך: _____

Handwritten signature and notes at the bottom of the page.

טופס מברק גלוי

4 9
דף מס' _____

: אל

סיווג בטחוני:

דחיות:

: 97

תאריך היציאה: 357/87
מס. סדר: _____

: מאח

Justice Dept. Buchanan is the second most powerful man on the White House staff, he's now in a position to affect the final decision on Iraq the Terrible. The decision to bring him to justice in Israel will be a political one. When it comes to the crimes of Nazidom, this administration's judgement is screwy.

Cartoons

ND-Lord-Reagan lays a wreath at a German cemetery. A Nazi ghost rises, gives Reagan a Hitler salute and says "Danke Schon, Herr President."

Press Reports

Weizman in Cairo

NYT-AP-Weizman met with Mubarak and said that the chances of Peres meeting with Mubarak were "very good." He declined to speculate when such a meeting might take place. He acknowledged that problems between the two countries still existed and gave no indication that their talk made any headway towards a solution. (see ND-Rabinovich)

Palestinians Give Murphy Petition

ND-Reuters-A group of 22 leaders from the occupied West Bank and Gaza gave Murphy a petition saying they viewed the PLO as their sole representative. The petition called for the establishment of a Palestinian state.

US Aide Hails Israeli Navy

NYT-UPI-The US Navy Secretary praised the Israeli Navy during a tour of the Haifa Naval Base. He said the matter of having American ships built in Israel was "under discussion."

Reagan to Go to Camp

NYT-p.l-Weinraub-Keagan, in a reversal of his plans, announced he would visit a Nazi concentration camp as well as a German military ceremony. His decision did not quell criticism by Jewish and veterans' groups about the visit to the cemetery. Reagan said he mistakenly thought that a visit to a camp would be outside the official agenda. He says a recent letter from Kohl made it plain that a visit to a camp was part of the itinerary. (Headlines-ND & NYP)

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דפים 4 3 97

: אל

סיווג בטחוני:

דחיות:

: 97

מס. מברק: 357/81

: מאה

Kohl Urged Reagan to Visit Camp

NYT-Markham-The West German Gov't disclosed excerpts from a letter delivered Monday to Reagan in which Kohl recalled that he urged Reagan to visit a camp. The unusual step to disclosing the letter reflects the German Governments irritation with Reagan's aides' handling of the preparations for the visit. Bonn is embarrassed by the uproar over Reagan's plans to lay a wreath at the German cemetery. It was Kohl who first suggested Reagan visit a camp on Nov. 30, 1984. Kohl is upset because he wanted this visit to go smoothly and help his Party score well in upcoming elections. He is now viewed as a bumbler.

Moslem Militas Clash in West Beirut

NYT-Hijari-Fierce clashes broke out between rival factions in West Beirut in the worst confrontation between Moslems in more than a year. The fighting took place between the Iranian backed Amal and Al Mourabiton backed by Libya. (see ND-AP)

Hannah Senesh

NYT-Robertson-Senesh is revered as a martyr and heroine in Israel. Elisabeth Marton is believed to be the only living friend of the family left in the US. She was in a Gestapo prison with Hannah's mother. She is a play agent and is representing "Hannah."

Lehrman's Conversion Labeled "Betrayal"

NY-Lombardi-Jewish leaders was denounced by Jewish leaders. Many politicians said he had ruined his political career. During the 1982 gubernatorial race, Lehrman gave assurances about his "Jewish identity."

Falwell Anecdote

The New Republic-ed blurb-During a talk at a fund raising stop in Ohio Falwell told his audience a conversation he recently had. A "Jewish, liberal, feminist lesbian" approached him and criticized his position on abortion. "She looked like the Lord made her as ugly as he could... and then scared her. She was so big she could have played linebacker for Ohio State. I told her, 'Of all the people in the room, you have no reason to worry about abortion.'"

טופס מברק גלוי

4 4

דפים _____ סמך _____ 97

אל:

_____ סיווג בטחוני:

_____ דחיות:

97:

357/81 תאריך ח"ח: } לימים
ס.ס. מברק: } 97
97

מאת:

The American House of Saud

The New Republic-4/29-Ed blurb-Steven Emerson has written a new book on the connections between Saudi Arabian oil sheikhs and US economic, political and educational institutions. The book is called "The American House of Saud" and will be shocking to even the most jaded readers.

Letters

The New Republic-4/29-Edwin Black, the author of "The Transfer Agreement: The Untold Story of the Secret Pact Between The Third Reich and Jewish Palestine" condemns a recent New Republic review by Eric Breindel. Breindel links Black with anti-Zionist efforts and Arab propoganda. Black says this so so far from the truth that it is laughable. Breindel replies.

ITONUT

דד...ל...מ...ד...
 סווג בשמוצי...
 דשיפוט...
 סמריך דדי...17.1200. אפריל 85
 ...

(8)

341

של
מספר

אל: ממנכ"ל, מנחל מצפ"א, ממי היועץ המשפטי

Voice of America

א. התקשרתי לסמית פגן מנהל VOA . שאלתי בדבר החומר שהבטיחו
 (הסכמים במדינות אחרות, כולל ~~USA~~) . אמר שהחומר הועבר דרך שגרירותם
 בישראל. אנא הודיעוני אם קיבלתם (מכל מקום מעביר לנו עותק נוסף ביום 1).

ב. ציינתי, למען הסדר הטוב וכדי למנוע אי חבנה, שהחלטת ישראל כפי שהועברה
 ע"י רה"מ לנשיא דייגן מבוצע, והסיבה לכך שהקצב בשלב הנוכחי יתיה איטי כיוון
 שאנו חרשים לנושא ועלינו ללמוד את כל התחומים הרלבנטיים (משפטים, סכניים
 ואחרים) ולקבל את החשובות באורח מקצועי על מנת שהכל ייעשה כהלכה (וזאת
 בנוסף לנקודות הספציפיות שהעלינו). אמר שהדבר מובן לו בהחלט. (הערתי
 באה בעקבות רמזים על אי גחא מצדס).

ג. שאלתי בדבר הצוות שתכוונו לשלוח לבדיקת השטח ושעליו לא ידענו, אמר כי
 חיתה אי חבנה וכי הנחו את שגרירותם (ליין) למנות אלינו לתאם עמנו
 לטוף אפריל או תחילה מאי (או כל מועד אחר שיתאים לנו) משלוח צוות לסקר.
 כמו כן בודקים תברות ישראליות לשיחוש לנושא.

 דוביבשטיין

e m r h a g a / a g a z a a s e

338
no - vj - 12

2/2

CONFIDENTIAL
Department of State

S/S-O
INCOMING

PAGE 01 MOSCOW 04930 161548Z 0737 003270 0500987
-----16/1630Z

ACTION OFFICE EUR-02
INFO 550-01 555-01 551-01 55-01 0-01 P-02 T-01 C-01 NEA-01
HA-01 INR-01 SP-01 OCT-01 /010 A3 BW
OCT PASS INRE CIAE NSCE -----16/1633Z

INFO 55-01 EUR-01 NEA-01 X-01 /004 A3 VMR

ACTION 55-00

INFO LOG-00 COPY-01 ADS-00 550-00 /020 W
-----226511 161548Z /44

P 161547Z APR 85
FM AMEMBASSY MOSCOW
TO SECSTATE WASHDC PRIORITY 0500
INFO AMEMBASSY THE HAGUE
AMEMBASSY ROME
AMEMBASSY TEL AVIV
AMEMBASSY VIENNA
AMCONSUL LENINGRAD
USDEL NET GENEVA

C O N F I D E N T I A L MOSCOW 04930

EXDIS

DEPT FOR EUR/SOV

E. O. 12358: DECL: OADR
TAGS: SREF, SHUM, US, IS
SUBJECT: SOVIET JEWISH EMIGRATION

REF: MOSCOW 4455

1. IC - ENTIRE TEXT.

2. DUTCH CONSUL (STRICTLY PROTECT) HAS PROVIDED FIGURES FOR NUMBER OF PERSONS PROCESSED FOR ISRAELI VISAS FROM APRIL 1 THROUGH APRIL 15. THE TOTAL OF 94 PERSONS, 78 VISAS WHICH INCLUDED 16 DEPENDENTS, IS HIGHER THAN ALL BUT TWO MONTHLY REPEAT MONTHLY TOTALS IN 1984.

3. 78 OF THE 94 WERE MOSCOW RESIDENTS. INCLUDED IN THIS TOTAL WAS USC BERNARD LAMPORT, HIS WIFE, 3 DAUGHTERS, AND MOTHER-IN-LAW. NO ONE FROM LENINGRAD WAS ISSUED A VISA. 3 PERSONS FROM KIEV WERE ISSUED VISAS. 4 VISAS INCLUDING 1 DEPENDENT WERE ISSUED TO RESIDENTS OF KHARKOV WITH 4 VISAS INCLUDING 1 DEPENDENT ALSO ISSUED TO RESIDENTS OF ODESSA. PARIS

JK
MP
RH
NE
SOV
R

EXDIS

EXDIS

EXDIS

EXDIS

[Handwritten mark]

ק 1 2 3
97.....97
110
110
110
110
110

2/3 281/336

אל:

Q It's my understanding that the Secretary's trip to the Middle East hasn't been firmed up in terms of final stops, other than Israel Yad Vashem Memorial. Is that because the invites have not been coming in from the countries that he's going to be visiting or because he himself has not determined or decided which countries he is going to be visiting?

MR. KALB: We have gone through this in a variety of ways. I rather marvel at my ability not to discuss the subject and I shall have to cling to that.

Q Bernie, I want to go back to my question. Could you confirm or deny that there were PLO supporters or members in the delegation which met with Mr. Murphy yesterday and how did the Israeli government approve Murphy's meeting with them? Did the Israelis receive a list in advance of the participants?

MR. KALB: Let me just say something in connection with the United States. That is my responsibility here. Our policy on meeting with the PLO is firm and we are adhering to it strictly. There was no functionary. No official of the PLO was invited to that gathering and no one attended in that sense.

Q No functionary?

MR. KALB: Or official.

Q Functionary or official.

MR. KALB: No functionary or official of the PLO was invited or attended.

Q To take Sarad's (?) point a bit further —

MR. KALB: To take his point a bit further.

Q Yes, if I may. The American delegation must have preapproved the list of people with whom Murphy met.

MR. KALB: I have nothing beyond what I have said to you just now.

Q The second part of my question you didn't answer. Did we submit the list to the Israelis before the meeting took place?

MR. KALB: Nothing for you on that.

Q On Lebanon, do you have any report that the Syrian army will move into Beirut and can you clarify the Syrian role in what's happening now in Beirut? Any clarification?

MR. KALB: No, I have nothing on that.

$\frac{2}{2}$

330

Section 201—Authorization of appropriations

Section 201(a) amends section 531(b)(1) of the Foreign Assistance act to authorize \$3,900,400,000 for the economic support fund in fiscal year 1986 and the same amount for fiscal year 1987.

This subsection also authorizes a supplemental appropriation of \$1.5 billion in ESF for assistance for Israel in fiscal year 1985. This supplemental funding is intended to be disbursed over a 2-year period. The committee included the supplemental in this bill because of the timing of the congressional legislative and budget process and because of the urgent need for expeditious assistance to Israel in its emergency effort to address its economic crisis. The executive branch is expected to request formally a supplemental for Israel shortly. In approving this amount on a bipartisan basis, the committee notes the authorization in this bill is the start of an extended congressional process, not the final action. In the meanwhile, Israel is continuing its dialog with the United States on the economic measures Israel intends to implement over the coming months to address its serious economic problems. The United States aid is not intended as a substitute for Israel's own necessary actions, but as the helping hand of a friend in time of difficulty. The committee expects that by the time the relevant congressional legislation is finally enacted, Israel and the United States will have reached mutually satisfactory arrangements connected with the provision of this supplemental funding. The committee understands also that there will be some executive branch requests for further supplemental aid to Egypt and possibly others in the near future, which will receive expeditious consideration.

*

60

מגזרות ישראל - וועטונגס

2 2 2 2

דעם... דעם... דעם... דעם

מל

... דעם... דעם... דעם... דעם

... דעם... דעם... דעם... דעם

ניו-יורק

בסחון

המסד

80

267

323

1200

אל: הסברה, מע"ח, מצפ"א, ממנכ"ל, יגו, לשי רוח"מ, דובר צה"ל. דע: ניו-יורק. רמ"ח, קש"ח

WEDNESDAY APRIL 17, 1985 NEWS SUMMARY

THE PRESS REPORTS

WEIZMAN SEES MUBARACK SAYS SUMMIT IS POSSIBLE

R. REID WASH POST Weizman met today with President Mubarak and said afterwards that prospects for an Egyptian-Israeli summit conference were "very good" but he cautioned that such a meeting would require "certain preparations" before it could be held. He indirectly criticized the Egyptian's state controlled press which has been increasingly hostile to Israel.

PRESIDENT ADDS DEATH CAMPS TO WEST GERMAN ITINERARY

D. HOFFMAN WASH POST President Reagan announced yesterday that he would visit the site of a Nazi concentration camp in May but still plans to lay a wreath at a German Military cemetery, the decision that has provoked cries of outrage from Jews and American veterans.

CHRISTIAN ENCLAVE ORDERLY, BUT OFTEN CAN BE VIOLENT IN OPPOSING PALESTINIANS

A. BOROWIEC WASH TIMES The Christians in Lebanon feel superior because they are, on the whole, more prosperous, better educated and more western. They see the 10 year old civil strife as an attempt to destroy their position of privilege, and so far have resisted the "winds of change" with courage, determination, and brutality paralleling that of the most fanatical Moslem militia.

THE PLO AND 242

EMILE NAKHLEH THE SUN On the US side, it has been made abundantly clear that that standing American policy precludes American officials from engaging in substantive talks with the PLO unless it recognizes 242 and the existence of the State of Israel. This is a policy position not a bargaining chip. US officials can be receptive to new Arab initiatives, but before the US can deliver on Israel, the Palestinians must deliver on 242. To believe otherwise is to indulge in fantasy.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the name "EMILE NAKHLEH" and the number "242".

(8)

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפ-1

אל רושינגטון

דפים 1 מחוד 3 דפים

סיווג בטחוני: סגרי
דחיפות:

תאריך זמן רישום: 1716
מס. מברק: 494

תאריך זמן חיבור (ימולא עיי השולח) 17.4.85

לידיעת:

השגריר, למדן.
ביקור סרביינס.

נפגש עם רוה"מ שה"ח, שר הבטחון, השר ארנס, נגיד הבנק מ/מנכ"ל, עתריים עם ח"כ אולמרט ושלמה אבינרי, ובתדרוך שר הבטחון ואמ"ן בהן השתתפו סגן ממשלת קונגרסיונליות יחד, בטל הביקור בשטחים שהקונסוליה בירושלים ארגנה ודרש במפגיש שבמקום זאת נסדיר סיוור בגולן, גם זאת על אף נסיון השגרירות להביאו מלקייטו, קצר ביקורו ביום על מנת להצטרף למטוס של משלחת ארבי ולכן לא נפגש עם שר האוצר כמתוכנן.

בכל שיחותיו התמקד בסוגיות היחסים עם מצרים, המשך תהליך השלום, המצב בלבנון ובעיות הכלכלה הישראלית, כן גילה עניין ביחסיו עם דרא"פ מחד וארצות אפריקה מאידך.

רוה"מ - סרביינס שהגיע ארצה מטצרים ציין שלא פסק מלשמע עם על בעית טאבה שהוגדרה על ידי טובארק כ"בעלת חשיבות עליונה לכני עמו על אף שאינם יודעים היכן היא בדיוק נמצאת", כן מידחסים המצרים משקל רב ליזמת השלום ורוצים במעורבות אמריקנית פעילה, הוא מצדו דבר על הצורך בחמוס הסכם השלום הקר והביע בפניהם סקפטיות אם תרצה ארה"ב לפעול לגבי יזמת השלום גם אם ישראל תרצה בכך, מאחר ובמצב הנתון סמוי השאלה רבים מדי, שמע גם על טענות מצריות שהסיוע האמריקני אינו משתונה בהיקפו לזה הניתן לישראל בעוד הוא בקט להבהיר שבהשוואה לכל יתר מדינות תבל הנתח המצרי הוא מהגדולים ביותר, הוא עצמו אינו יודע מה תהיה תגובת מצרים אם לא תקבל הגדלת הסיוע אם הממשל יתמוך במתן סיוע החרום לנו בעקבות יזמת בית הנבחרים, ציין שלא תהיה בעיה בקונגרס למתן הסיוע הנוסף בתמכת הממשל אך שבאירות הקצוצים הרווחת בארה"ב ללא תמיכת הממשל יקשה להשיג אישורו.

רוה"מ הסביר שאובייקטיבית מצבנו כלפי הערבים הוא שאנו מתבקשים לתת דברים מהותיים שמסעה שהם נתנים אין להחזירם בעוד הערבים מתחייבים לדברים שניתן לשנותם כדוגמת החזרת השגריר המצרי, ישראל החזירה למצרים את כל סיני על שדות התעופה הישובים, הנפט ולא קבלה שלום אמת והחזר נאות, ישראל חותרת לפתור את כל בעיותיה עם מצרים ולא רק את שאלת טאבה שהיא שטח מזערי ובכלל זה שיבת השגריר, נורטליזציה, שנוי בטון אמצעי התקשורת המצרים, הסרת החרט על סחר עמנו ויישום הסכמי התיירות, הציע לטובארק לקיים מפגש לדיון בכלל הבעיות השנויות במחלוקת אך הוא השיב שיש לתכננו בקפידה, בארץ הסקפטיות רבה באשר להסכם השלום.

רוה"מ גם השווה תוצאות הסכם השלום מהבחינה המצרית שפוחה בפניהם התעלה, בתמלוגי נפט, כסיוור אדיר טארה"ב הטסתכם יחד בשנה בסכום של 7 ביליון דולר לפחות, ישראל מצדה משלמת חובות על הכספים שקיבלה להעברת הבסיסים מסיני ועבור הנפט ועל מצרים מושלת החובה ליישם הסכמי השלום באשר לזממה הידדנית-פלשתינאית מציין רוה"מ שישראל רוצה בפתרון הבעיה הפלשתינאית באמצעי שלום והגיינות, מתוך נסיונו יש לפתור זו הבעיה הפלשתינאית או את זו של אש"פ הרוצה בדיאלוג עם ארה"ב, אך לא להכיר ב-242 ובישראל ולהמשיך בטרור, על המלך חוסיין להביץ שהדרך להסדר היא בחציית הירדן ולא האוקיינוס כי הסכסוך הוא עם ישראל ולא עם ארה"ב, שאיפתם שארה"ב תכפה הסדר על ישראל אך ארה"ב לא תפעל כך ומוטב שהמלך יביץ זאת, אין תחליף למו"מ ישיר, ישראל פועלת יחד עם ארה"ב שתצעה להצטרף למהלכי השלום אם יהיה סכוי להסדר אך במנעה מבחישה בקדירה ללא תוצאות.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל

טופס מברק צפון 1

דפים 2 מחוד 3 דפים

סיווג בטחוני:

דחופות:

תאריך זמן רישום 17/6

רשימת
מס
הקשר

מס. מברק: 494

- 2 -

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

לידיעת:

ישראל מתקדת היום בפתרון בעיותיה היא: לבנכך, היחסים עם מצרים, שנוי המדיניות בשטחים, בהקשר לאיכות החיים וההתישבות ולאמץ שיטה שלא תסגור אופציות לשלום, בתחום הכלכלי עושה ישראל מאמץ מירבני תוך בסוסס על קונסנסוס לאומי ויש להסביר ולשכנע מזכיר המדינה באמצעים שנגקטו,

שה"ח

מסביר שהסכם השלום עם מצרים ונרמול היחסים מהונה אבן בוחן להסכם השלום הבא ולאחר שש שנות שלום נסיוננו אינו חיובי כי אין שלום אמתי ללא נורמליזציה, לגבי ירדן הטעם אף יותר מסובך בשל מכשלת אש"פ והטלך אינו מוכן להתקדם ללא השתתפות אש"פ, בין ישראל לירדן קיים למעשה שלום דה-פקטו ולא קיימת בעינת בטחון, יכולנו לשתף פעולה גם בתחום הכלכלי כמו אילת-עקבה, צנור הנפט מעיראק לאילת או חיפה, נצול משאבי ים המלח וכד', אך הטלך אינו מעז לפעול ללא אש"פ,

בלבנון גסדגה ישראל אך פעולות הטרור נמשכות, השאלה המדיאגה היא מה יקרה לאחר הנסיגה, כי על ישראל מוטלת החובה להגן על אוכלוסייתה כיתכן שבאלץ לחזור לשטח הלבנוני כדי למנוע פגיעות בתושבים,

לשאלת סרביינגס על יחסי אפריקה-ישראל מחד ויחסיה עם דרא"פ מאידך, סוקר שה"ח יחסיו עם מדינות אפריקה כיום ורעוננו בחדושם והדוקס, אך מבהיר שקיימים לחצים ערביים, ובכלל זה של מצרים, למניעת חנושט, שה"ח מנדע לשנוי האוירה בארה"ב כלפי דרא"פ ולתחושה שהונחלה במאמצים תעמולתיים בלתי פוסקים קומניסטיים-ערביים-רדיקליים להגדרת יחסי דרא"פ-ישראל עליהם עמד סרביינגס. הבהיר שישראל מקיימת יחסים עם דרא"פ מאז העצמאות ונעזרה על ידי דרא"פ עוד בימי סטאטס, מסביר חשיבות הקהילה היהודית לבנ וקשריה עם ישראל וכלליות היהודים בגלטים באופוזיציה למדיניות האפרטהייד שישראל מתנגדת לה מכל וכל, עמד על המשונאה הערבית קומניסטיית של דרא"פ לשחורים ושלנו כלפי הערבים ולהצגה בלתי מבנססת של תיקף מטכת יחסי הסחר ובטחון. מצ-יזן שלארצות אפריקה עצטן ולארצות המערב בערכ יש יחסי בטחון וסחר בהיקף גדול פי כמה וכמה מזה הקיים עמנו,

שה"ח גם התיחס לתחום הכלכלי תוך ציון הטעמסה הבטחונית הכבדה המוטלת עלינו בעוד ישראל מהונה נכס בטחוני למערב ואיש בארה"ב לא היה רוצה בהחלשת ישראל בשל הצורך בקצוצי הבטחון, מדגיש החזר חוב של מיליארד דולר מדי שני שנעברו לרכש נכתולדה מהסכם השלום עם מצרים,

שהח גם עמד על הצורך בהטפעת ארה"ב על יפאן, וספרד לשנוי עמדתן ויחסן כלפינו, השר ארנס

עמד בהרחבה על המעב השורר בלבנון ועל דאגותינו ספני הצפוי לאחר הנסיגה, כן הסביר גישתנו לינוגיפיל ורעון האו"ם להסיגו לבנבל הבינלאומי בעוד נסיוננו עמס שלילי, על היוזמה הירדנית-פלשתינאית אשר שהיא פסבלה בשל היוזמה תלויה ברעון הטוב של אש"פ שהיא קברצת טרור רדיקלית עם האמנה להשפעת ישראל, לחכסיין בעינת פגים ואוכלוסייה ש-60% מטבה פלשתינאית נמכאן שאזנר רוצה לחשוף עצמך,

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפוי

אל

91 3 מחוד 3 רפיס

סיווג בטחוני:

דחיפות:

1716 האריך זמן רישום }
494 מס. מברק: }
רישום
בח
הקשר

- 3 -

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)
לידיעת:

המצרים רוצים לחזור למרכז הזירה הערבית ועודם בענין הפלשתינאי מסידע לגבי זידם בהשגת יעץ זה, אך איננו מקדם את השלום אלא מחזק את חזית הסרב, ארה"ב יוכלת למלא תפקיד חשוב כי חלקה בסידע למצרים הוא ללא אלטרנטיבה ואין להציע שמצרים תרצה לחזור לתלות בסיוע סעודי, מפרצי או ערבי אחר שהשניע אותה מרורים בעבר, על ארה"ב למצוא שגיל הזהב כדי להניעם בכיוון הרצוי ובעיקר לקיים התחייבויותיהם בהסכם השלום, באשר לטענה המצרית על איום לובי הוא אינו רצוני להערכת השר, כי למצרים צבא גדול היכול להדביר הצבא הלובי הקטן ללא קושי. האיום, להערכתו, פנימי מהפרנדמנטליזם המוסלמי וקבוצות רדיקליות של השמאל. מובארק בוטה לתקוף ישראל כדי להקל עליו מבית ועל ארה"ב וישראל לבלום טגמה מצרית זו המקבלת ביטוי בוטה גם בעתונות ובאמצעי התקשורת הגובל לעתים באנטישמיות גסה.

השר מתיחס גם למצבנו הכלכלי שאינו טוב ומעיר שאל ארה"ב לעכב סיוע החרום על מנת להפעיל לחצים עלינו כדי להחץ קיום בישראל עצמה למען תקון הכלכלה, מודאג ביותר מהקצוץ בתקציב הבטחון.

לשאלת סרביזנס מהו הצנריו שלנו לשלום משיב השר שהתהלך יהי איטי בשל אופי המדינות המעורבות, משטרן האוטוריטארי מסוג זה או אחר וחברה פנטית, לאחר 7 שנות שלום עם מצרים נובטים ראשוני הנצנים להסכמה חלקית בעולם הערבי כלפיו ומקוה שהמצרים לא ייסוגו מהשלום, הסעודים חוששים מצל עצמם וכל מעייניהם נתונים לשמירת משטרם, הסוביזטים בודאי ימשיכו לחפש לנצל הזדמנויות ליצור טשברים למען קדום ענינם הם אך הם מודעים לכוחו ויכולתו של צה"ל, כפי שמודעת סוריה שהגדילה צבאה למטדים עצומים.

נגיד הבנק

יחס את בעיותיה הכלכליות החמורות של ישראל בעטיו של הסכם השלום עם מצרים כשישראל חייבת לממן מכיסה היא את טרבית ההוצאות שנדרשו להערכות הבטחוניות החדשה בעוד ארה"ב תרמה סכום של 800 מיליון דולר ועל 2,2 המיליארד שנתנה כמלווה היא דורשת רבית של 13% לשנה, הנגיד הבהיר שהיה זה משגה רצוני שלא לתבוע כיסוי אמריקני מלא למחיר השלום שישראל נתבעת לשלם כי אילו ניתן היה מצבנו הכלכלי היום שרנם לחלוטין.

שר הבטחון דאמ"ן

הדנוח המפורט על המפגש הזה בדוות בנפרד, רצוי לעיין שנתשובה לשאלה על ההפיכה בסנדאן והערטלנו ול"ו הטיב השר שטמשל אמריקני קודם עמד על שאלת זכויות הא"ים וגרם לפטלת השאה, בעוד תביעת הממשל הנוכחי למדיניות כלכלית ואזון תקציבי גרמה להפלת נומיורי ובודאי תגרם למפולת גם במדינות אחרות, עם הטשנכ"ל נדונה בהרחבה שאלת יחסינו עם דרא"פ.

מצפ"א

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

June 18, 1985

His Excellency Shimon Peres
Prime Minister
Israel
3 Kaplan Street
Hakirya
Jerusalem 91919
Israel

Dear Mr. Prime Minister:

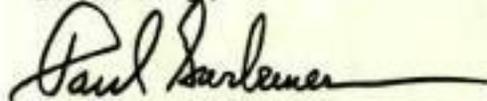
I want to express my deep appreciation for your taking the time from your serious responsibilities to see me during my recent trip to Israel. As you know, I deeply value and respect the historic relationship between the American and Israeli peoples, particularly their common commitment to ideals of democracy, social justice and human rights. Your courageous and effective leadership and our recent meeting reinforced the conviction that you are a leader both committed to Israel's security and to her role as a vibrant democratic nation.

This vitality was evident as I travelled through Israel and observed the warmth and ingenuity of your fellow citizens. Their hospitality and concern were particularly appreciated, since this was my first visit to Israel.

Please accept my best wishes for continued success in the months ahead and also be assured of my continuing vigorous support for you and for a secure and democratic Israel.

With all best regards,

Sincerely,

Paul S. Sarbanes
United States Senator

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כ"ו בניסן תשמ"ה
17 באפריל 1985

מספר:

טמור

אל: השגריר, הציר, נושיונגטון
ה"ה למדן, קניטל, וושינגטון
הקונסולי"ם

מאת: ס/מנהל מצפ"א

הנדון: ביקור אישים אמריקניים בארץ

שב"ארה"ב בשיתוף עם הקונסוליה האמריקנית בירושלים עושה זה מכבר מאמץ לשלב כביקורי V, I, PS, ובעיקר אלז של הכרי קונגרס, מפגשים עם אישים פלשתינאים וספורים בשטחים בלגית אנשי הקונסוליה ללא ברכות אנשי המשרד, מנבן לבן ששג ארה"ב והקונסוליה לא תרצינה להתעלם לחלוטין מהשטחים, נפגישה בת שעה או שעתים לתדורך בקונסוליה או עם אישיות פלשתינאית כלשהי היא בלתי נמנעת וזה אמנם היה הנהל שקודיט על ידם בדרך כלל, אך באחרונה החמיקת הבעיה כשהשגרירות לא רק משתלבת באורח פעיל בתכנית המתוכננת על ידינו ומלגות אותה פיסית לאורך כל הדרך, אלא מנסה בשלוב עם הקונסוליה בירושלים להכתיב התכנית כשהנושא הפלשתינאי מקבל אף קדימות על פני הישראלי, לא פעם קובעת הקונסוליה מועדים הנוחים לה לתכנית הפלשתינאית ורק לאחר מכן מותרת הזמן לתכנית הישראלית ואין גרתיים מלבקשנו לשנות מועדי פגישות שנקבעו גם אם מדובר בשרים, כדי לפנות הזמן לתכנית הקונסוליה, יתר על כן הרשט כינס הוא שהחתימה היא לעבר אונן בלוח הזמנים בין הנושא הפלשתינאי והישראלי,

בוכנו לא פעם לדעת שהתכנית נקבעת ביזמת השגרירות והקונסוליה ללא בקשה מפורשת או אף ידיעה האורה, בעוד בפנינו מוצג הענין כדרישה של האורח עצמו, אורחים ומלגותיהם, ולעתים גם היהודים שבהם שאינם בקיאים במהלכים המסתתרים להכוונת ביקורים בארץ, נוטים בדרך כלל לקבל המלצות שגרירותם BONA FIDE מבלי להבין משמעות הדברים,

"מאבק" בלתי סבוב זה מקשה על עריכת תכניות ביקורים שתקנה לאורח את שהיינו רוצים להרכישו בעת ביקורו בארץ, אנו מתלבטים קשות כיצד להעריך עם האתגר שמציבה בפנינו השגרירות והקונסוליה ורוצים לשתפכם בדרכים הרצויות שתמנענה מעורבותן היתרה בתכנון וקביעת תכנית המפגשים והספורים, כנור לנו כי קשה מאד לטבוע זאת כשמדובר במשלחות קונגרסיונליות היזומות על ידי הקונגרס עצמו ומשולטות על ידו, כנבנתנו למשלחות הרבות המגיעות ביזמת השגרירות והקונסוליות בשיתוף עם נקחילות ודידיט יהודים, גורמים מקומיים, וכד' כשהמיטון אינו ממסדי מטשלי אמריקני אלא מקומי וגם בהשתתפות ישראלית, כאן מרונה הפעולה שלנו חייב להיות גדול כי גם אין הצדקה פורמלית לטעורבות היתרה של השגרירות אלא אם היא מתבקשת לכך או מודעת מראש על קיום הביקור ומגלה בו ענין, לכן רצוי שהמארחים היהודים לפחות ידעו במה המדובר ומהן הסיטות הנקוטות כי הרד אין להניח שידמתם לביקור בארץ באה כדי להרכיש לאורחים את ההיבט הפלשתינאי

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

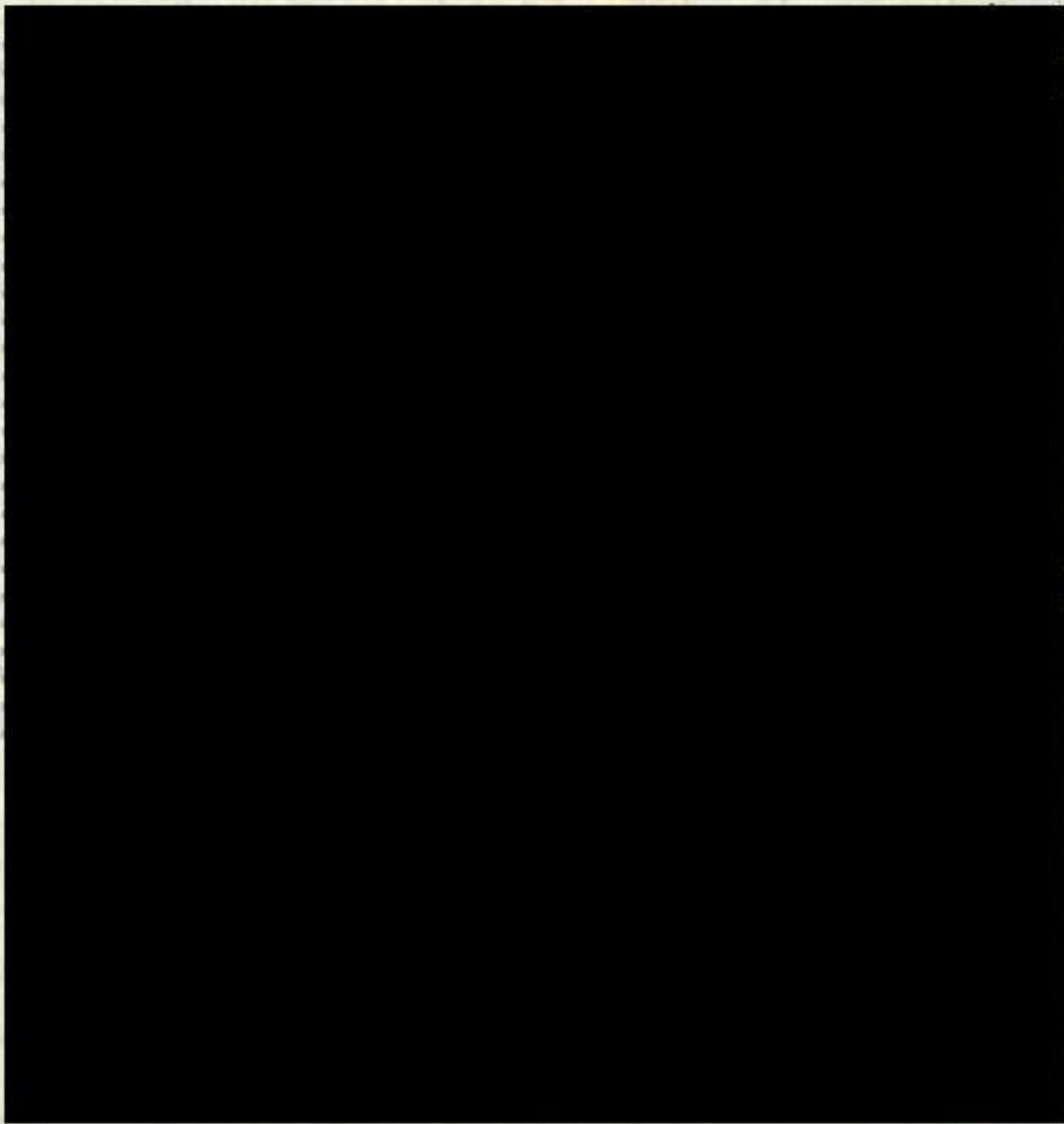
-2-

דוקא בביקור בישראל. אנו בטוחים שבפעולה שהאימה ומשולבת מוקדמת בארה"ב
טרם קיום הביקור, וזו שלנו כאן ניתן למנוע הרבה מהמכשלות.

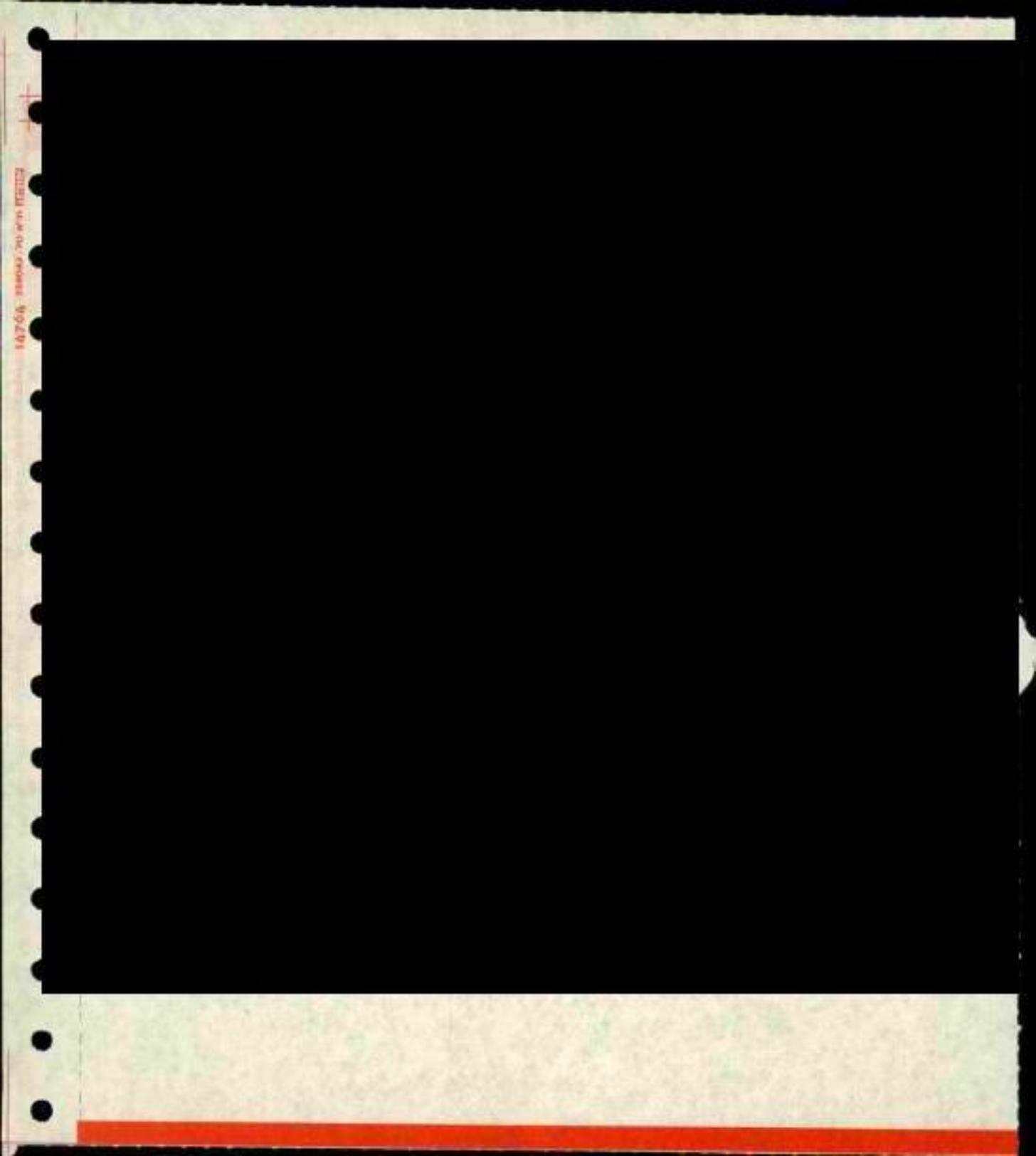
ב ב ר כ ה

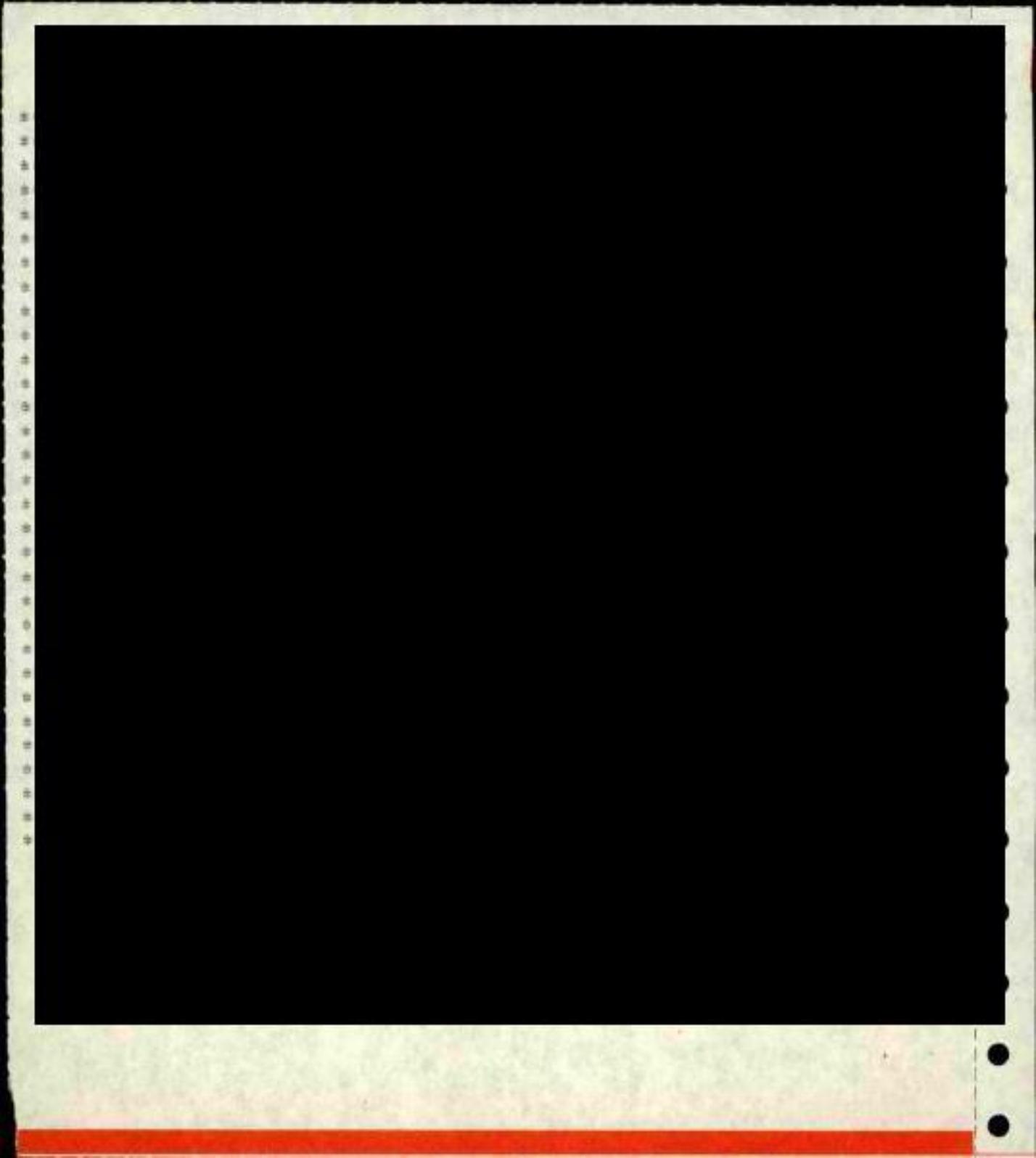
לאה סידס

העתק: חטנכ"ל
לשכת השר
לשכת רוה"ט
לשכת שר הבטחון
מר ח, בראון, ט/חטנכ"ל
מנהל טצפ"א
מנהל טאו"ר

187-9-281
CITIZEN BANK NO. 890001

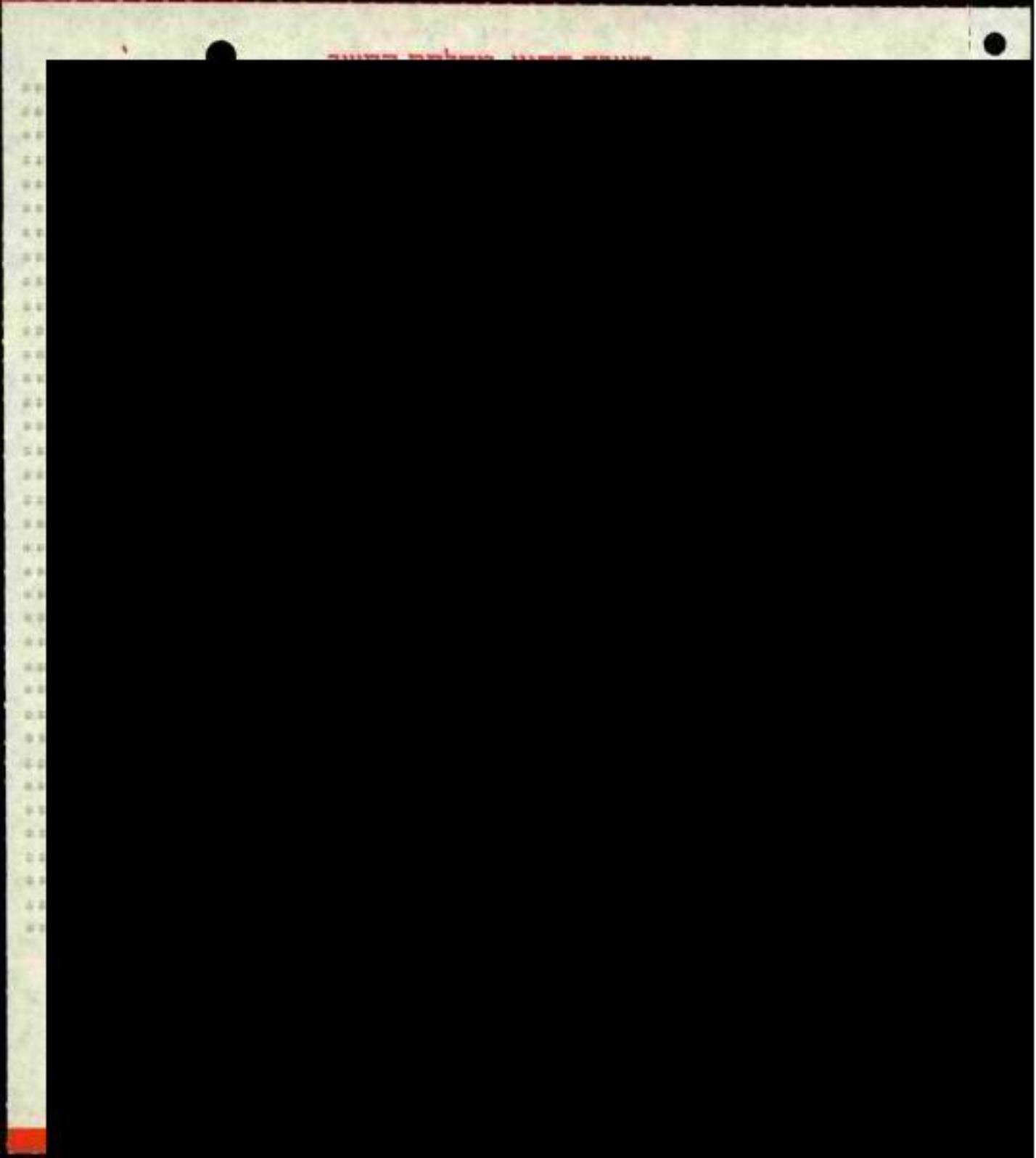

18764 189043 20 271 00117

14764 388042 20 APR 1957

משרד החוץ-תחלקת הקשר

9576
1131

אלו ווס, נרו 452, מ: המשרד
דחו מ, סגו ס, מאו 160485, וח: 1600

(3)

סודי/מיד

למון. כניטל

טעומאור.

-הטורסה לינדסי חומס- סיכום ביקור

שהה בארץ 14-9 אפריל.

מלכו פגישותיו המדיניות סייד ברמת הגולן יהודה ושומרון הנכיל
העליון
ביקר נקנוצים עין יהב ראש הניקרה וג'ינוסר סייד לאורך זכור
לננון ביקר ננסיס ח'יא בעוברה, מצרה וכו
נפגש עם יהודי אחיופיה במדכו הקליטה במשרת ציון סייד גם
במקומות
הקדושים לנצרות בירושלים ובעיר עצמה. נפגש לא'יע עם מנכ"ל
חברת צ'מ'
וי'ו'ר מועצת המהנלים שלה.

14764

המענין נטיקר בנושאי תקלואת שימות טיבוד וגידול הסכ"יה תוצרת
(איכות ובמות) התרשט עמוקות. הדגיש מספר פעמים לאורך הס"י
כולו
את מחוייבותו הרבה לישראל וכן את החשיבות הרבה לכך שגורם
ענין
בהישגי מדינת ישראל

להלן דיווח על פגישותיו המדיניות-

א. עם דוהמי.

חומס הדגיש באוזני דוהמי מחוייבותו הרבה לישראל וכן שהקודם
שלו

מט"ד טל כך. ביקש לדעת בנושא השלום והכלכלה. דוהמי ציין
שישראל
רצינית וכוונותיה להשיג שלום עפ"י לוו מסלה המונסט ער
פעילות
עצמאית ללא פלות באחדים. מספר נושאים שופרו, שיפור בהגדרה
באיו"ש
ונקטו צעדים משפיעים לשם כך נ שיפור תנאי החיימה. מתנהל עומד
שכם עם מצרים לשיפור היחסים בין 2 המדינות ולקידום השלום.
וכן
יצאה צה"ל שלבנון. חוסיין הוא בתור במהליך השלום- אך עדיין
הססן
ומסוייג חוסיין חושב שארהב יכולה להשפיע על ישראל וכוון
טעותו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יש צורך בסגנון מ-2 הצודים מדוע עליו ועל האחרים נחצות
האוקיינוס
נארהב ולא אח הגטר

נ על הירדן לישראל) יש שיתוף פעולה בין ארהב וישראל בנושא
בטחון

נ הענף מידע וכד') הפעולות המשורפות מתנהלות ברוב טווח
ארהב
ידידה לישראל. תומס הדגיש התרשמותו הרבה מביקורו אצל יהודי
אתיופיה
רוהמ' השיב ואמר שכל היהודים הועלו כבר מאתיופיה בעודם ארהב

נ. עם סגרוהמ' ושהח

סגרוהמ' ושהח סקר בפני המורסה והפמליה את המצב המדיני באזור
בישראל

בישראל הדגיש את הפעילות שנעשתה ונעשית להבראת המצב והכלכלה
נ קיצוצים
בתקציב ובסובסידיות וכד') ישראל יוצאת מלבנון אך הסדור עדיין

ממשיך בהנחית סוריה ובתמיכת ברהמ' ישראל תנקוט בכל הפעדים
להגנה
של גבולה הצפוני עם מצרים- יש שלום אך אין נורמליזציה ושלוש
לא
נורמליזציה אינו שלום. מצרים מוכשת לחזור לתוך הטובים הטובים-
ועל ידי

הנחיות ד"ר טר 245500 14704

משרד החוץ-מחלקת הקשר

14764 14764

הפרת השלום חושבת שמוכל להשיג מסרה זו. עמדת ישראל היא שיש
לפרוח בזיאלוג רחב עם מצרים על כל הנושאים השנויים במחלוקת -
זוהי
שיטת חבילה להם יש את טאבה ולנו יש את התקפות החריפות
בתקשורת
המצרית, החורח השגריר המצרי וכד.

עם ירוני - שלום זה פקטו אך מבקשים שלום אמיתי - לאחר הסכם
חסיין
ערפאת יקשה עליו להכנס לסומ' שאליה הווגן מספר פעמים ללא
הסכמת
ערפאת ואשפ', שיהוו תמיד מכשול בפני השלום

טוריה - טרינת טימות עם ישראל ומהווה עבורה בעיה בטחוניית
במדינת
נשק דג אך לא מספיק ובנונת לשלום. מירוך החימוש במדינת
טול כלכלי
נוסף על ישראל החייבת להתחמש אל מול אויביה הנחמקים על ידי
בריחה.

הרחיב בהתקדמות הרבה שחלה בישראל בהרבה נושאים - תכלית מדע.
עליית יהודי
אמיופיה וכו'.

המורשה תומס אמר שבנושא הסיוע מודאג כי גם בארהב בעיות
כלכלה, ואילמלא
כן היה מצביע על שלם למטן הסיוע לישראל. לדעתו ירצה הקונגרס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

להקפיד את סיוע החוץ והתקצוב ברמה של אשתקד

צ"ן שאם תהיה התקדמות מוחשית בנושא השלום יקל על הקוונטר
 לאשר
 הסיוע לישראל. אמר שהדחבת ההתנחלויות כרגע איננה דצו"ה
 בתשובה
 סקר שהח את מטרכת היחסים עם ארהב והדגיש הידידות הרבה צ"ן
 את
 מעמדה האימתן נמוה'ית משום שמדינות ערב נוכחו לדעת שעזרה
 מדינית/
 כלכלית יקבלו דק סמנה ולא מגריהם. אין ישראל מעונינת
 ומעורבות

צואית אמריקאית במקומה של ישראל

לדעת תומס על ארהב להתייצב בדורות סאחודי ישראל ובהכרח עם
 מידת
 מחויבותה. שהח אמר שיש צורך בסבלנות- בעיקר במסגרת הארגון
 חייבת
 לעזור הגורמים הממונים המומכים בפתרון של שלום
 יש צורך בחידוש הסומ' על האוטונומיה ולמצוא את הדרך לחיים
 משותפים
 של טרניס ויהודים.

ג. עם שהבט

שהבט סקר את המצב הנוכחי נמוה'ית סודיה- איזו משמעות
 על ישראל ו צבאה גדול ומצויז היסב) אך אינו מאמין אהבתם
 במלחמה.
 הבעיה האחרת הינה המצב הכלכלי יעשה קיצוץ בתקציב הנומון

מחלקת חוץ של משרד החוץ 14764

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בנושא

הסיוע הצנאי אין תילוקי דיעות בין משה'ט לפנטגון לאחר נסיגת
 צהל מלבנון- יהיה אוור בטחון שיוחוק על ידי הלבנונים ושימך
 על ידי
 צהל האיום הפוטנציאלי של הטרור לא הוסר- המירוד השיע' טפט
 את
 מקומו של הטרור האספי שחוטל- מקווה שהמירוד יפסק עם הנסיגה
 אך
 אם לא יהפכו חייהם לגיהנום. תומס הטלה את שאלת פרו'יקט
 הלבאי
 שלגניו הדיעות חלוקות בקונגרס. שהבט ציין שהנושא נסמן על ידי
 והכוונה
 להגיע לכך שכ' 50-60 אחוויס מהיצור יעשה בארהב- יסדתי מוכנה
 לקואופרודוקציה בנושא עם ארהב התוכנית היא להמשיך בפיתוח
 ונייצור כאמור נשיתוף עם ארהב. יש שתוף בין ארהב בנושא
 בטחון וצנא היו וישנם תרגילים משותפים בין הצנאות מנתת
 היחסים

המונים עם ארהב נמצאת בעליה. בתשובה לשאלה השיב שגוט שהסוהת
 לא יהיה
 המקום בו יודרך הטולם למלחמת עולם שלישי. בעיית הנרטיין
 נמוהת
 יהווה בעית הטולם בולו. המעצמות יראו לנטרל ולחסל מי הבנות
 מסוכנות

דווקא בריה' והירה בכל הקשור להספקת נשק גרעיני למזרח
 נניגוד
 למספר מדינות אירופאיות

ב. עם המשנה למנכ"ל

14754

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סקר לנכסתם המצב במוהת. סוריה איום על תהליך המדיני ועל
ירדן.
ירדן והפלסטינים מתחמקים מהברעה ביחס לכינון בו עליהם ללכת-
התנועות
האחרונות בנושא השלום במוהת ניתנות לפרשנות. ירדן מחכה ששהו
אחר
יפעל במקומה. מקווה שנלבנון יסדור שקט מבחינת צפונה של
ישראל.

אין ביכולתה של ארהב לכפות מובניות מסלה באזור. עליה לפטור
על בסיס
אסונותיה- מומי ישיר הסכמי ק.ד. והסכם השלום ועל ידי הצטרפות
אליהם
מזויה את התהליך המדיני. בחשונה לשאלה ציין שישדאל מאמיות
נשהח
שולץ אך יכולתו כמתווך איוה דומה ליכולתו האישיה לנדיהמי
תפקוד
שליכי באזור

ה. עם סנכל משרד האוצר

כנלו סקירה מקפת על בעיותיה של ישראל בתחום הכלכלה ובן של
הפעולות שנעשו
להבראתה. תומט ציין (שוב) הנטייה שתעמוד בפני ישראל וקונגרט
ביחס לתוספת החידום המבוקשת. בקש לדעת מידת החיוניות של
התוספת

אמר שמחכוון לעמוך בסיוע לישראל אך יהיה לו קשה. אמר ששל
ישראל להראות דרכים משיים שהושגו על מנת שהאוירה בציוור
ובקונגרט
האמריקאנים תשתנה לסובת ישראל. סנכל משרד האוצר אמר שנעשו
ונעשים דברים בדרך להבראה כלכלית

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מוסד לפעול כן שהפעולות החברתיות שינבעו מהוראת הכלכלה יהיו
מעטות

ארהב מתעקשת לקבל מישראל סימני דרך להנראה הכלכלית 1-2
הכלכלנים
שהגיעו באחרונה באו לעזור לסגנום.

תומס ניקס לוועד על משמעות הסכם הסחר החופשי

מספר הערות נוספות לסיכום

ההערכה היא שהביקור השיג מטרותיו. הצהיר מספר פעמים על
מחויבותו הרבה לישראל. התדאם רבות מכרואה עיניו. סירב להיפגש עם חברי
משלחת אובי שנפגשה בדרך עם עפראת. נימק זאת בכך שאינו דוצה להיות
מוזהה עם אנשים שבאו במגע עם עפראת לא גילה ידע רב בנושאים
המדיניים בניגוד לעוורו גרון שגילה בקיאום והתענינות. המורשה ועוזרי
נפגשו לאצי עם השגריר לואיס שלזבריהם לא חידש הרבה מעבר למה שכבר
שמעו. בפגישות המדיניות השתתפו נציגי השגרירות האמריקאית בת"א.
השמיט לטייתם דיעות מעניינות כמי שלדעתו יש צורך
נגיוס חובה בארהב דוגמת ישראל. חקף את מדיניות ארהב בנושאים
סונים כמו במהי"ח ובן בנושאי צנים- מדיניות הממשל ביחס
לחקלאות ולחקלאים. מתכוון להרצות על ביקורו בארץ לפני
היהודים

התאריך 14.7.64

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שבתחון בחירותו

אילן ויסמן

חפ : שהח.רהט,סנכל,ססנכל,סצפא,יגר,אורחים,סקס,ר'מרבו.
טס

14704, תש"ס, 14704

משרד החוץ-מחלקת הקשר
110

9452

יאז

**
**
**

(2)

אלי ווס, נד: 453, מ: המשרד
דחי מ, ס: 160485, תא: 1600, וח:

101 מירי

רובינשטיין למדן

משלחת תת ועדת ההקצבות

משלחת תת ועדת ההקצבות של בית הנבחרים ביכרה בישראל
(13--15/4) ונפגשה עם רוח'מ', ספרוה'מ' ושהח, שהבט, שר
האוצר והשר וויצמן, המשלחת בראשות קונגרסמן אובי ביכרה
לשטת המהלכים הפוליטיים והנושא הכלכלי.

בנושא המדיני אמרו חברי המשלחת כי הירדנים המליצו כי ארהב
תפגש במשלחת ירדנית פלשת'נאית על מנת להבהיר לפלשת'נאים כי
ארהב מתנגדת למדינה פלשת'נאית עצמאית. כמו כן אמר
שהבחינו אצל המלך נכונות לזרו את תהליך השלום המשלחת
וענתה בכל הנגישות כי יש צורך במוסי' ישיר שבו כל צד מגיש
הצעותיו ודעיונותיו. בנושא יחסי ישראל מצדים אמרו חברי
המשלחת כי התרשמו שמובארק מוכן להחזיר השגריר אם יתמטשו
שלת התנאים הידועים וגם כאן נענו על ידי רוח'מ' וספרוה'מ'
ושהח כי הדרך לפתור את התביעות ההדדיות היא במו'מ' כולל
על כל הבעיות המלויות ועומדות

בנושא הכלכלי ביקשו אובי וחבריו להבהיר כי הם רוצים לסייע
לישראל וכתם לה את סיוע החרום מתוך הבנה שישראל נוקטת ותנקט
בכל האמצעים להבראת כלכלתה וכי אין המדובר בתוספת קבע אלא
בתוספת חד-פעמית. אובי חזר והצביע על כך שבעת שארהב מקצצת
בתקציבים רדוחה, חנוך שכונ וכו' הוא מבקש להיות מצוי'ד בהסדר
מפורם שישראל עושה כל הנחוץ בעצמה וגם שאין זה הסדר קבע.
המשלחת ליבלה הסבירים מלאים בנדון
הערכה: נראה כי בנושא המדינה לא שוכנעו מרבית חברי המשלחת
כי אכן חל שינוי מהותי אצל ערפאת והם מעריכים כי הוא עדיין

משרד החוץ - מחלקת הקשר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

משתמש בדג'יון של מדינה פלשתינאית עצמאית. מאידך הם בדעה
כי חוסיין אכן מעוניין בתהליך הוא ומובארק מקוים לנצל את
התקופה הקרובה לדרוש התהליך נראה גם כי המשלחת שוכנעה כי יש
הגיון מסוים בטעון הירדני כי על ארבע לפגש משלחת ירדנית
פלשתינאית על מנת לעקר מהפלשתינאים כל השליה כי תיתכן מדינה
פלשתינאית עצמאית

יתכן שאובי יגיש המלצה כזו מצידו לממשל

יצויין שאובי נמנע מבכ

הודעה סובסמנסי בית לאמצעי התקשורת בנידון
בנושא הכלכלי נראה כי אובי החליט בחיוב על סיוע החרום אך
יעבד קטעה את המיפול במת הוועדה גם על מנת לראות כיצד ינהג
הממשל וגם מחוץ רצון לראות צעדים נוספים של ממשל

דוח מלא בדיפי

טרן מצפא

מפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנבל, ר/מרכו, רס, אמן, ממד, מצפא.
8988

9402

1 צא

משרד החוץ-מחלקת הקשר מתוך דף 1

סודי ביותר מתוך 10 עומק 4

מלכו במחון, נר: 259, מ: המשרד
דחי ב, סגו מ, תמי 160485, וחי 1730
נדו תביעה בקליפורניה

סודי ביותר/בהול

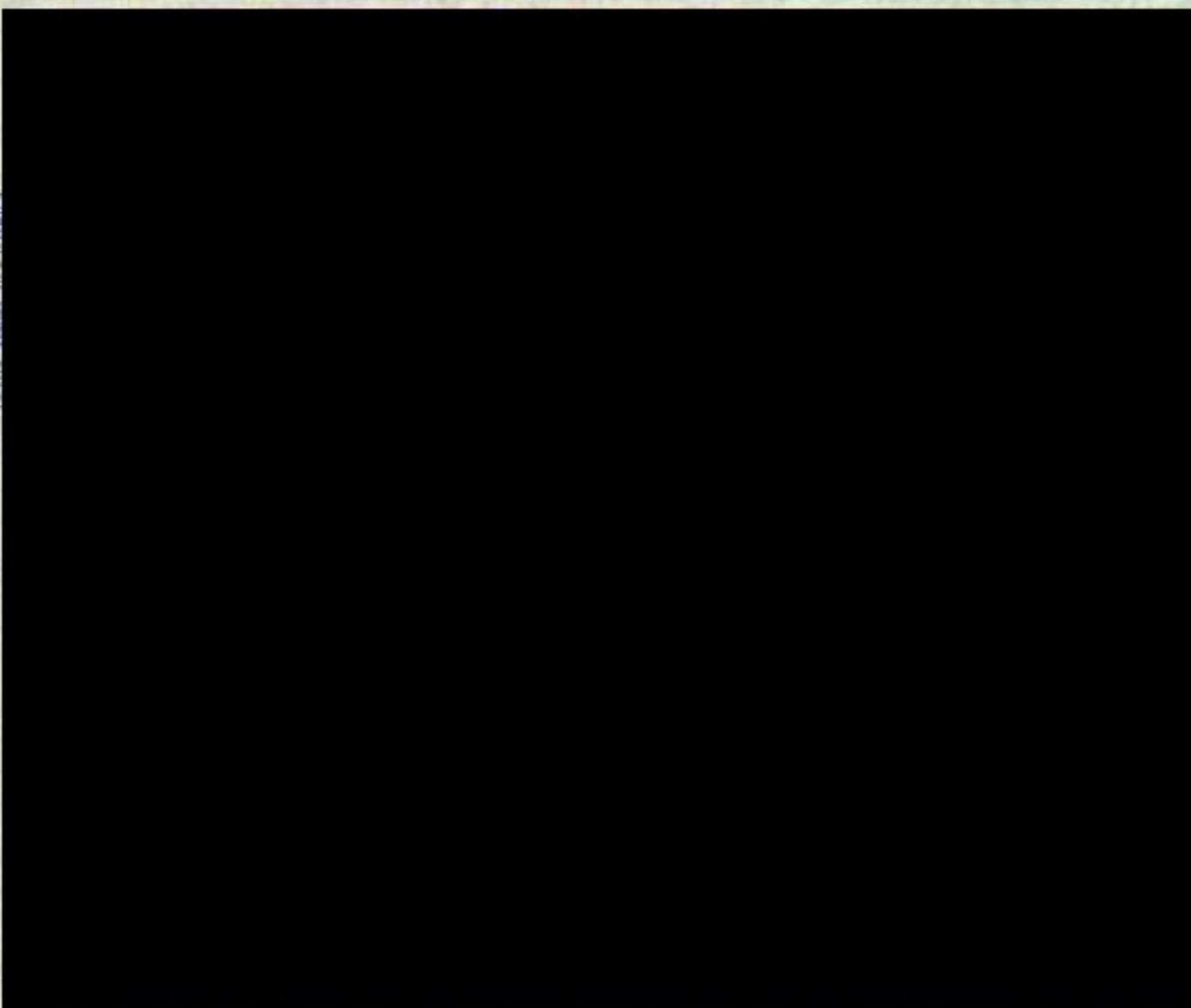
מנכל משהבט, מנכל הוא"מ

עניין התביעה בקליפורניה.

לואיס שאל אחי היום האם יש לנו כבר תשובת הביניים והוסיף
שהעניין בידוע דוחק.
אמרת שטוד אין לנו דבר.

בר 1111

תפ: רהמ, שהח, מנכל, פרנ

HOUSE OF REPRESENTATIVES
WASHINGTON, D. C. 20515

VIN WEBER
SIXTH DISTRICT
MINNESOTA

April 16, 1985

Dear Mr. Peres:

I thoroughly enjoyed the time that we spent together when I was in Israel. I trust that it will not be the last time we have the opportunity to share our views and ideas.

(W)

When you schedule your next visit to the States, have your staff alert me so I may put together a cordial, informal meeting for you with America's emerging Conservative leadership, in the Congress and in the Senate. I'm sure my dear friend, Senator Rudy Boschwitz will join me in this effort.

To close, allow me to praise your staff. Their hospitable cooperation made possible our extended visit with you. It was greatly appreciated.

I hope this letter marks the beginning of a regular exchange of communication between us. I look forward to our next meeting, when and if it is in America, I intend to return your gracious hospitality.

Shalom!

Sincerely,

Vin Weber
Member of Congress

Shimon Peres
Prime Minister's Office
Building #3
Kiryat Ben Gurion

Jerusalem

June 2, 1985.

Congressman Vin Weber
House of Representatives
WASHINGTON, D.C. 20515
U S A

Dear Congressman Weber,

The Prime Minister has asked me to thank you for your letter of April 16, 1985 and for your kind words. May I take this opportunity to inform you of the Prime Minister's intention to pay a State visit to the U.S. in October. As these plans are at a most tentative stage, please treat this information as a confidential response to the suggestion in your letter.

I look forward to meeting you again in October or, if your schedule permits, in mid-June, when I plan to spend a few days in Washington D.C.

Sincerely,

Nirrod Novik
Policy Adviser to the
Prime Minister

official text

DATE: 04/16/85

SHULTZ CALLS FOR AMERICAN CONSENSUS ON SOUTHERN AFRICA (Text: April 16 Shultz speech at National Press Club)

Washington -- Secretary of State Shultz has called for a bipartisan consensus in the United States on the American approach to the problems in southern Africa.

"As long as Americans speak with contrary and confusing voices, our influence will be less than it could be," he said in a speech outlining the Reagan administration's southern Africa policy April 16.

Addressing the National Press Club in Washington, Shultz called "an utter misconception" suggestions that U.S. policy in that region reinforces the status quo. "We are a force for peace and for constructive change in southern Africa," he stressed.

He criticized proposed measures in the U.S. Congress that would curtail American economic ties with South Africa unless its government changes its apartheid policy of racial separation. "Well-intentioned as these proposals may be, let us not kid ourselves about their likely effect," he said. The result will be reduced American influence on the process of peaceful change within that society, Shultz added, noting the positive influence American firms have had on social change in South Africa.

Shultz said the Reagan administration has been pursuing interrelated policy goals in southern Africa aimed at accelerating "the peaceful evolution in South Africa away from apartheid" and diminishing regional violence, which delays the achievement of Namibian independence. While the policy has had its "ups and downs" over the last four years, he said, it has "achieved a good measure of progress."

"There is now less cross-border violence than there has been in eleven years. There has been more reform in South Africa in the past four years than in the previous thirty."

Shultz noted the various agreements the United States helped negotiate between South Africa and its neighbors, which have brought cross-border violence almost to a halt in the region. He also noted some of the significant changes that have occurred within South Africa.

He added, however, that these changes have failed to address some of the basic problems of South African society. "South Africa is not now a just society. Serious inequities continue," he said. Repression, detentions without trial, issues of common citizenship for all, and of black political rights, "have been raised but not yet concretely addressed by the government," he said.

He also criticized the recent domestic violence that resulted in the deaths of nearly 300 South African blacks during the past nine months. "There is no excuses for official violence against peaceful demonstrators," he said.

Following is the as delivered text of Shultz' address:
(begin text)

Much has been said in recent years about the need to rebuild the national consensus in foreign policy -- the consensus that assures continuity and purpose in our diplomacy. I share that view.

Consensus does not just happen spontaneously. It must be nurtured, like a garden; it grows from knowledge and experience.

Consensus should be a positive force. We need to decide what we are for and know what means are available to achieve our goals; consensus cannot be simply a negative catalog of what we are against. And we will achieve neither consensus nor results if our public discourse is simply emotional, or divorced from facts and from a realistic understanding of the problems at hand.

Today, I want to speak about an area of the world that has become a focus of interest and debate; and where both our policies and the regional realities are too often misunderstood or even distorted. I am talking about southern Africa.

A great human drama is unfolding in southern Africa, as new nations struggle for stability and progress and as South Africa itself confronts the necessity of internal change. This drama has crucial implications for the United States. The region's future touches on our most basic moral convictions as well as our interests and our global responsibilities for security and peace.

On such an issue, above all, a national consensus is imperative. On a question of such overwhelming moral, practical, and strategic significance, our national policy must be coherent, considered, and effective. We simply cannot afford to let southern Africa become a divisive domestic issue -- tearing our country apart, rendering our actions haphazard and impotent, and contributing to the ugliest and most violent outcome.

Equally important -- and I believe this deeply -- the elements of such a consensus exist, based on our principles, our goals, and on our capabilities. Few Americans today would contest that we want to help the people of South Africa -- black and white -- build a just society; and we want to promote peace, freedom, and progress throughout southern Africa. Few Americans would contest that change is inevitable. The question now being debated is: How best can we help South Africans manage that change? What is the most effective way to promote a just and peaceful outcome?

Today I will outline the analysis and the facts that underlie our strategy. I do so with confidence that Americans overwhelmingly support the goals of racial justice, progress, and peaceful change, and are realistic enough to judge for themselves what policies work and don't work.

SOUTHERN AFRICAN REALITIES

In 1981, the new Reagan administration found southern Africa a region marked:

- by growing racial tension in South Africa;
- by escalating cross-border violence;
- by Soviet and Cuban intervention in the region;
- by stalled negotiations for the independence of Namibia, a territory illegally ruled by South Africa; and
- by governments that were willing, indeed eager, to see the United States undertake an effective and forceful diplomatic role.

To play such a role we had to take into account hard realities.

The first reality is that South Africa's denial of political rights to the country's majority -- apartheid -- is not only morally indefensible; it is in the long run unsustainable.

South Africa's blacks are making their voices heard, saying they are no longer willing to live under a system that denies them fair political participation; both demography and economics are on the side of those challenging the old order. The key psychological breakthrough will come when everyone in South Africa recognizes that

change is coming; then the question shifts from "whether" to "how." An upheaval of bloodshed and destruction would be a monstrous tragedy for all South Africans of all races.

Second, South Africa is not a small island. It is a regional powerhouse endowed with vast mineral resources and real economic might. It is the hub of the entire area's economy and infrastructure.

The bordering states -- Mozambique, Zimbabwe, Botswana, Lesotho, Swaziland, Namibia -- and even countries farther away such as Zambia and Zaire, are heavily dependent upon South Africa's ports, industries, railway networks, and financial institutions.

At the same time, South Africa needs -- but to a lesser degree -- the markets, the labor, the transport systems of its neighbors. Any policy which ignores this symbiotic relationship is out of touch with reality. A scenario of upheaval in South Africa will spell disaster for its neighbors.

3

But for much of the past decade, this interdependence has been strained by hostility and armed conflict. This is the third reality; southern Africa has been a region of conflict, with warfare or armed dissidence of one form or another in South Africa, Zimbabwe, Mozambique, Namibia, Lesotho, and Angola. A senseless cycle of cross-border violence increased in ferocity as guerrillas operating from the black states thrust into South Africa, while South Africa turned on its neighbors with its military might and destabilizing efforts.

The violence has provided new opportunities for our global adversaries. And this is a fourth reality. Today there are about 30,000 Cuban troops in Angola, along with Soviet and East European advisors. Soviet aid in the region has been almost exclusively military. Our adversaries have no constructive stake in the region, seeing rather in instability their best chance to expand their influence. When the Soviets and Cubans intervene in a part of the world far from their borders, we had better pay attention. Such intervention threatens African independence, as well as the global balance. The peoples of Africa deserve better than the bankruptcy -- economic, political, and moral -- of the Soviet model. More and more Africans have come to look to the United States and the West for help in addressing the twin challenges of regional peace and economic survival.

This leads to a fifth reality -- the importance of the American role. Of course there are limits to what we can do directly. Our influence over issues and players is not the determining factor in their actions. Nevertheless, we are not without potential to affect events. While the Soviets can fan conflicts and supply the implements of war to pursue them, they cannot produce solutions. That peacemaking role can only be played by a power that has a working relationship and influence with all the parties, including, of course, South Africa.

I have devoted some time to describing the broad regional realities because the regional context is all-important. Its many dimensions are interrelated. The external environment has a direct bearing on the situation within South Africa; a white government that no longer sees itself as besieged from outside its borders will be better able to take the steps it must to reform its own society. Conversely, internal upheavals in South Africa can spill over and complicate the regional diplomacy. An end to cross-border violence is essential if the surrounding black states are to be able to devote

their energies to economic development or to offer less tempting opportunities to Soviet adventurism.

From the outset, the Reagan administration undertook to help influence the process of change;

-- to accelerate the peaceful evolution in South Africa away from apartheid; and

-- to diminish the violence and instability that threaten lives and livelihoods throughout the region.

The complexities are daunting. But the United States has confronted an unsatisfactory situation, worked at the problem with care and determination, and achieved a good measure of progress. There have been ups and downs, obstacles and setbacks. But through painstaking diplomacy, we have reached the point where the agenda we proposed is accepted by all participants; where we, not the Soviet Union, have a major say in helping shape the region's political future. There is now less cross-border violence than there has been in eleven years. There has been more reform in South Africa in the past four years than in the previous thirty.

The gains are fragile. Nonetheless, a process of change is clearly under way -- offering hope to Africa's peoples if we continue to show responsibility and dedication in helping them manage that process.

SOUTH AFRICA

Let me start with the central issue of domestic reform in South Africa. In pursuing that goal, we have been guided by two important facts.

First, South Africa is not a closed, totalitarian society in which the government controls all aspects of life, all means of communication, all avenues of thought. While the white minority dominates the system, there is in that system a significant degree of openness, of political activity and expression -- a generally free

press, an independent judiciary, vigorous debate within the governing party and in parliament, and vocal critics of all viewpoints. There is nothing comparable in the Soviet Union. This degree of openness reflects the fact that white South Africa is not immune to the moral influence of the West; indeed the white community's desire to be viewed as part of the Western world, and its growing recognition of the need for change, are among the grounds for hope for peaceful change. How many governments in the world would permit ABC's "Nightline" program to set up shop for a week, probe and dissect the country's ills, film heated debates between government leaders and their most ardent critics, and then show those programs to its people?

Second, we choose to focus on getting results. We cannot have it both ways; We cannot have influence with people if we treat them as moral lepers, especially when they are themselves beginning to address the agenda of change. South Africa's neighbors recognize this. We must too.

By the same token, this has not kept us from speaking out -- to South Africans of all races and to the American people. We have conveyed the message to the South African government that a more constructive relationship with the United States is possible, provided that it demonstrates a sustained commitment to significant reform toward a more just society:

-- We have consistently called for an end to apartheid;

-- We have spoken out forcefully for press freedom and against repressive measures such as forced removals, arbitrary detentions, and

bannings:

-- We have called for political dialogue between blacks and whites and for an end to Nelson Mandela's long imprisonment;

-- With our support, U.S. businesses have become a positive force for change in South Africa by adopting the Sullivan code of fair labor employment practices and by providing educational, housing and other benefits worth more than 100 million dollars to their black employees over the past few years; and

-- We have developed nearly 30 million dollars worth in assistance programs to train leaders in the black community to help them work more effectively for change in their own society.

The truth is that South Africa is changing. For the most part, the transformation is being brought about by reality -- by a growing realization that a modern industrial society simply cannot be governed by a pre-industrial political philosophy of racial segregation.

The old illusion that South Africa's blacks could live permanently or enjoy citizenship rights only in designated tribal homelands -- so that in the end there would no longer be any "South African blacks" -- is being abandoned. Blacks are no longer prohibited from acquiring property rights in the supposedly "white" urban areas. The right of blacks to organize trade unions has been recognized, and black unions are now a powerful factor on South Africa's industrial relations scene; fully 50 percent of trade unionists in South Africa are black. Central business districts are being opened to black businessmen, and cities like Durban and Cape Town are desegregating their public facilities.

Faced with the obvious injustice of forced removals of settled black communities, and with the obvious inability to stop the influx of blacks into the cities, the government has suspended such removals and is shifting to what it calls an "orderly urbanization" policy.

The government has now acknowledged that it must consult with representative blacks about political participation outside the tribal homelands and at the national level; mere local self-government is understood to be inadequate. Just this week, the government accepted a special commission's report that calls for the abolition of laws banning interracial marriage and sexual relations -- one of the most important symbols of apartheid.

If we recognize that white opinion holds vital keys to change, then we must also recognize that change must originate in shifts in white politics. In this regard, in the past three years, the white government has crossed a historical divide: It has been willing to accept major defections from its own ranks in order to begin to offer a better political, economic, and social deal for the nation's black majority.

These changes are not enough. South Africa is not now a just society. Serious inequities continue: repression, detentions without trial, and the prospect of treason trials for some black leaders. The issues of common citizenship for all, and of black political rights, have been raised but not yet concretely addressed by the government. The hated pass laws and influx control continue, though the government appears to be rethinking its actions on this front. Much more needs to be done. Change has just begun, but it has begun. Our job is to continue to encourage it.

The recent domestic violence is clearly a setback. All Americans are saddened and dismayed at the almost daily reports of violent encounters that have caused nearly 300 deaths among black South

Africans over the past nine months. The United States has consistently, repeatedly, and publicly deplored this bloodshed and the police tactics that only produce killings and add fuel to the unrest.

There is no excuse for official violence against peaceful demonstrators. Any government has a duty to maintain law and order. Nevertheless, that cannot be done simply on the basis of force; law and order also means due process, and adequate channels for airing and resolving grievances.

But just as we recognize the right of peaceable assembly, so, too, if we are to be taken seriously, must we reject the right of any to take the law into their own hands. That is a formula for anarchy. We applaud the courage of those black leaders who press for non-violent change, confronted on one side by a surging mass of black bitterness and on the other by a long-unresponsive political system. We welcome the words of Bishop Desmond Tutu, Nobel Peace laureate, who urged a crowd of blacks at a funeral the other day: "Don't undermine our wonderful cause. Let us not use the methods that are used against us by our enemies. When we finally achieve our goal of freedom, we must be able to look back with pride at how we got there."

There are responsibilities here for all South Africans, and most particularly for those in authority. We hope the government will move quickly and concretely to restore confidence in its reform commitments; we urge it to take up the dialogue with black leaders about the road to a just society. We urge all South Africans to take advantage of openings for peace.

REGIONAL SECURITY

Peace within South Africa, as I said, is directly linked to the question of regional peace. A society that feels immensely threatened by outside forces is less likely to loosen the controls at home. Nor can black states normalize their relations with their South African neighbor so long as there is no convincing movement away from apartheid.

The United States has worked hard, and successfully, to maintain the confidence of the parties and to facilitate negotiated solutions:

-- We helped bring South Africa and Mozambique together in the Nkomati Accord of March 1984, ending government-supported cross-border violence and promoting economic cooperation. This accord faces serious challenges, but both sides are committed to making it work.

-- We helped Angola and South Africa agree on a plan for the withdrawal of South African forces from Angola and control of SWAPO and Cuban troops in southern Angola. The war between South Africa and Angola is over; there has in fact been peace for the last 14 months. The few South African troops left in Angola as part of a joint monitoring commission will be withdrawn this week as the final step of disengagement. The problems of Angola and Namibia are far from solved, but this marks important progress.

-- Our diplomacy, in concert with key Western allies has brought Namibia closer to independence than ever before. Agreement on a timetable for Cuban troop withdrawal from Angola is the one issue remaining in the overall settlement package. Let there be no mistake about it: U.N. Security Council Resolution 435 remains the only internationally acceptable basis for a solution.

-- The United States has helped bring about understandings between Lesotho and Botswana, on the one hand, and South Africa on the other, averting potential conflicts.

-- And we helped move Mozambique away from heavy dependence on

the Soviet camp and closer to true non-alignment. We demonstrated to Mozambique that its best interests are served by closer cooperation with the West, and by rejection of confrontation with South Africa. The trend of our relations with Mozambique is positive and needs further encouragement.

All of these steps have lessened the danger of warfare. But the situation remains fragile; it requires the continued pragmatism, realism, and dedication of the parties involved. New opportunities have been created; they should be seized.

AMERICA'S RESPONSIBILITY

Let me turn to America's responsibility.

Southern Africa is thus, clearly and unmistakably, in a process of transformation. The only question is how this change will come about. The idea that our policy is simply reinforcing the status quo is an utter misconception -- a display of ignorance of what is going on. We are engaged as a force for peace and for constructive change throughout southern Africa. This is the only responsible course, and we will not be deflected from it.

Some people believe that the United States should have nothing to do with Marxist regimes such as Angola or Mozambique, leaving them to cope with their predictable economic failures or throwing in our lot with their armed opponents. Such a notion ignores the realities on the ground in southern Africa as well as significant distinctions between those two countries.

In Angola, when the Portuguese granted independence, a number of black liberation movements competed for power. A Marxist party took over the country in 1975 backed and sustained by the massive Soviet/Cuban intervention. UNITA, an important indigenous nationalist movement, was denied a share of power. The U.S. Congress passed the Tunney and Clark amendments barring any U.S. support for those Angolans opposing the Soviet/Cuban intervention -- as if to grant the Marxist regime immunity against its own people; the Brezhnev Doctrine -- which declares that Communist revolutions are irreversible -- was, in effect, enacted into American law. Since 1975, UNITA has waged a determined armed struggle in the countryside against the MPLA government's monopoly of power; it has steadily grown in strength and territorial control.

We do not believe that Angola's agony -- still continuing ten years after independence -- can be resolved militarily. In our contacts with both the MPLA government and UNITA, we sense little optimism about military solutions. Our diplomacy, therefore, has sought constructive alternatives to open-ended warfare and suffering. By focusing on the related international questions of Namibian independence and Cuban troop withdrawal from Angola, we have taken important steps forward. The principle of a regional settlement involving these two issues -- Namibia and Angola -- is now accepted; the next step is to agree on specifics. If we succeed, Africa's last colony will achieve statehood, and foreign intervention and foreign forces will be removed from the Angolan equation. This can set the stage for all Angolans to work out their own future and achieve reconciliation at home.

In Mozambique, we make a different calculation based on different facts. Mozambique and South Africa have moved toward coexistence based on their own national interests. This prospect, which we encouraged, offered an opening for improved relations with Western nations and Western help for Mozambique's shattered economy. We have

seized these openings. By competing, we have strengthened a trend favorable to our interests. In these circumstances, our European allies, South Africa, and Mozambique's other neighbors have thrown their weight that country's turn toward moderation. We have done the same.

There are also those who believe we should cut our ties with the government of South Africa because of its racial policies. This is just as mistaken as the idea that we should refuse to deal with Angola and Mozambique because of their Marxist inclinations. We cannot bury our heads in the sand. We do not enhance our ability to influence change in the region by eliminating ourselves as an actor.

Some propose that we try to cut South Africa off, to run it out of the Western world through boycotts, embargoes, and sanctions. They argue that even if such actions do not bring about change, our position will "put us on the side of right." I reject that view. It leads us down the road to ineffectual actions that are more likely to strengthen resistance to change than strengthen the forces of reform. It ignores the harm that such an approach will inflict precisely on the black majority whom the proponents of boycotts, embargoes, and sanctions purportedly want to help.

Opinion polls in South Africa by reputable organizations reveal that the overwhelming majority of black factory workers are opposed to disinvestment by American firms. An economy that even now needs to create 250,000 new jobs for young blacks each year, and that will have twice as many of them entering the job market by the turn of the century, needs more job opportunities, not fewer.

I do not understand why it is good for American investors to create jobs for black workers in Zimbabwe or Zaire, but not in South Africa. And I suspect the tens of thousands who have flocked to the squatters' camp at Crossroads outside Cape Town in a desperate search for work would not understand either. Nor would the more than one million Africans from the surrounding nations who have moved into South Africa in search of employment.

I do not accept the argument that it is in our interests to help a black middle class develop in Guinea or Gabon, but not in South Africa.

I do not agree with those who argue that American companies should promote the social and educational advancement of their black workers in Sierra Leone or Senegal, but not in South Africa.

Now, I am quite aware that some of the proposals now before the Congress are not, strictly speaking, disinvestment bills. Instead they are couched in terms of conditional bans on "new investment," or new loans, unless certain political changes are made within a year or two. Other proposals would make the voluntary Sullivan Code mandatory and severely penalize firms that do not comply adequately. Well-intentioned as these proposals may be, let us not kid ourselves about their likely effect. Given the additional risks and uncertainties which such legislation would create, many U.S. firms are apt to conclude that their continued presence in South Africa is simply no longer worth the candle. The result will be reduced American influence.

U.S. firms, private U.S. groups and foundations, as well as the U.S. Government, have played an important role in influencing the changes we have seen. That is because they were there.

The only course consistent with American values is to engage ourselves as a force for constructive, peaceful change. It is not our

business to cheer on, from the sidelines, the forces of polarization that could erupt in a race war; it is not our job to exacerbate hardship, which could lead to the same result.

At the same time, a clear bipartisan American voice that rejects apartheid as an unjust, anachronistic, and untenable system is another essential building block of a successful policy. And here I return to my opening theme of consensus. As long as Americans speak with contrary and confusing voices, our influence will be less than it could be.

What, then, can we as Americans agree on?

First, we can all agree that southern Africa is an important part of the world that demands our attention.

Second, we can all agree that the pace of change, of reform and development in each of the countries of the region, depends on regional peace and stability. Continued conflict only helps perpetuate racism and poverty.

Third, we can agree that apartheid must go. It is a system contrary to all that we stand for as a nation.

Fourth, we can agree that we are more interested in promoting real progress than in posturing, debating points, or grandiose schemes that are likely to prove ineffectual.

Fifth, we can agree that in southern Africa, as in every other part of the world, the engine of economic and social advancement is the productive private sector and its links to the global economy.

And, finally, we should agree that America's role must always be on the side of those seeking peaceful change. We should agree that we do not support violence, but that we do support -- and will support aggressively -- those who have committed themselves to promote change and justice.

These are the elements for a broad consensus that will allow America to speak with one voice.

We must recognize the importance of what has been taking place in South Africa in recent years, and we must reinforce that process creatively. Only by engaging ourselves can we hope to do so. We will not be the main actors in this human drama; that role must be played by the region's people -- black and white Africans. But we must not stand by and throw American matches on the emotional tinder of the region.

Our morality and our interests coincide. America's values and America's global responsibilities both compel us to stay engaged, to work actively for justice and decency and reconciliation. We should be indignant at injustice and bloodshed -- but indignation alone is not a strategy. The morality of a nation's policy must be judged not only by the noble goals it invokes but by the results and consequences of its actions.

If all Americans work together, this nation can be a major force for good. Thus we serve our highest ideals.

(END TEXT)

official text

DATE* 04/16/85

REAGAN TO VISIT CONCENTRATION CAMP IN WEST GERMANY (2,220)
(Text: Reagan to Conference on Religious Liberty)

Washington -- President Reagan said April 16 that a visit to a World War Two concentration camp will be part of his itinerary during a visit to West Germany next month.

Reagan, speaking to the Conference on Religious Liberty in Washington, said that his earlier decision not to visit the Dachau concentration camp, "one of the sites of the great moral obscenity of that era," was taken because of his mistaken impression that such a visit was outside the official agenda.

German Chancellor Kohl, the president said, has made it plain in a recent letter that the invitation to visit a concentration camp was part of his planned itinerary.

The president also told the religious conference that the "most essential element of our defense of freedom is our insistence on speaking out for the cause of religious freedom." To the prisoners of conscience throughout the world, he declared, "take heart, you have not been forgotten."

Following is the text of the president's remarks.

(begin text)

The President: I'm deeply honored to address this conference. I know that a good many of you have come a long way to be here today. And I know you've given greatly of your time and energy and concern. And I could only hope, as you do, that those now suffering around the world for their beliefs will draw renewed courage from your work.

This history of religion and its impact on civilization cannot be summarized in a few days or -- never mind minutes. But one of the great shared characteristics of all religions is the distinction they draw between the temporal world and the spiritual world. All religions, in effect echo the words of the Gospel of St. Matthew: "Render, therefore, unto Caesar the things which are Caesar's, and unto God the things that are God's."

What this injunction teaches us is that the individual cannot be entirely subordinate to the state, that there exists a whole other realm, an almost mysterious realm of individual thought and action which is sacred and which is totally beyond and outside of state control. This idea has been central to the development of human rights.

Only in a intellectual climate which distinguishes between the City of God and the City of Man and which explicitly affirms the independence of God's realm and forbids any infringement by the state on its prerogatives, only in such a climate could the idea of individual human rights take root, grow and eventually flourish.

We see this climate in all democracies and in our own political tradition. The founders of our republic rooted their democratic commitment in the belief that all men are endowed by their Creator with certain inalienable rights. And, so, they created a system of government whose avowed purpose was and is the protection of those God-given rights.

But as all of you know only too well, there are many political regimes today that completely reject the notion that a man or a woman can have a greater loyalty to God than to the state. Marx's central

insight when he was creating his political system was that religious belief would subvert his intentions. Under the communist system, the ruling party would claim for itself the attributes which religious faith ascribes to God alone and the state would be final arbiter of truth, justice and morality.

Marx declared religion an enemy of the people -- a drug, an opiate of the masses. And Lenin said, "Religion and communism are incompatible in theory as well as in practice... We must fight religion."

All of this illustrates a truth that, I believe, must be understood. Atheism is not an incidental element of communism, not just part of the package. It is the package. In countries which have fallen under communist rule, it is often the Church which forms the most powerful barrier against a completely totalitarian system. And, so, totalitarian regimes always seek either to destroy the Church, or, when that is impossible, to subvert it.

In the Soviet Union, the Church was immediately attacked by the communists revolution. But the Soviets, bowing to Western squeamishness about the denial of liberties, often characterize their actions as merely defensive.

In 1945, Josef Stalin met with Harry Hopkins who had been sent by Harry Truman to discuss various East-West problems. In the middle of a talk about politics, Stalin interjected the following: In 1917, he said, the Russian Communist Party had proclaimed the right of religious freedom as part of their political program. But, he said, the churches of Russia had declared the Soviet government anathema and had called on church members to resist the call of the Red Army. Now, what could we do, said Stalin, but declare war on the Church. He assured Hopkins, however, that World War II had ended the Church-state antagonism and now freedom of religion could be granted to the Church. But that, as you know never happened.

History has taught us that you can bulldoze a church, but you can't extinguish all that is good in every human heart. And, so, in spite of the dangers involved, there are Christians and Jews and Muslims and others throughout the communist world who continue to practice their faith. Some of them have been imprisoned for their courage. There's the late Valerie Marchenko who died in a Soviet prison hospital a few short months ago. He was 37 years old, a scholar, and a Christian, who, at this most recent trial, spoke for his belief in God and his faith in human goodness. There's Father Gleb Yakunin who was recently sent to Siberia for five years of internal exile. He's another "prisoner of faith." And Bronislav Borovsky, recently sentenced for smuggling Bibles into Czechoslovakia. These are only a few of many.

Dr. Ernest Gordon, the president of an organization named CREED, Christian Rescue Effort for the Emancipation of Dissidents, noted that on a recent trip to Eastern Europe he spoke with a priest who had spent 10 years in prison. The priest asked him to deliver a message to the West: "There is a war going on. It is not nuclear, but spiritual. The fallout of the atheistic explosion is everywhere. But Dr. Gordon added, "Although the fallout may be everywhere, we are reminded that God too is everywhere and not even tyrannies can keep him out.

We in the United States have protested this terrible abuse of people who are nothing less than heroes of this century. Most recently when congressional leaders met in Moscow with General Secretary Gorbachev, they gave the Soviet leadership a list of Baltic and Ukrainian prisoners of conscience, and the Council on Soviet Jewry and other groups were magnificent in making sure that the congressional delegation did not leave without extensive data on repression against Jews in the Soviet Union.

Religious prosecution, of course, is not confined to Europe. We see it in Iran, whose leaders have virtually declared war on the Baha'is we see it in Afghanistan where the Soviet military has resorted to increasingly cruel measures against the Moslem people and we see a variation on how to abuse religious freedom in the Sandinista regime of Nicaragua.

In Nicaragua, the Sandinista regime is faced with a politically active Church that, although it supported the revolution, is now considered a major obstacle to complete totalitarian control. Sometime back, Nicaraguan Bishop Pablo Antonio Vega said the, "we are living with a totalitarian ideology that no one wants in this country."

The Sandinistas are actively attempting to discredit and split the Church hierarchy. And there's one new area to be watched. The Sandinistas, like all communist regimes, are injecting their ideology into the educational system and have begun widespread campaigns to indoctrinate children and adults.

But the Catholic Church is fighting to maintain autonomy and keep this indoctrination out of their churches and schools. I just had a verbal message delivered to me from the pope urging us to continue our efforts in Central America.

Well, this thing that I was mentioning has not been resolved. Cuba solved the problem by closing all private schools including religious schools. The general state of religious liberty in Nicaragua is suggested by testimony from various sources but most vividly by those who have fled this brutal regime.

We recently learned of a pastor of the Evangelical Church in a Nicaraguan town who told the freedom fighters that the Sandinistas had threaten to send the 3000 members of his church to relocation camps. The pastor and his church member are now hiding out in caves and temporary settlements in the countryside.

The Sandinistas also harass Jews. Two Nicaraguan refugees, Sarita and Oscar Kellermann, have told of the fire-bombing of their synagogue by the Sandinistas. The Sandinistas wrote on the synagogue the words, "what Hitler started we will finish." And they wrote on the Kellermanns' home, "Jews out of Nicaragua."

May I interject here that stories like these of organized coercion and brutality and terror are the reason we're asking Congress for aid to help the freedom fighters and to help the victims of the Sandinista regime.

When I think of Nicaragua these days, it occurs to me anew that you can judge any new government, any new regime by whether or not it allows religion to flourish. If it doesn't, you can be sure it's an enemy of mankind, for it's attempting to ban what is most beautiful in the human heart.

But we mustn't feel despair because it's not appropriate to the times. We're living in a dramatic age. Throughout the world, the machinery of the state is being used as never before against religious freedom. But at the same time, throughout the world, new groups of believers keep springing up. Points of light flash out in the darkness and God is honored once again.

Perhaps this is the greatest irony of the communist experiment. The very pressure they apply seems to create the force, friction and heat that allows deep belief to once again burst into flame.

I believe that the most essential element of our defense of freedom is our insistence on speaking out for the cause of religious liberty. I would like to see this country rededicate itself whole-heartedly to this cause. I join you in your desire that the Protestant Churches of America, the Catholic Church and the Jewish organizations remember the members of their flock who are in prison or in jeopardy in other countries. We are our brothers keepers, all of us. An I hope the message will go forth from this conference to prisoners of conscience throughout the world, take heart, you have not been forgotten. We, your brothers and sisters in God, have made your cause our cause. And we vow never to relent until you have regained the freedom that is your birthright as a child of God.

Now, let me turn to an issue, if I could, for just a moment, that has provoked a storm of controversy, my decision to visit the war cemetery at Bitburg and my decision, on the State visit to Germany, not to visit the site of the concentration camp at Dachau. It was, and remains, my purpose, and that of Chancellor Kohl, to use this visit to Germany on the 40th anniversary of the war's end in Europe to commemorate not simply the military victory of 40 years ago, but the liberation of Europe, the rebirth of German freedom and the reconciliation of our two countries.

My purpose was, and remains, not to re-emphasize the crimes of the Third Reich in 12 years of power, but to celebrate the tremendous accomplishments of the German people in 40 years of liberty, freedom, democracy and peace. It was to remind the world that since the close of that terrible war, the United States and the Federal Republic have established an historic relationship, not of super power to satellite, but of sister republics bounded together by common ideals and alliance and partnership. It is to cement the 40 years of friendship between a free Germany and the United States, between the German people and the American people that Chancellor Kohl and I agreed together to lay a wreath at the cemetery for the German war dead. That's why I accepted the invitation to Bitburg, and that's why I'm going to Bitburg.

As for the decision not to go to Dachau, one of the sites of the great moral obscenity of that era, it was taken because of my mistaken impression that such a visit was outside the official agenda. Chancellor Kohl's recent letter to me, however, has made it plain that my invitation to visit a concentration camp was, indeed, a part of his planned itinerary. So, I have now accepted that invitation, and my staff is in Germany exploring a site that will fit into our schedule there.

For years I've said it, and I'll say it again today, and I will say it again on that occasion, we must never forget the Holocaust, nor should we ever permit such an atrocity to happen ever again. Never again.

Thank you. God bless all of you.
(end text)

3 1
 91 מתוך 91

אל: הסברה, כפ"ח, לש' סמנכ"ל, יועץ רוח"ם לחקורות, מבס' א.

לש' יגד

סיווג בטחוני:

דע: רוסינגטון

דחיות:

161530

תאריך חידו:

0319

דפ. מברק:

לשייט
 91
 הקשר

מאח: דתנועה

77-111

News Summary April 16, 1985

Editorials

ND-"A False 'Reconciliation'" Reagan seems to believe that people will remember more of what he says at the German cemetery than to what the buried soldiers did. Decent Germans know that the way to overcome the burden of the past is to confront it. The President should not perservere in this abomination.

Columns

NYT-Wicker "Reagan and Dachau" The major problem with Reagan's itinerary is that he has not planned to visit Dachau. If he had, there would be nothing wrong with his visit to a German cemetery. All Germans did not participate in the Holocaust and there will never be a time to forget the camps or what happened in them. Reagan could never do more for a true reconciliation than to make a gesture that recognizes today's Germany as profoundly different from the Third Reich.

ND-Kempton "Distorting Memories" Eli Wiesel has sent Reagan a telegram asking to discuss his decision to visit a German cemetery and not Dachau. Whether or not our Gov't listens to his pleas, they define a heavy offense to lightly and unthinkingly inflicted.

Press Reports

Peres Wins Vote on Weizman's Trip

NYT-Friedman-Peres narrowly defeated an attempt by Likud leadership to prevent Weizman from visiting Egypt. But the voting left an already fragile government more tattered and polarized than ever before. Relations have almost reached a breaking point. Nevertheless, neither party seems ready to break up the Gov't and risk new elections over the issue.

WSJ-Seib & Kessel-The Weizman incident is likely to further strain relations between Israel and Egypt. It is also a chilling development for US diplomats as they are trying to decide whether or not it is worth-while for them to join an effort to bring Arabs and Israel together for negotiations. It seems clear that the unity gov't would split if it had to make serious declarations about Arab peace proposals. Cairo is likely to be offended. (see ND-LA Times)

דף 2 מתוך 3 דפים

:לד

סיווג בטחוני:

דחיות:

:97

מס. סברק: 0319

:ממ

Troops Arrive in Sudan

NYT-Hijazi (photo of Lebanese troops as they wait to move into Sidon) After a delay of two weeks, Lebanese Army troops were sent from Beirut to Sidon in an effort to halt fighting between gunmen. The dispatch of the Army seems to suggest that a cease-fire is being prepared. The Sidon violence has left 40,000 homeless and has claimed 80 lives. Heavy casualties occurred on Palestinians. Some have been beheaded.

Nazi to be Extradited to Israel

NYT-AP-A Federal Judge ordered John Demjanjuk extradited to Israel for trial on charges that he committed war crimes while serving as a guard in Treblinka. The Ukrainian has been taken into custody. A spokesman at the Israeli Embassy said "Obviously this is living proof that there are people in the Government who have not forgotten the Holocaust."

Iran

NYT-UPI-Shultz said the Iranian Gov't was a "blight on the history of Islam" because it persecutes members of the Bahai sect.

NYT-special-The UN Secretary General said that Iran was prepared to accept a halt in the war if Iraq paid reparations and if Iraq was condemned as the aggressor.

NYP-Soltis-Two NYC firms have been indicted for violating US trade embargos of Iran during the hostage crisis. Messcorp and Mangili Shipping Corp. shipped construction equipment to Iran during the crisis.

Sudan

NYT-Miller-Sudanese celebrated the first day of spring and it was especially joyous because it is the first time in 16 years that Neimeiry has not been the ruler. The overwhelming majority of Sudanese seem to feel relieved.

DN-Gen. Dahab said that his government has taken steps to establish closer ties with the Soviet Union, Libya and Ethiopia.

Oman

2.00 16.4.85
 דמי...
 דמי...
 דמי...
 דמי...

ניו-יורק 72
 בטחון 243
 המשרד 299

אל: הסברה, מע"ת, מצפ"א, מסנכ"ל, יגר, לשי רוח"ם, דובר צה"ל. דעו ניו-יורק. רמ"ח, קשי"ח

NEWS SUMMARY TUESDAY APRIL 16, 1985

THE PRESS REPORTS

ISRAEL WINS EXTRADITION OF ALLEGED NAZI

M. THORNTON WASH POST A Federal judge in Cleveland granted Lurcal's request for the extradition of John Denjahnjuk, a retired auto worker accused of being "Ivan the terrible" who allegedly was responsible for the deaths of thousands of Jews at the Nazi death camp in Treblinka, Poland.

ISRAELI CABINET LETS WEIZMAN GO TO CAIRO

E. WALSH WASH POST The Israeli cabinet agreed by one vote to allow cabinet minister Weizman to meet with senior Egyptian officials in Cairo this week, but only after a sharp political battle that appeared to deepen the differences in the national unity government. ...

.U.S. DECIDES TO LET ALGERIA BUY WEAPONS

D. OTTAWAY WASH POST The Reagan administration has decided to allow Algeria to purchase arms from the U.S. for the first time since that north African country achieved independence twenty three years ago, State Department and Algerian diplomatic sources said yesterday.

CIVIL WAR; REVOLUTION IN REGION FANDEL FLAMES OF TURNOIL

A BOROWIEC WASH TIMES The main causes of the Lebanon's turmoil are twofold: the arrival of the Palestinian fighters from Jordan after that country's 1970 civil war and the spread of militant Islamic fundamentalism after the Iranian revolution of 1978. The Palestinians took over parts of Lebanon, imposing their military rule and causing systematic and bloody Israeli reprisals. The Islamic fundamentalists fanaticized the impoverished urban masses, causing the hardening of Christian attitudes

'TO THE CONCENTRATION CAMPS, EVERYBODY OUT'

GIDEON RAPHAEL WASH POST A nation cannot escape the historic consequences of it's actions. This holds true for those who built Dachau in 1933 and murdered, maimed and tortured there for twelve years, for those who tolerated it and for those who come to Dachau now with remorse in their hearts and leave it shocked to the depth of their souls.

עמנואל

עמנואל - 1-2

official text

DATE: 04/15/85

SHULTZ: ATTITUDES CHANGING IN CENTRAL AMERICA
(Excerpts: State Department report on Central America)

Washington -- Secretary of State Shultz says the United States has begun to "change popular attitudes as well as official policy" in Central America through its support for "equity, reform and freedom for all our neighbors."

In a letter to President Reagan transmitting the State Department's report on progress in the region since the Kissinger Commission report of January 1984, Shultz said that the events of the past year, "while not conclusive, added up to a better year for many Central Americans."

"Only in Nicaragua did countertrends prevail," he said.

Following are excerpts from the report:

(begin excerpts)

Letter of Transmittal

Mr. President:

The National Bipartisan Commission on Central America reported in January 1984 that the crisis in Central America engages vital moral and strategic interests of the United States. During the summer and fall, the Congress made available funds that enabled us to begin to act on many key Commission recommendations.

This study assesses how we are doing. A year is a brief period in the history of Central America. But we have begun to change popular attitudes as well as official policy. After years of relative indifference, we are putting a lot more than words into our support for equity, reform, and freedom for all our neighbors.

The events of the past year, while not conclusive, added up to a better year for many Central Americans. The ravages of poverty and violence can be measured by the hundreds of thousands of persons displaced within their own countries or moving to neighboring countries and the United States. But in most countries, the economic decline of recent years was stemmed; political life was more free. In El Salvador President Duarte talked directly to guerrilla leaders; while in the regional Contadora negotiations, some progress took place, buttressed by the effort we undertook at Manzanillo.

Only in Nicaragua did countertrends prevail. While democracy was becoming stronger elsewhere, the Sandinistas continued to betray the democratic principles of the anti-Somoza revolution, refusing to hold free elections or to talk to those Nicaraguans forced again to take up arms against dictatorship. While claiming to seek peaceful solutions, the Sandinistas are militarizing Nicaragua and supporting armed insurrection in other countries in ways that serve Soviet goals of destabilization and conflict.

Every American has a stake in helping our neighbors to build working democracies free of internal or external threats to their freedom and security. A great deal remains to be done. But the fundamental message of the attached study is that hard work and steadiness are making a real difference.

Sincerely yours,
George P. Shultz

SUMMARY --

The report submitted to the president on January 10, 1984, by

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext. 204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

USIS

the National Bipartisan Commission on Central America is at the core of U.S. policy in Central America. The Commission concluded that fundamental strategic and moral interests of the United States require a long-term national commitment to economic opportunity, human development, democracy, and security in Central America.

The Commission proposed a comprehensive approach -- an active diplomacy in support of democracy, supported by economic aid to get at root causes of poverty and social unrest and by security assistance to protect peaceful development.

The Commission recommended an immediate supplemental appropriation of 400 million dollars and an additional 8,000 million dollars in economic aid for the succeeding 5 years. The administration's proposal was similar: a 400 million dollar fiscal year (FY) 1984 supplemental, 5,900 million dollars in appropriated funds, and 2,000 million dollars in insurance and guarantees for FY 1985-89.

The Commission also recommended increased military assistance to permit the application of modern, humane counterinsurgency strategies which require greater mobility, more training, higher force levels, and more equipment. The administration proposed a 259 million dollar supplemental for FY 1984 and 256 million dollars for FY 1985.

Bipartisan congressional majorities approved increases in both economic and military assistance close to what the Commission recommended and the president proposed for FY 1984-85.

Current Strategy

Our increased economic assistance is being used to:

- Arrest declines in incomes, employment, and economic activity through major balance-of-payments assistance;

- Establish the basis for long-term economic growth through improvements in economic policy and the infrastructure needed to export;

- Assure the widest possible distribution of the benefits of growth through assistance aimed at improving health, education, and housing for the poorest groups; and

- Support democratic processes and institutions through assistance for the administration of justice, technical training, and the development of leadership skills.

At the same time, security cooperation has been put on a firmer professional footing. The improved performance of the armed forces of El Salvador and the increased readiness of those of Honduras are directly linked to increases in both the quantity and the steadiness of U.S. security assistance and military cooperation.

Results

In Central America as a whole, regular elections have become the norm, and economic decline has been stemmed. After a decline of four percent in 1982-83, gross domestic product (GDP) grew by 1.2 percent in 1984 -- not enough to offset population increases but enough to mark a clear turnaround.

The longer term economic framework recommended by the Commission is beginning to take shape. Traditional development assistance -- concentrated in education, nutrition, health, and agriculture -- has been strengthened. In addition, we have begun to work with governments and legal organizations to improve the administration of justice and to develop new programs for leadership training, and other support for democratic institutions. The trade credit insurance program has been established. The Caribbean Basin Initiative, proposed by the president in 1982, took effect in January 1984, further opening the U.S. market to Central American as well as Caribbean nations for 12 years, until 1996.

A key problem is that Nicaragua continues to support -- with Soviet and Cuban resources -- antidemocratic forces throughout the isthmus. The security threat to other countries posed by this communist challenge diverts government revenues from development to defense and weakens the productive forces needed to support self-sustaining growth.

The United States continues to support a verifiable and comprehensive peace settlement that implements the Contadora principles. Whether or not an agreement is reached, however, substantial amounts of U.S. aid will continue to be needed to strengthen our neighbors' well-being and security.

Next Steps

This year we again seek bipartisan support for the balanced and mutually reinforcing mix of political, economic, security, and diplomatic activities that the Commission concluded we should pursue simultaneously. For FY 1986, the administration's economic assistance request totals 1,053 million dollars; the military request is 261 million dollars. Legislation that would authorize appropriations for nonmilitary programs for FY 1986-89 would provide a critical assurance of U.S. commitment and an important tool for public and private planning in Central America.

In our FY 1986 foreign assistance authorization proposal, we also have requested the statutory authority to carry out three additional recommendations of the Commission:

-- To support comprehensive programs to improve the administration of justice, including investigative and enforcement aspects necessary to assure that evidence is obtained and provided to courts in a professional, timely, and humane manner. Any activities otherwise subject to the Foreign Assistance Act's prohibition on assistance to police (section 660) would be subject to prior notification to the Congress.

-- To allow aid recipients to use local currencies generated from appropriated funds to help compensate former owners of land transferred under land reform programs. This would enable the completion of the titling procedure in El Salvador, give increased security to the new owners, and provide capital for domestic investment by local entrepreneurs.

-- To help organize and to join a regional forum to provide Central Americans, from the private sector as well as from government, an opportunity to participate in the formulation of strategies for achieving common objectives. The recommendations of this organization would be taken into account in allocating bilateral economic assistance.

Central America One Year Later

Almost as soon as the Commission issued its report, developments in Central America began to confirm the accuracy of its analysis and the soundness of its judgment. In early 1984, many in the United States, in Western Europe, and even in Latin America believed that El Salvador was caught in an endless war between the guerrillas of the left and death squads of the right. But the Commission saw a different future. It saw electoral democracy, reform, and political dialogue as realistic alternatives to the antidemocratic violence of the extreme left and right -- provided El Salvador's democrats got the support they needed.

Today, El Salvador's problems are closer to resolution than a year ago. In 1984 there were two rounds of national elections leading to the presidential inauguration of Christian Democrat Jose Napoleon Duarte; the trial, conviction, and imprisonment of the murderers of four American churchwomen; changes in military and security personnel and in the procedures which govern their behavior; improved economic and military performance; a marked reduction in the number of political crimes; and President Duarte's initiation of a dialogue with the FMLN/FDR (Farabundo Marti National Liberation Front/Revolutionary Democratic Front) guerrillas. At the same time, the United States increased both economic and military assistance while West Germany, the United Kingdom, and Japan all resumed or increased aid during 1984.

In Nicaragua, the Commission's analysis -- and warnings -- were also on the mark. The consolidation of a Marxist-Leninist regime with support from Cuba and the Soviet Union continued and was perceived by Nicaragua's neighbors as increasingly threatening.

The Nicaragua of 1985 is less democratic, more heavily armed, and more closely tied to the Soviet bloc. Support from Western Europe and democratic Latin America is less than it has ever been. Just as a harsher Somoza dictatorship sparked more rebellion, so the comandantes' communism has bred increasing armed and unarmed resistance. Whether and, if so, how the Sandinistas can adjust their behavior to the needs of their people and their neighbors is now clearly the most important of Central America's current dilemmas.

Though less in the news than either El Salvador or Nicaragua, Guatemala -- Central America's most populous country -- also produced

political drama in 1984. Shattering the stereotype of hopeless polarization, the Guatemalan electorate turned out in record numbers on July 1, 1984, to support the political center in elections that were open and honest. The Constituent Assembly is scheduled to complete its task this summer. General elections are scheduled for October 27, 1985.

Costa Rica and Honduras feel somewhat less secure today than at the beginning of 1984. This underscores two other key Commission findings; that each Central American country is directly affected by events elsewhere in the isthmus and that the United States is logically regarded as the one nation with both the moral responsibility and military strength to defend the region's democratic course. For both Costa Rica and Honduras, the antidemocratic policies of Sandinista Nicaragua and the apparent lack of consensus in the United States about what to do to help move Nicaragua in a more democratic direction have raised concerns about the longer term reliability of the U.S. commitment.

The past year gives reason to believe that the direction we have begun to take -- if consistently sustained -- can bring lasting and beneficial change for all Central Americans. But it also remains evident throughout Central America that this will require both the reliability of a long-term U.S. commitment and the confidence that this commitment will continue to be tied to equity, reform, and freedom.

Economic Stabilization and Growth

To help reverse economic deterioration and the social and political unrest it engenders, the Commission recommended an immediate additional 400 million dollars in U.S. assistance for emergency stabilization in 1984 and additional funds for balance-of-payments support to finance essential imports for the private sector in 1985. The Commission also recommended economic policy reforms to achieve stabilization, recovery, and economic development.

Except for Nicaragua, Central America's downward economic spiral has been halted. A regional increase in GDP of 1.2 percent in 1984 followed GDP declines of 3.3 percent in 1982 and 0.8 percent in 1983. In El Salvador, where the economy declined calamitously by 25 percent from 1980 to 1982, GDP leveled out in 1983 and rose in estimated 1.5 percent in 1984. Our current estimate is that regional GDP (still excluding Nicaragua) will further rise by 2.5 percent in 1985.

While this is impressive progress and a cause for renewed hope in the region, population increases mean that per capita income levels will not be restored at 1979 levels until at least the early 1990s. For example, Costa Rica, El Salvador, Honduras, and Belize all increased GDP in 1984, but only Costa Rica achieved a positive per capita growth rate.

U.S. assistance programs were critical in achieving these results. Their continuation is essential if these positive trends are to continue.

U.S. economic assistance in the amount of 274 million dollars from the FY 1984 supplemental and 607 million dollars from the FY 1985 Continuing Resolution provided balance-of-payments support for vital imports and other assistance for economic stabilization. These funds also provided local currency credits for development activities. In addition, assistance totaling 190 million dollars was authorized to lay the foundation for long-term growth and development. This substantial assistance also helped to make possible the policy reforms that contributed to the fragile stabilization so far achieved.

The Caribbean Basin Initiative

The thrust of the Commission's economic recommendations are paralleled by the administration's philosophy for the Caribbean Basin Initiative (CBI). The 12-year U.S. program of preferential duty-free treatment was implemented on January 1, 1984, for imports from 20 countries and territories in the Caribbean Basin. Belize, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, and Panama have all been designated.

The fundamental objective of the CBI is to encourage both foreign and domestic investment in the beneficiary countries in efficient and diversified export production. As countries take advantage of the opportunity of preferential entry to the U.S. market, the result should be increased employment, better balance-of-payments positions, enhanced government revenues, and a more diversified and stable industrial structure producing for both domestic and export markets.

The results after one year of experience are hard to interpret but, nonetheless, promising. U.S. imports from the six Central American beneficiaries rose by 220 million dollars, an annual growth rate of 12 percent for the region as a whole. Although less than the rate of growth of U.S. imports from the world (26 percent) or from Latin America as a whole (15 percent), when these gross figures are disaggregated, they reveal important gains in nontraditional exports (that is, exports other than bananas, coffee, sugar, and other commodities), especially from countries that maximized the effect of the CBI tariff benefits by following flexible exchange rate policies. Efforts to develop economic and political climates that support private investment, innovation, and export will be crucial to the ultimate success of the CBI.

Building Democracy

The Commission report identified one strong trend in the region: "Democracy is becoming the rule rather than the exception."

Democratic patterns continue to develop in El Salvador, Guatemala, Honduras, and Panama, while democracy remains the norm in Belize and Costa Rica. The Sandinistas, however, continue antidemocratic policies in Nicaragua.

Democratic Practices

In El Salvador democratic political development was affirmed by presidential elections in March and May 1984 in which nearly 80 percent of the Salvadoran electorate turned out in the presence of hundreds of international observers to elect Jose Napoleon Duarte. Nine political parties representing a broad range of opinion campaigned in the March 1985 legislative and mayoral elections, which completed the constitutional renewal despite guerrilla attacks and harassment.

Political murder in El Salvador by "death squads" declined dramatically from the levels of previous years, particularly after President Duarte took office. Urban killings by guerrilla groups, however, have increased.

Due to the guerrilla threat, the state of siege restricts some constitutional rights. Nevertheless, the government has reinstated the right of assembly for political parties and peaceful organizations, including church and labor groups. Groups sympathetic to the guerrillas have freely run advertisements and held marches, demonstrations, and a human rights congress dominated by antigovernment speeches.

Guatemala held a nationwide election on July 1, 1984, to select delegates to a Constituent Assembly. More than 72 percent of those eligible cast ballots without official interference. Moderate parties won a majority in the Constituent Assembly, which is drafting a new constitution prior to national elections scheduled for October 27, 1985, and a runoff, if necessary, in November. The new Congress will be seated in December 1985, and a new civilian president will be inaugurated next January. The Guatemalan military is maintaining the scrupulous neutrality it adopted for the Constituent Assembly election.

Honduras continues to consolidate the democratic system begun with the 1981 Constitution and presidential election. Following the replacement of the chief of the armed forces and other military officers in March 1984, their successors reaffirmed military support for civilian rule and the 1985 elections. Labor and peasant organizations continue to operate freely and to play a major role in national events. The campaign is underway for presidential and congressional elections scheduled for November 1985. The succession will be the first transfer of power from one elected president to another in Honduras since 1927.

Panama returned to democracy on October 11, 1984. The inauguration of President Barletta and his civilian government culminated a process of political opening begun in 1978. Isolated incidents of violence and a slow vote count punctuated by charges of fraud marred the election, which was otherwise peaceful and marked by a large turnout of voters. The new president has pledged support for the principles of democracy, and, for the first time since 1968, the legislature has significant powers.

Belize held its first postindependence national elections on

December 14, 1984. They were peaceful, open, and honest. The opposition won control of the Parliament and the ruling party handed over power on December 17.

Costa Rica remains steadfastly democratic despite pressing economic problems. As President Luis Alberto Monge told the International Labor Organization in Geneva on June 12, 1984: "Democracy works as a means of settling the problems of production and to win battles in the struggle against underdevelopment and poverty." As a country whose citizens demand respect for the rule of law, Costa Rica has stood up to Sandinista intimidation, most recently over the Christmas eve kidnaping from the Costa Rican Embassy in Managua of a young Nicaraguan who had sought asylum there. President Monge's strong economic policies, backed by an independent legislature, produced the highest growth rate in Central America in 1984.

Nicaragua continued to be the sole exception to the general trend of democratic progress in Central America. During 1984, the Sandinista National Liberation Front (FSLN) increased totalitarian controls over Nicaraguan Government and society through elections that excluded the major democratic opposition coalition and its candidate, former Sandinista junta member Arturo Cruz. Following closely the Cuban model, the FSLN runs the Sandinista Popular Army, the Sandinista Popular Militia, the Sandinista Defense Committees, the Sandinista Neighborhood Committees, and other mass organizations. Centralized government control of the educational system, as well as radio news and all television programming, is in the hands of FSLN cadre assisted by some 2,000 Cuban teachers. The government publishes one newspaper, enjoys the uncritical support of a second, and exercises stringent prior censorship of the only opposition paper, La Prensa. One of its most effective instruments of political control is the ration card issued by the Sandinista Defense Committees. Since August 1984 -- when the government took over the distribution of corn, beans, rice, cooking oil, sugar, salt, soap, and sorghum -- the ration card has become an instrument of control affecting the means to acquire even basic staples.

Responding to internal and external pressures, the Sandinistas held national elections on November 4, 1984. Protracted negotiations took place with the opposition over electoral conditions, but the Sandinistas insisted on keeping their inherent advantage as party, government and armed forces rolled into one. Censorship of the press, harassment and intimidation of the opposition, and a short campaign period forced the principal opposition parties to coalesce and then to withdraw from the election. Since the "election," the Sandinistas have suppressed or forced into exile many of the remaining leaders of the democratic opposition.

Democratic Institutions

The Commission identified strengthening of democratic institutions and support for countries in transition to democracy as essential to U.S. interests in Central America. This recommendation reinforces for Central America the President's 1982 announcement to the British Parliament that the United States would make a major effort to help "foster the infrastructure of democracy around the world."

Our objective in Central America is to help develop or strengthen institutional capacity for peacefully brokering issues that might otherwise be exploited by antidemocratic forces. The trend toward more democratic government provides many opportunities to increase our support for democratic institutions and processes from the national to the community level.

To help individual Central American countries carry out fair elections and to build a permanent institutional capacity within the region to provide this assistance, AID is supporting the Center for Electoral Advice and Promotion, an autonomous, permanent activity of the Inter-American Institute of Human Rights located in San Jose, Costa Rica. The center is a key source of technical advice and assistance to electoral tribunals and private institutions on designing and implementing electoral systems and procedures; for observation and evaluation by impartial experts of how elections are conducted; and for sponsorship of conferences, research, and other activities that generate broad support for representative democracy.

We also support efforts to improve electoral systems on a country-specific basis. The FY 1984 El Salvador election project

enabled the Central Elections Council to modernize and improve its registration and vote tabulation procedures, to conduct a broader public education campaign on eligibility requirements and voting procedures, and to expand the number of international observers present at the May 1984 presidential election. The system developed also was employed for the March 1985 legislative and municipal elections.

In Honduras, AID has provided 5 million dollars in locally generated currencies to the recently established National Electoral Tribunal to help develop a nonpartisan, comprehensive national voter registration system. This funding has been used primarily for computer equipment and technical training and assistance.

In leadership development and civic education, AID is helping to finance programs of the Partners of the Americas aimed at promoting the democratic process in decisionmaking at the community level. Civic leaders are being prepared as trainers in techniques of problem solving, community action, and civic responsibilities, so that they may help the citizens of their communities become informed participants in the local political process.

We also are developing a pilot regional leadership development program with a private institution in Costa Rica, the Center for Research and Training in Political Administration, which would offer young political leaders from the Central American countries professional, nonpartisan training in grassroots organizations, labor-management relations, local government, interest groups, negotiations, and public relations.

Another important assistance area is support for legislative bodies. AID proposes to facilitate sharing with Central Americans a highly successful experience in the Dominican Republic. With AID assistance, a Dominican university developed and implemented a training program for new legislators in 1982. The Dominican Congress is now planning to establish a center which will train legislators, members of the executive branch, and city councils; undertake studies on policy issues; maintain a reference center; and provide internships for students. We plan to assist representatives from the Dominican university and Congress to work with appropriate institutions in Central America to develop similar programs.

USIA also has increased its programming of U.S. speakers traveling to Central America and international visitors invited to the United States to discuss democratic processes. For example, special delegations of journalists and legislators from Costa Rica, El Salvador, Guatemala, and Honduras were brought to the United States to observe the November 1984 U.S. elections.

Nongovernmental efforts to strengthen democratic development abroad also have increased, particularly those of the National Endowment for Democracy and affiliated institutes of the U.S. Chamber of Commerce, the AFL-CIO, and the Republican and Democratic Parties. The Free Trade Union Institute of the AFL-CIO has provided assistance in the form of loans, medical assistance, and family resettlement support to democratic trade unionists from Nicaragua now living in exile in Costa Rica. The National Endowment for Democracy has given a grant to the Center for Political Studies in Guatemala for activities aimed at bolstering the transition to democracy. The Endowment has also funded national seminars in Honduras to promote political awareness among non-Marxist labor and peasant leaders.

This innovative and long overdue focus on the political and organizational dimensions of democracy has received widespread support in Central America.

Security

The Commission encountered a sobering security situation in Central America. During the 1970s, the steady growth of Cuban military power, backed by the direct Soviet military presence in Cuba, was accompanied by reductions in U.S. military presence in the Caribbean Basin. Then, after the Sandinistas came to power in Nicaragua in 1979, the U.S.S.R. shifted from opposition to support of Cuban advocacy of armed struggle. The belief that revolutionary conditions prevailed throughout Central America, especially in El Salvador, was widespread.

Summarizing the strategic significance of Central America to the United States, the Commission consensus was that our national security interests include:

- Preventing developments that might require allocating large resources to defend the southern approaches to the United States;
- Forestalling threats to the Caribbean shipping lanes;
- Avoiding a proliferation of Marxist-Leninist states that would increase violence, dislocation, and political repression; and
- Ending the erosion of our ability to influence events, which would result from a perception that we were unable to protect vital interests so close to the United States.

In 1984, El Salvador's elected government and increasingly professional armed forces made significant progress in dealing with the guerrilla war as a political as well as a military struggle. But the activities of Cuba and Nicaragua, with sizable Soviet cooperation and material support, continue to pose a serious threat to Central American governments and to U.S. interests in the region. Direct Soviet arms deliveries to Nicaragua and Nicaragua's continued support for the armed insurgency in El Salvador underline again the gravity of current security concerns and of the potential strategic risks at stake.

In the year since the Commission issued its report, the Sandinista National Liberation Front (FSLN) further consolidated its control over the Nicaraguan Government and continued its military buildup. After the November 4 "elections," Soviet arms deliveries increased dramatically. During the past 12 months Nicaragua

- Increased its armed forces to 62,000 active duty personnel and a total force of 119,000, including reserves and militia, while announcing the intention to expand even further through mandatory conscription;

- Acquired Soviet MI-24 Hind attack helicopter gunships;

- Expanded its military inventory to 150 T-54, T-55, and PT-76 tanks; 200 other armored vehicles; and some 300-400 surface-to-air missiles;

- Neared completion of a runway long enough to service any aircraft in the Soviet or Cuban inventory at Punta Huete outside Managua; and

- Deepened security links to Cuba and the Soviet Union as well as to radical states, such as North Korea, Libya and Iran.

Nicaragua serves as a conduit for money, arms, munitions, medical supplies, and communications and logistical support to the Salvadoran guerrillas. The Salvadoran guerrillas maintain training facilities and command and control centers in Nicaragua. However, there are indications that some Salvadoran guerrilla units are experiencing difficulties in receiving supplies. This disruption of supplies is due to several factors, including more effective intelligence and patrol operations by Salvadoran Government forces, more active Honduran patrols along the border and in refugee camps, and armed resistance activities within Nicaragua.

The administration and Congress approved the Commission's recommendations to significantly increase military aid to El Salvador.

This assistance is already making a positive difference in the military situation.

As recommended by the Commission, U.S. military aid has been administered with close and continual attention to human rights considerations. Under Public Law 98-332, the Executive now reports to Congress on El Salvador every 60 days. The four reports issued so far document steady improvements in respect for human rights by the Government and armed forces of El Salvador. The number of civilian deaths attributable to political violence has declined sharply. The Federal Bureau of Investigation is investigating individuals residing in the United States who may be directing financing, or otherwise involved in "death squad" activities in El Salvador.

In its treatment of the guerrilla war in El Salvador, the Commission felt that it was imperative to settle on a level of aid related to the operational requirements of a humane counterinsurgency strategy and to sustain that aid over time. The Commission specifically recommended providing the Salvadorans with increased air and ground mobility; increased training; support for higher force levels; greater stocks of equipment; and better troop conditions, especially an improved capability to evacuate the wounded and to provide prompt medical attention.

These recommendations formed the basis for the administration's request for increased assistance to El Salvador, which was included in two supplemental appropriation bills passed by Congress. In June 1984 the Congress passed an urgent supplemental including 61.8 million dollars in military assistance. In the FY 1984 supplemental, the Congress appropriated an additional 70 million dollars. Together with the FY 1984 Continuing Resolution, military assistance for El Salvador in FY 1984 amounted to 197 million dollars. Though short of the 243 million dollars requested by the administration, it was, nonetheless, a substantial increase over the 881 million dollars appropriated for FY 1983. For FY 1985 Congress appropriated 128.25 million dollars, 4 million dollars short of the amount requested.

With U.S. support, including training as well as materiel, the Salvadoran Armed Forces have been able to maintain the battlefield initiative. They are now larger, better trained and led, and have improved mobility and communications. In addition, the military now has an aeromedical evacuation capability which, together with an expanded corps of trained medics, has improved morale and decreased the mortality rate among wounded Salvadoran troops. The arrival of two C-47 aircraft with mounted machine guns has provided the armed forces with the capacity to respond to units under attack by guerrilla forces. On January 7 and 8, 1985, a Salvadoran Army battalion withstood a guerrilla force twice its size because of the critical help of the armed C-47s. The Salvadoran military will occasionally suffer some battlefield setbacks, but it is undoubtedly a better military force now than a year ago.

As anticipated by the Commission, this improvement in the military situation for the Salvadoran Government contributed to the FMLN/FDR decision to accept President Duarte's October 1984 offer at the United Nations to meet with the insurgents. This historic step offers some hope for the eventual reincorporation of FMLN/FDR members into the greatly strengthened Salvadoran democratic process. The short-term results, however, have been disappointing. That the guerrillas have by no means abandoned the goal of complete power is evidenced in their intransigent November 30, 1984, demands for powersharing, recognition of areas "under guerrilla control," the amalgamation of government and guerrilla forces, and the formation of a new government as preconditions for elections.

Still, the guerrillas are beginning to demonstrate a lack of resolution in the face of the Salvadoran military's increased effectiveness and professionalism. The increased ability of government troops also has strengthened President Duarte's hand in dealing with the armed forces as an institution. The more self-confident military knows that the peace dialogue can be limited to a constitutionally based discussion of the FMLN/FDR's participation in the democratic process.

The humane pursuit of the war has been a central theme for President Duarte and his government. At La Palma and again at Ayagualo, Salvadoran officials proposed an agreement to end all attacks on the economic infrastructure and populated areas. Although their proposals were rebuffed by the FMLN/FDR, President Duarte has enforced strict compliance with rules of engagement to minimize noncombatant casualties. The government's National Plan envisions the extension of increased government services and programs to the civilian population in conflictive areas. We strongly support efforts to monitor closely the rules of battlefield engagement and to increase assistance to the National Plan to help displaced persons.

U.S. Security Assistance and Military Presence

The United States is committed to providing the necessary security for the protection of democratic processes in the region. This "security shield" consists of military assistance, training, exercises, naval maneuvers, and construction programs, including:

- 321 million dollars in FY 1984 and 237 million dollars in FY 1985 in military assistance -- MAP grants, FMS credits, and IMET;
- Training under IMET of military personnel from five Central American countries -- 748 with FY 1984 funds and 1,076 with FY 1985 funds in U.S. and Panama Canal area schools (these figures exclude soldiers trained by U.S. Mobile Training Teams sent to specific countries for brief periods of time);

-- Enhancement of regional military cooperation through major combined exercises, such as "Ahuas TARA II" and "Granadero I" as well as a series of small-scale deployment exercises to enhance the joint readiness of U.S. and allied Armed Forces in the region;

-- U.S. naval deployments near Central American waters and the "King's Guard" combined naval surveillance and interdiction exercises with the Honduran and Salvadoran Navies in the Gulf of Fonseca; and

-- Completion of airfield improvements at Palmerola and La Ceiba that increase Honduran military mobility.

In the fall of 1984, the School of the Americas operated by the U.S. Army was moved when, in compliance with the Panama Canal Treaty, its operations in Panama were discontinued. The school has reopened at Ft. Benning, Georgia, and will be in full operation by December 1985.

In 18 months of operation, the Regional Military Training Center in Honduras trained some 9,000 Central American military and security personnel. One of its notable contributions was to facilitate the rapid, but professionally sound, buildup of the Salvadoran Armed Forces during the critical election year of 1984. The Salvadoran military now has its own basic training center at La Union.

These U.S. security assistance and military activities were in harmony with the Commission's judgments and recommendations. However, the gap in the military capabilities among the region's individual countries increased substantially during 1984.

-- Despite some 77 million dollars in U.S. security assistance, the modernization of the Honduran Armed Forces did not keep pace with the Nicaraguan military buildup.

-- Despite 9 million dollars in MAP and 133,000 dollars in IMET, Costa Rica was in a similar situation, with its 8,000 Civil and Rural Guards relying almost exclusively on small arms.

The Search for Peace

U.S. support for regional diplomatic peace efforts is strong, consistent, and undiminished. We have repeatedly made clear in private communications and public statements our willingness to support and abide by a comprehensive and fully verifiable implementation of the Contadora Document of Objectives of September 9, 1983.

During 1984, U.S. diplomacy pursued the Commission's recommendations that we test "Nicaragua's willingness to enter into a general agreement" and support efforts of the Contadora Group to find a comprehensive reciprocal and verifiable approach to the Central American crisis.

The Office of the Ambassador at Large and Special Envoy for Central America has proven to be an effective means for implementing this diplomacy. The incumbent, Ambassador Harry W. Shlaudeman, made 27 trips to Latin America between March 1984 and March 1985, holding 139 meetings with chiefs of state and senior Foreign Ministry officials.

The Contadora Process

The Contadora process has been the centerpiece of diplomacy among the regional countries since early 1983. Although negotiations were stalled in February 1985 by a dispute over political asylum between Nicaragua and Costa Rica, the Contadora Group scheduled a new round for April.

Three drafts of a final agreement were prepared in 1984. A draft "Contadora Act for Peace and Cooperation in Central America" was prepared by the Contadora Group in June. After initial discussions, the Contadora Group prepared a second draft which it presented to the five Central American states on September 7. Nicaragua announced on September 21 that it would sign this draft provided it was not modified and called on the United States to adhere to an additional protocol.

The other Central American governments welcomed this draft as a positive step but cited the need to strengthen provisions for verification and control and to provide for a more balanced and orderly implementation of its security provisions in particular.

U.S. spokesmen noted that the September 7 draft was much improved and that its elaboration was a positive step in the negotiating

process. We also stated our view that provisions for verification needed to be strengthened. In consultations with Contadora participants, we stressed that our textual reservations are in no way to be equated with opposition to an effective treaty, which we would support.

On October 20, El Salvador, Costa Rica, and Honduras proposed another draft, incorporating the specific changes they felt necessary. Extensive consultations among the Contadora participants as to how the September and October versions might be reconciled took place on the margins of the OAS General Assembly in Brasilia November 12-16 and have continued through normal diplomatic channels.

The elaboration of several drafts in 1984 suggests that the Contadora process could make rapid progress in 1985. With negotiations about to resume, the key question is whether Nicaragua is willing to negotiate.

Bilateral Conversations With Nicaragua

We also have supported the Contadora process in bilateral talks with Nicaragua held in Manzanillo, Mexico. These discussions were begun at the request of the President of Mexico, acting on behalf of the Contadora Group. Secretary Shultz visited Managua on June 1, 1984, to begin the process. Since then, there have been nine rounds of talks between Special Envoy Harry W. Shlaudeman and Nicaraguan Vice Minister of Foreign Affairs Victor Hugo Tinoco. To give the talks the maximum chance to succeed, the two sides agreed not to discuss publicly their specific content. Although the Nicaraguans have publicly characterized the talks in a general way, they have largely abided by this rule of confidentiality, as have we.

In mid-January we decided not to schedule further bilateral talks due to concern that Nicaragua was using them to avoid comprehensive negotiations within Contadora's multilateral framework. The Manzanillo talks have been useful in permitting each side to present its concerns fully to the other, but they have made no substantive progress. We undertook the Manzanillo talks in hopes of facilitating a successful outcome of the multilateral Contadora process. Any bilateral agreement necessarily would be incomplete with respect to all elements of the regional crisis. Arms and troop-level reductions, for example, can only be negotiated between Nicaragua and its neighbors. Nicaragua, however, appears to prefer a bilateral agreement, in lieu of Contadora.

On February 27, 1985, in a move that appeared designed primarily for public relations impact, President Ortega announced Nicaragua's intention to send home 100 Cuban military advisers; to suspend, for the time being, acquisition of new armaments, including "interceptor aircraft"; and to invite a U.S. congressional delegation to visit Nicaragua. The moratorium on new armaments systems is potentially significant, but only if it proves more far-reaching and permanent. The offer to send home 100 of the 2,500-3,500 Cuban military advisers could be significant, provided that it would be the beginning of a continuing withdrawal to be undertaken in the near term as part of an overall settlement.

We have communicated to all concerned our willingness to resume bilateral talks if that would contribute to a comprehensive agreement within Contadora. On March 2, Secretary of State Shultz met with Nicaraguan President Daniel Ortega in Montevideo, Uruguay, to explore such possibilities. We are looking to the Contadora negotiations for evidence of Nicaragua's willingness to negotiate seriously. Normal diplomatic channels remain open to continue this dialogue.

Internal Dialogue in El Salvador and Nicaragua

We strongly support President Duarte's dialogue with Salvadoran guerrillas. The lack of a parallel development in Nicaragua was 1984's major disappointment.

In a speech to the UN General Assembly on October 8, 1984, Salvadoran President Jose Napoleon Duarte proposed to meet military representatives of the Salvadoran guerrillas in La Palma, El Salvador. That offer was accepted by the FMLN/FDR and meetings took place on October 15 in La Palma and on November 30 in Ayagualo.

At the first meeting, on October 15, President Duarte personally offered the insurgents the opportunity to be reincorporated into civil and political society, including the chance to participate in upcoming municipal elections. Public hopes that the talks might lead to an early agreement to end the war were dealt a blow by the guerrillas'

reversion to uncompromising demands in the second round on November 30. This hardening contradicted public statements made in the United States by FDR representatives that guerrilla groups might participate in the March 1985 nationwide municipal and assembly elections.

The dialogue that was begun at La Palma and continued at Ayagualo has not yet resolved the major disagreements in the Salvadoran conflict. Its initiation, nevertheless, crossed a threshold of enormous significance. That President Duarte was able to meet with the guerrillas and lead his government to those talks reflects the dramatic change that has taken place in Salvadoran politics. President Duarte's initiative began the process of discussions that make it possible for the rebels to be incorporated into their society within a fully representative political system. We expect the dialogue will resume after the March 31 elections.

Nicaragua's 1984 elections proved to be an opportunity for a breakthrough that was, unfortunately, lost. The willingness of resistance forces to lay down their arms if allowed to participate in genuinely free and fair democratic elections had been on record, in writing, since December 1983. During the late spring and early summer of 1984 a coordinated democratic opposition (the Coordinadora) looked to the highly respected Arturo Cruz, a former member of the Sandinista government, to lead it in the November 1984 elections. Although Cruz did not represent the armed opposition, few doubted that the entry into the campaign of this former junta member would help redirect Nicaragua's political life toward democratization.

Negotiations between the Sandinistas and the democratic opposition (brokered by the Socialist International) took place in Rio de Janeiro in early October 1984. They collapsed, however, and the Sandinistas withdrew their proposal; the democratic opposition agreed to participate on the basis proposed but was powerless to create the conditions necessary in the face of Sandinista intransigence.

The Nicaraguan opposition, armed and unarmed, continues to seek a dialogue with the Sandinistas. On March 2, 1985, several resistance organizations specifically and formally called for a Catholic Church-sponsored dialogue with the FSLN. Their manifesto -- announced in San Jose, Costa Rica, by opposition leaders Arturo Cruz, Adolfo Calero, and Alfonso Robelo -- included the following elements:

- Convocation by the Nicaraguan bishops conference;
 - Suggestion that other Central American governments act as guarantors of any agreements reached;
 - The presence as observers or guarantors of any other hemispheric governments;
 - Suspension of all armed activities and a cease-fire in place;
- and

-- Acceptance of Daniel Ortega "as head of the executive branch until such time as the people pronounce themselves in a plebiscite."

The response, at this writing, of the Sandinistas has been twofold. On March 7, Arturo Cruz, who was attempting to present the offer to the Nicaraguan Government, was denied entry into Nicaragua. Two days later, the Interior Minister summoned 10 leaders of the unarmed opposition to accuse them of conspiring with anti-Sandinista guerrillas.

On March 22, 1985, Nicaragua's Roman Catholic bishops expressed their "willingness to mediate in an internal dialogue." In doing so, the bishops explicitly recalled their Easter pastoral of April 22, 1984, which called for "all Nicaraguans inside and outside the country... (including) Nicaraguans who have taken up arms against the government," to participate in "a sincere effort to seek appropriate solutions...in a climate of democratic harmony."

The Contadora Document of Objectives calls for "national reconciliation efforts wherever deep divisions have taken place within society, with a view to fostering participation in democratic political processes...." The Sandinistas based their ascent to power on democratic claims and promised free elections. The world is still waiting.

Cuba and the Soviet Union

We have made our positions on Central American issues clear to both the Cuban and Soviet Governments. In particular, we have communicated our concerns regarding Cuban and Soviet military activities within and outside Nicaragua. The Commission's analysis and recommendations reaffirmed our view that we should discourage other governments from thinking we would support initiatives or measures that would tend to legitimize a Cuban or Soviet role in the region.

(end excerpts)

3 מתוך 1

אל: הסברה, מע"ח, לש' סמנכ"ל, יועץ רוח"ם לחקשורת, סגן א.

לש' יגן

סיווג בטחוני:

דע: רושינגטון

רשימות:

מאח: קהונות

1514

0289

תאריך חידוש:
 מס. מבקש:
 רשימת
 על
 גרע

70-211

News Summary April 15, 1985

Columns

NYP-Meyer "State Dept. Hoping for Best From Sudan Junta" The coup was planned for some time but only took place when senior officers realized that junior officers were planning a coup from below. As the administration sees it, Swareddahab and his officers ousted Nimeiry to preserve the army and moderate leadership from a potentially more radical overthrow. Neimeiry left his successors an accumulation of troubles. The biggest problem is the civil war. When southern leaders realize that the new leader's government is stable and genuinely conciliatory, there will be another chance to end the civil war. And discreet US official involvement may be essential to success.

Press Reports

Israel Split on Weizman Trip

NYT-special-The National Unity Gov't was shaken when Likud rebuffed Peres and refused to authorize a visit to Cairo by Weizman. The revolt was lead by Shamir, who objected to what he called the intrusion of Weizman, into the sphere of the Foreign Minsitry. The Cabinet, by a 10-9 vote decided to send the matter to the inner Cabinet. If a solution does not come up, Peres's Cabinet may find itself in the most serious situation since he took power. The Egyptians are expecting Weizman.

Sudan-News Analysis

NYT-Miller (Khartoum) The new Gov't faces an array of problems, any one of which could jeopardize its viability or its commitment to return to civilian rule. The immediate issue is the formation of a Cabinet. There is instense factional fighting among the civilian leadership. The major problem for the Gov't is the war in the south. Second is Sudan's economic survival, third the factioanal fighting among tribes. Forth is coping with the thousands of starving refugees from Ethiopia. Finally, the military Gov't must rebuild the desperately weak political institutions. The civil war has strangled Sudan by halting exploration of proven oil reserves and a vast Nile irrigation project. It is not clear whether or not the rift between the Gov't and the southern leader can be healed.

Fighting in Southern Lebanon

NYT-AP-At least 10 people were killed this weekend in battles in Sidon.

3 9
 ימים סה"כ

אל:

סיכום בסמוך:

97:

דחיות:

תאריך ח"ח:

מאח:

מס. סדר:

289/70

Residents said it was the most violent fighting in 17 days, when the clashes began. In Tyre, Israeli soldiers took more than 60 men from a Palestinian camp. Dozens had been held for questioning but no arms were found.

Teen Kamikaze

NYT-Dan-Mohammed Burro told his pathetic story on Israeli TV, providing a rare glimpse into how youngsters are cornd into murder-suicide missions.

Orthodox Christians Celebrate in Jerusalem

NYT-UPI-More than 300,000 pilgrims celebrated the Orthodox Easter in Jerusalem. No terrorist incidents were reported.

Islamic Holy War-Madrid Bomb

NYT-Reuters-A statement by Islamic Holy War said they were responsible for the bomb in Madrid used by US servicemen.

Reagan Urged to Pay Tribute to Nazi Victims

NYT-UPI-The Mayor of Jerusalem and a head of West German Jewish groups said that Reagan should honor WW II concentration camp victims when in Bonn. The White House said the matter would be reviewed.

NYT-AP-The Communist paper Pravda assailed Reagan's plans to visit a German military cemetery as an "act of blasphemy" mocking the memory of millions killed by the Nazis.

NYT-Cross-Last night a host of celebrities gathered in Manhattan to remember the million children killed in the Holocaust.

Koch-Religious Beliefs

ED-Jackson-Koch told an audience in Queens that he believed in God and certain principles of predestination and free will.

Book Review-Jimmy Carter

WSJ-Helprin reviews "The Blood of Abraham" by Jimmy Carter. The book, Helprin states, is a travel memoir with a biblical head and a polemical tail. The book is full of errors. (Helprin served in the IDF)

3 3
ל.מ.ס. סדר

:אל

סינון בטלפון:

דמיניות:

:97

289/70
מ.מ.ס. מברק: }
מ.מ.ס. מברק: }

:מאח

Queen Noor

Daily News Parade-4/14-Milton Viorst "Queen Noor's Destiny" Queen Noor converted to Islam and felt that she had a need to live among the Arabs. She believes that Americans see Arabs and Moslems in a distorted way and will begin a speaking tour in the US to discuss this issue.

Letters

NYT-Elaine Haggian, Public Affairs Chair, Association of Arab American University Graduates, states that Israeli invaded Lebanon because they wanted to destroy the PLO and in turn, destroy their national claims within Israeli occupied Palestine. Also, Israel wanted to install a lackey Gov't in Lebanon so Israel could have a means to penetrate the Arab market, necessary for Israel's economic well being. The Shiites accepted Israel until they realized that Israeli occupation meant repression. They organized a resistance not unlike the European resistance to German occupation in WW II. The Lebanon resistance movement is a rational response to Israeli terrorism.

WSJ-Two letters on the Cairo garbage men and their old way of life which will be missed.

Eli Weisel "Why I Write"

NYT Book Review 4/14-Writing for Weisel is a duty. He feels duty-bound to give meaning to his survival... as a witness.

ITONUT

Handwritten notes in Hebrew, including "2-1-15" and "מברק".

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

(1)

אל: ממישראל וושינגטון

91 סחוד 1 4 דפים

סיווג בסחוני: סרבי

דחיפות: מילדי

תאריך וזיח: 1602-

סס. מברק: 429

יש מש
סס
הקשר

השגריר.

להלן דו"ח על פגישת עוזר מזכיר המדינה מרפי עם רה"מ ומ"מ רה"מ ושה"ח. השתתפו מצידם לואיס, קובי, קרכי, קרצ'קו, דן קורצר וברגר. מצדנו: טמיר, קמחי, כילין, בראון, נוביק, נבו, סביר והח"מ.

מורפי פתח בהערכת דרישת שלום מהמזכיר שולץ. רה"מ ביקש להעביר תודתו העמוקה לממארה"ב על עזרתה המהירה והיעילה בהוצאת יהודי אתיופיה מסודאן.

מורפי המשיך בשליחותו הוגדרה ע"י המזכיר כ-exploration. הוא כחר להתחיל בירדן כדי לבחון אם היא שותפה לדעה שהזמן בשל לטפל בתהליך השלום. לאחר-מכן בכוונתו לבקר בקהיר כדי לעמוד על רצונה ונכונותה לסייע. מורפי ציין שהוא אמור לחזור לרבת-עמון כדי לקבל רשימת שמות של פלסטינים שישתתפו במשלחת. רשימה כזו לא הוצגה בפניו בבקורו האחרון.

מכל מקום, הירדנים התחייבו בפניו שלא יפתיעו אותו בענין זה וברור להם שלא מדובר במשלחת משותפת ירדנית-פלסטינית שחסע לווינגטון אלא בפגישה שלו עם ירדנים ועם פלסטינים שהגדירים non-declared-PLO Palestinians.

מורפי סיפר שהועה"פ של אש"פ מתכנס עתה בכגדאד וירדן מצפה לקבל ממנו רשימת שמות מאושרת. בשיחה עם רה"מ ירדן זייד אל-רפאעי אמר לו הירדני מפורשות שכרורה לו עמדת ארה"ב שלא יהיו ברשימה אנשי אש"פ ואף לא כאלה הקשורים (associated) באש"פ וכן השתמש בכינוי not prominent PLO members.

אשר לשאלת העיתוי, מורפי ציין שיש בירדן תחושה של דחיפות ושל הצורך לסכומים כלשהם עוד השנה. הירדנים טוענים שיש צורך להגיע להבנה עם אש"פ ואחר המניעים לכך הוא החשש מפני כרידות בעולם הערכי. מורפי אמר להם שלא ייפגש עם אדם הקשור לאש"פ ולא יעסוק בניהול מו"מ מקדמי על עמדת ארה"ב כתנאים לקיום מו"מ עם אש"פ. אין בכוונתו לאפשר הסטת הדיונים לאפיקים צדדיים ואם יוסכם על הרכב, הרי שזה יהיה מיועד לניהול מו"מ ישיר עם ישראל.

מורפי סיפר עוד שירדן שיגרה משלחת משותפת ירדן-אש"פ לאלג'יר ולכירות אחרות. ירדן סבורה שאש"פ הוא גורם indispensable לצורך התקדמות בתהליך, אף כי הירדנים מבינים היטב את עמדתה הנחרצת של ישראל בענין זה.

תאריך: _____ השוכח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל

טופס מברק צפון

דפים 2 סחוד 4

סיווג בטחוני:

יחידות:

חאריץ זי"ח:

424

מס. מברק:

ישיבוש
מח
הקשר

- 2 -

לוח-הזמנים להמשך הפעילות איננו ברור עדיין בשלב זה. המזכיר יבוא לישראל, אך טרם אישר רשמית את בקוריו בבירות אחרות באזור. זה יהיה תלוי בהתפתחויות. חוסיין יבקר בארה"ב בסוף מאי. אשר לרעיונות המצריים בדבר פגישות משולשות בהרכבים שונים, עד להתחלת המו"מ עצמו, ארה"ב הגיבה לרעיונות שאין לה ענין בפגישות לשם פגישות והן חייבות להיות חלק מתסריט ברור המוביל למו"מ ישיר. אין טעם בז'סטות שלא יוכלו למו"מ ישיר עם ישראל.

נתגלתה מחלוקת בין ארה"ב לירדן בנושא של הועידה הבינלאומית. הירדנים טענו שהדבר נחוץ להם כמטריה. הצד האמריקאי הגיב שכבר היה נסיון מסוג זה עם הסובייטים בג'נבה ושוב לאחרונה בווינה. שאלו את הירדנים מדוע חושבים הם שהרוסים יסכימו שוב להגרד למצב שבו הם מולכים שולל ונותנים חפוי למהלך שאין להם עליו שום השפעה. הירדנים השיבו שלדעתם חיוני שהרוסים לא יוצאו מן המשחק. הירדנים ביקשו שתהיה מטריה של האו"ם והעלו הצעה שהנשיא רייגן יזמין את כל הצדדים לושינגטון. אם לא ירצו הרוסים לבוא, הסירוב יבוא מצידם והם לא יוכלו לבוא לירדנים בטענה שהם הסכימו למהלך המוציא את ברה"מ מהתהליך.

מורפי הוסיף עוד שירדן רואה בהסכם עם אש"פ מה-11.2 מסגרת שיכולה לשמש בסיס להתקדמות. הם מבינים שהפלסטינים שישתתפו במו"מ לא יוכלו להיות אנשי אש"פ ומסכימים שבמו"מ עצמו צריך שתהיה Jordanian primacy.

בחשובה לשאלות רה"מ ושה"ח מורפי ציין שהירדנים סבורים שאין להוציא את סוריה מכלל השתתפות בוועידה הבינ"ל. כאשר לזיקה בין הסכם ירדן-אש"פ לבין המו"מ עם ישראל, הירדנים בדעה שצריך שיהיה קשר (hook) עם אש"פ לאורך המו"מ וציינו שיכולתם להתקדם מותנית בקיום הזיקה הזו עם אש"פ.

רה"מ הגיב לדברי מורפי:

- שמקובל שהזמן יקר וטוב להתקדם להסכם.
- ועידה בינלאומית היא בזכוז זמן וחרגיל מיותר ומזיק.
- לבעיה הפלסטינית יימצא אולי פתרון. לבעיית אש"פ אין פתרון. אש"פ ממשיך בטרור עד היום הזה.
- אלה החובעים שהוף ברה"מ בתהליך רוצים אוחה כמנוף לחץ על ארה"ב, ודרכה, על ישראל.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל :

ד' 3 מתוך 4 דפים

סיווג בטחוני :

דחיפות :

תאריך וזמן :

424

מס. מברק :

מס. חקירה

- 3 -

רה"מ המשיך שמדברי מורפי לא מצטיירת תמונה ברורה לגבי התסריט. לאש"פ אין ברירה אלא בירדן כיוון שהוצאו מסוריה ומלכנון. לא נראה שיש סכוי למו"מ עם סוריה שנשארה קשוחה כתמיד. מכחינתה **ש** ישראל, הצעד העדיף הוא פתרון הכעיות התלויות ועומדות בינינו לבין מצרים, ורק אח"כ לגשת לנושא הירדני-פלסטיני. אמנם הוחל בדיאלוג לא מסודר עם מצרים וניתנה הסכמתנו לכמה צעדים שהציע מוברק. בדיאלוג הזה היתה אי-הבנה כאשר המצרים התנו הסכמתם לפסגה בקבלתה של טאבה לפני-כן. הובהר להם שאפשר לדון בו-זמנית בכל הנושאים, כולל טאבה.

שה"ח התייחס להסכם ירדן-אש"פ ולהגיון העומד מאחורי הדוק היחסים בין חוסיין לערפאת. מטרתו של אש"פ היא למנוע הסדר נפרד בין ירדן לישראל, בנוסח קמפ-דיויד. ירדן לעומת זאת, רוצה להבטיח לעצמה יציבות פנימית באמצעות ההסכם הזה, כיוון שרוב תושבי ירדן הם פלסטינים. אין להסיק מכך שירדן רוצה במו"מ ולא נראה שיש סכוי לכנון משלחת משותפת שתנהל מו"מ עם ישראל. הסכמת אש"פ להרכב המשלחת למו"מ פירושו אי-קיום מו"מ כלשהו כיוון שישראל לא תשב לשיחות עם אש"פ והוא (שה"ח) איננו מכדיל בין אנשי אש"פ מוצהרים או לא-מוצהרים. אשר למצרים, יש עמה חוזה שלום ויחסים וסביר שנתקדם בגזרה זו לשפור היחסים, ולשלום אמת. משמעות הדבר הוא נורמליזציה והשאלה היא האם מצרים אכן מעוניינת בכך. קרטרי סיפר פעם שסאדאת בזמנו לא רצה בנרמול. הוא הסכים לשלום כמחיר להחזרת סיני, אך לא רצה בנרמול. נעשו כמה נסיונות לקדם הנרמול עם מצרים אך אלה לא הצליחו. אף על פי כן, יש להמשיך בנסיונות ובין היתר חשוב לטפל בהתקפות החקשורת המצרית שהן תופעה קשה ומסוכנת. אם תושג הבנה והסכמה ממצרים בנושאים אלה, הרי שפגישת פסגה תוכל לקדם העניינים. מכל, מקום, יש להפריד בין המישור הדו-צדדי והמישור האזורי בו-שיח עם מצרים, כי אחרת לא נתקדם. אין לצפות לפתרונות מהירים וספקטולריים ויש להתקדם צעד אחר צעד.

מורפי הגיב שמקובל על ארה"ב שיש לפעול לשפור היחסים עם מצרים. הוא לא מסכים להערכת שירדן איננה מעוניינת באמת במו"מ. ירדן רואה עצמה כניצבת על פרשת דרכים בין הסכנה של עליית קיצוניות פלסטינית לבין סכנת הפונדמנטליזם השיעי. מכל מקום, רבת-עמון זקוקה למירווח של זמן נוסף להכשרת הקרקע להתקדמות ולהבטחת תמיכתן של בירות ערביות נוספות. רה"מ העיר שיכול להתנהל גם מו"מ בו-זמני עם מצרים ועם ירדן, דבר שיאפשר התקדמות במישור

נושרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל

דפים 7 סחוד 4 9

סיווג בסחודי:

רשימות:

תאריך וזיח:

429

מס. סברק:

לשונות
מח
השנה

- 4 -

המצרי בלבד. רה"מ המשיך שישראל מוכנה להתקדם ואיננה מחפשת תירוצים ולכזבוז זמן. אם הירדנים יגלו נכונות לכוא לשולחן הדיונים עם משלחת פלסטינית בהתאם למה שנקבע בהסכמי קמפ-דיויד, נגיב בחיוב. לשאלת מורפי השיב רה"מ שאיננו גורס זיקה (linkage) בין המישור המצרי-ישראלי והמישור הירדני-ישראלי. אך התקדמות כאחד תשפיע בוראי לטובה על השני. לשאלת רה"מ על המתרחש במלחמת עיראק-איראן השיב מורפי שהופתעו לשמוע ממזכ"ל האו"ם שהוא גילה שקיימת בטהרן הרגשה של הישגיות וסכוי לנצחון. אמנם האופנסיבה האיראנית האחרונה נסתיימה בכשלון חרוץ, אך הצליחה לגרום אכידות כבדות לעיראקים. עתה מחברר שהאיראנים נערכים לאופנסיבה הכי גדולה מאז שפרצה המלחמה. יש חשש בירדן ובמקומות אחרים שהטרור הפנאטי יתפשט, ונודע שלאחרונה נתפסו שני אנשים שעמדו לערוך פיגוע התאבדות בבתי הזקוק שבחומס בסוריה. הם היו מתנגדי המשטר הסורי מן האחים המוסלמים. מורפי ייפגש מחר (יום ג') עם שהב"ט לדיון על לבנון, ייפגש עם כמה ערכים פלסטינים בקונסוליה האמריקאית בירושלים ולאחר-מכן יצא לנקורים בדמשק, בקהיר ובערב-הסעודית. בדעתו לחזור לישראל והמועד המדוייק טרם נקבע.

בן-אהרן

2
התאחדות

לשכת ראש הממשלה

סודי

רישום פגישה: ראה"ט - מרפי.

נוכחים: לוואיס; קובי; קרצר; גרצ'רו; הרבי ברגר; שמיר; שמיר; קמחי;
בר-און; בן-אהרון; בנצור; סביר; בייליק; נבו; הח"מ.

ראה"ט: תודות מיוחדות לממשל על הסיוע יוצא הדופן בנושא יהדות אתיופיה.
העיתוי היה מעולה; חיי אדם ניצלו. אנו אסירי תודה.

מרפי: מאושרים שיכולנו לסייע. המידע שבידינו -- כבידיכם -- אומר כי
כל אלה שניתן היה להוציאם -- יצאו. האם האתיופים מאותתים
שמוכנים לאפשר יציאה ישירה?

ראה"ט: כמה ארגונים יהודיים מנסים לפנות בהקשר זה. בפרט באשר לתושבי
גונדאר (7-8,000) אשר רועבים, לפחות לספק מזון.

מרפי: זה היה פרק נפלא, ומאושרים שיכולנו למלא תפקיד.
הנשיא ושולץ ביקשוני לבחון ("explore") -- לא רק לבדוק עובדות
("fact finding"). הסיבה שפתחתי הסיכוב בירדן -- כדי לראות
האם תחושת העיתוי שלנו מקובלת על ירדן.

שה" שלהם ביקר אצלנו וכן ירדנים נוספים, ברם, לאחר המל"פ
והסכם 11.2.85 היתה תחושה של ציפיה לתזוזה, ומכאן הביקור.
כ"כ רציתי לבחון אתכם ובקהיר מה נוכל אנו לעשות כדי להשלים
מאמציכם אתם בהקשר המצרי-ישראלי.

בשבוע הבא בכרונתי לשוב לרבת עמון. ברם אין ברשותי כל שעות שהם
של חברי הקבוצה הפלסטינית-ירדנית; אין בידי הבטחות מפתיעות טעמן.
הבהרתי כי אם נפגש עם קבוצה ירדנית-פלסטינית, לא יהיה זה ברמת
מפגש עם משלחת מו"מ, ובודאי שלא ייכללו פלסטינים שאינם קבילים,
היינו, המוצהרים כחברי אש"פ. הירדנים ביקשו להדגיש כי הם
רואים במפגש כזה צעד הכרחי לצורך התקדמות.

הועד הפועל של אש"פ יושב עתה בבגדד, וירדן ממתונה להצעת שמות משט. ריפאעי דיבר על כך ברורות: אם תהיה פגישה כלשהי, לא יהיו מצבים מביכים. תנאי ארה"ב ברורים: לא אנשי אש"פ -- לא בולטים, לא מוצהרים, לא מוכרים. אלה ההנחיות שהם העבירו לאש"פ ג"כ. בנושא עיתוי מצאתי כי המלך וריפאעי חשים תחושת דחיפות להתחיל משהו. דיברו על השנה הזו כשנת החלטה -- חלון הזדמנויות; רקע שיש לנצלו להתקדמות. הם חשים הכרח בקשר עם אש"פ. הוא הכרחי לצורך התקדמות. חזרו והדגישו כי אינם יכולים לעמוד בבידוד -- לא כ"כ מחשש לתגובת אש"פ, אלא מחשש לתגובת העולם הערבי.

אמרתי כי לא אפגש עם מי שיש לו קשר לאש"פ, ולא אקיים מפגש אשר יחרוג מתנאי ארה"ב להתדיינות עם אש"פ. תנאים אלה ידועים. כ"כ לא אתדיין על מהות ההסדרים האפשריים. ציינתי כי אם מוסכם כי זו שנת החלטה -- הרי ההחלטה המתבקשת היא על טו"ס ישיר. אם מפגש עמי מסייע לכך -- מה טוב. אם לא -- הרי הוא מיותר. מבחינתם, הסיבה העיקרית למפגש כזה עמי היתה בהיותו הפגנת מעורבות ארה"ב. זאת אמרו בעמך, שם אמרו לי רק בדצמבר האחרון שמעדיפים כי ארה"ב לא תכנס לפעילות באותה עת. הם עדיין רצו להפעיל לחץ על אש"פ, וציפו לביקור מוכראק בושינגטון. התעניינותם עתה במפגש עמי מעידה כי חל שינוי והם רוצים שדברים יתחילו לזוז.

הם שלחו משלחת לאלג'יריה בשבוע שעבר. שולחים משלחת פלסטינית (אש"פ) -- ירדנית לסיבוב בעולם הערבי כדי להפגין כי לא הפרו את הסכם 1974. ברם, משיחותי עולה ללא ספק כי הם מבינים תנאינו ותנאיכם. הם רואים באש"פ פרטנר הכרחי להתקדמות, אך אינם טועים ביחס ממשלת ישראל לאש"פ. אחד מהם אף אמר כי הבהיר לאש"פ כי ישראל אינה רצה אחריהם או אחרי העולם הערבי. להפך, עליהם לשכנע את ישראל להתדיין.

אם שולץ יבוא לאיזור -- ויחלט שיבקר בכירות נוספות -- (ועל כך טרם הוחלט) -- זה יכול להיות שלב נוסף. המלך יבוא לווינגטון לרגל מסיבת הסיום של בנו. אלה השלבים הצפויים.

אנו הבהרנו כי איננו רוצים פגישות לצורך פגישות, אלא כחלק מתהליך, אשר בסופו, הבטחה לטו"ס ישיר.

יש לי תחושה ברורה כי קיבלו תפיסה זו, וכי מבינים כי אין טעם במחנות אלא אם אלה יניבו מו"מ ישיר עם ישראל. לכן, להערכתי ברור להם שאין טעם בעעדים אשר ירחיקו את ישראל מהתהליך. הגעתי עמם למחלוקת ברורה בנושא הועידה הבינלאומית. הם רואים בכך מסגרת, מיטריה, כיסוי הכרחי. אמרתי להם כי הנסיון שלנו אינו מאשר זאת. כ"כ לא ראיתי הצדקה למעורבות סובייטית ולתשלום הטחיר הכרוך במעורבות ברה"מ. כ"כ שאלתי אם מעריכים כי ברה"מ תסכים לשחק שוב את תפקיד עלה התאנה ללא תמורה. דיברו על הצורך שברה"מ לא תורחק שהתהליך והצורך במטריה. הציעו ג'נבה; רעיון מזכ"ל האו"ם; הזמנה של רייגן לברה"ב -- ויבוא מי שירצה וכו'. מוכנים להיות גמישים באשר לאופי הועידה הבינ"ל.

לפיכך, הם מודאגים הן מתגובת העולם הערבי והן מתגובת ברה"מ אם תורחק מהתהליך. מכאן הצורך במסגרת ועידתית. הם חשים כי הביאו להתקדמות ולתזוזה באמצעות הסכם ה-11/2/85 ומחפשים דרכים לנצל זאת. מסכימים כי לכשיתחיל מו"מ הוא מחייב נוכחות פלסטינים שאינם אנשי אש"פ. מסכימים כי ההסדרים למפגש עמי מחייבים הכטחת עליונותה של ירדן בקבוצה, ומכאן היתרון שבעריכת המפגש ברבת עמון.

לא שינו דעתם לגבי הצורך בוועידה -- רק הגמישו את אופיה האפשרי. מכאן אצא למצרים, סוריה, סעודיה ואולי בגדד. אפגש עם רבין מחר בנושא לבנון. מטרת הביקור בסוריה -- שמירה על קשר כלשהו.

ראה"מ: בדברם על ועידה בינלאומית הם כוללים את סוריה?

מרפי: הם אינם מוציאים אותה מכלל חשבון.

שמיר: כיצד הם רואים הקשר בין הסכם 11/2 לבין מו"מ ישיר?

מרפי: הם טוענים כי עליהם להשיג הסכמה כלשהי מאש"פ לצורך מו"מ. אש"פ חייב להיות קשור לכך -- גם אם לא ישב לשולחן. הם נחושים בדעתם לשמור קשר כלשהו עם אש"פ. להערכתם נתק עם אש"פ יביא להתקפות מכל העולם הערבי, להוציא אולי מצרים.

לואיס: הם גם חושבים כי הביאו את אש"פ לקבל את עקרון המו"מ, ומכאן משתמע מנדט להם עצמם להתדיין עם ישראל.

מרפי: אכן, הם גאים בהשגם זה.

ראה"מ:

כולנו בהסכמה כי זמן הוא מרכיב חשוב. אך בעוד אנו מסכימים כי הזמן חשוב, איננו יודעים בדיוק מה בכוונתם לעשות בזמן זה. אם מדובר בוועידה בינלאומית -- הרי זה בזבוז זמן מוחלט. זו הזמנה לישראל לפורום בו תותקף, לא תתדיין. אין טעם להרחיב בכך. הדברים אמורים גם בוועידה בחסות האו"ם. היו לנו אכזבות בענין מעורבות האו"ם -- כולל במקרה הלבנוני. חיפשנו הסכם, היינו גמישים בתנאים, ומאומה לא יצא. אין טעם לשוב על תרגיל זה. זו הזירה הלא נכונה. אין שינוי בעמדת סוריה. כ"כ אם נסכים על ועידה שתעורר שאלת ייצוג הפלסטינים. מעבר לכך עומדת שאלת הטרור הפלסטיני. לא רק כנגדנו, אלא גם נגד ירדן. תחושתי היא כי יותר משהמלך זקוק ללגיטימציה מאש"פ, הפלסטינים זקוקים להנהגה מהמלך. בפנינו שתי בעיות וצריך להחליט איזו נפתור: בעית אש"פ או הבעיה הפלסטינית. בעיית אש"פ אינה ניתנת לפתרון -- כבר שנים רבות שהסיפור חוזר על עצמו. אולי הם קיבלו את עקרון המו"מ אך לא ויתרו על שימוש בטרור. נכון להיום - אש"פ כארגון וערפאת כמנהיג מעורבים בטרור פעיל. מו"מ וטרור אינם הולכים יד ביד. לפיכך, ועידה בינלאומית משמעה ביזבוז זמן. אני מקבל גם כי בריה"מ לא תסכים להשתתף שוב במסגרת מו"מ שהיא ריקה מתוכן.

מרפי:

חשוב להזכיר כי הם רואים בוועידה רק כיסוי למו"מ ישיר. אך גם כך יש פער גדול בינינו.

לואיס:

האם ענין הוועידה קשור למעורבות ריפאעי בוועידת ג'נבה ?

ראה"מ:

לדעתי תפיסתם היא כי עליהם לגייס ארה"ב ללחץ על ישראל; וכי לשם כך כדאי לגייס את בריה"מ (אגב אש"פ זהיר מאוד לא לוותר על הקשר הסובייטי. לידיעתכם, בינתיים קיבלנו מידע כי הסובייטים תומכים ישירות גם בשיעים). המלך חש כי יוכל לקבל סיוע אמריקאי מבלי להקריב את הקשר הסובייטי. להערכתי זו תפיסה שגויה לפני גינני רפאעי. קשה לי להבין את התסריט שלהם לשנת ההכרעה.

מרפי:

אכן, אין להם תסריט מדוייק.

ראה"מ:

אני לא מאמין כי יוכלו לסחוט מאש"פ יותר משיקבלו במל"פ. המלך העמידם בפני הברירה בין קבלת 242 לבין ויתור על התהליך. לבסוף ויתר הוא על דרישתו זו.

אש"פ, להערכתנו, בהיעדר אלטרנטיבה יסה לאגץ להסדר עם ירדן. אך אילו הסדר מוגבל זה הביא למשבר בשורותיו.

אנו נמנעים מ . אך עמדתנו ברורה: מוכנים להתדיין עם משלחת ירדנית-פלסטינית שאינה כוללת את אש"פ - איננו תובעים תנאים מוקדמים או טאבו כלשהו.

קיבלנו מיידית את הצעת מובראק בהקשר זה. איננו רואים סיכוי כי סוריה תהיה מוכנה להתדיין. הם מפגינים מדי פעם גמישות טקטית -- אם כי בחודשים האחרונים לא הפגינו אף זאת -- אך אסטרטגית עודם מיליטנטים כשהיו.

איני יודע אם המלך מנסה לעשות משהו מול הסורים אך אני בספק אם צעד כזה יניב תוצאות משמעותיות.

ברם, רק לשבת ולהמתין להתפתחויות אצלם - גם זו מדיניות לא נכונה. אנו מקווים לסיים את סיפור לבנון עד תום חודש מאי - וכדי לא לבזבז זמן ולבנות בסיס של רצון טוב - אנו רוצים ליישב את נושאי המחלוקת עם מצרים. לא הסכמים חדשים אלא יישום הקיימים ותיקון כמה עיוותים ופתרון תביעות עומדות.

לפיכך, השימוש הטוב ביותר בזמן שברשותנו הוא לבנות אמון הדדי בין מצרים לבינינו.

דיאלוג כזה החל כבר אמנם בצורה המאורגנת ביותר, שכן יש בו מרכיבים סנטימנטליים ומפתיעים (...) אך בעקרון, במונחים מקומיים - זה דיאלוג רציני שהחל, וכולנו מעוניינים לקיימו.

הרעיון של מפגש משלחות ירדנית ומצרית, אח"כ ישראלית + מצרית וכו' בווינגטון הועלה ע"י מובראק ואנו הסכמנו.

במקביל, הבהרנו לו כי לא נסכים בשום פנים למו"מ אמריקאי עם משלחת ירדנית-פלסטינית בהיעדרנו. זה אינו צעד של רצון טוב אלא של הגברת חשדות. לשם מה לחצות את האוקיינוס כשניתן לחצות את הנהר. אם משלים עצמם כי יוכלו לגייס את וושינגטון לכפות עלינו הסדר, - זו שטות. התבגרנו לשלב שברור לכל כי הסכם וכפייה אינם הולכים יד ביד.

מובראק שאל אם נסכים ^{אש"פ} ירדני-מצרי, אח"כ ישראלי-מצרי, ואח"כ ישראלי-ירדני-מצרי. לא חשבתי שזה יעבוד, אך כהפגנת רצון טוב, בהיותי בווינגטון. הסכמנו. לנו ברור כי הדרך הנכונה היחידה היא מו"מ ישיר.

כאשר המצרים דיברו על הצורך להכין פיסגה, למעשה נתכוונו שנעניק את טאבה במתנה. רק מאוחר יותר, טשהתברר כי זה לא בא בחשבון. חזרו לדבר על בוררות.

תפיסתנו היתה כי ניתן לסכם את מרבית הנושאים בפיסגה עצמה, בהדרגה נתקברו העמדות והיום אנו מוכנים להשקיע בהכנה מוקדמת ויסודית והם מסכימים לפתרון הבעיות בשיטת "חבילה". גם כאן ארה"ב יכולה להושיט יד מסייעת בפרט בהעלאת הצעות פשרה.

אני שואל עצמי מה מסתתר מאחורי יחסי אש"פ-ירדן. לדעתי העניין האש"פ פי בכך הוא למנוע שלום נפרד בין ירדן לישראל. למנוע קמפ-דיוויד ירדני. הם השיגו זאת באמצעות הסכם ה-11/2. הם גם טוענים זאת גלויות.

האינטרס הירדני - יציבות בירדן שכן המציאות של רוב פלסטיני ידועה ומחייבת קירבה לאש"פ,

לכן איני רואה סיכוי אמת לארגן משלחת ירדנית-פלסטינית אשר תשתף בטו"מ עמנו שכן היא תזדקק לאישור אש"פ. איני מאמין שיקבלו זאת ואם יקבלו - הסכמתו הרי שהרכבה לא יהיה מקובל עלינו. לא נשבע עם אש"פ -- וזו לא רק שאלה של חריס מוצהרים אלא שגם אם ניפגש לא יהיה נושא לטו"מ, שכן הם מתנגדים לקמפ-דיוויד ולאוטונומיה דזה לא יוביל לשום מקום. אנו רוצים טו"מ עם ירדן. אם הירדנים נחושים לא לקיים זאת, אלא בהסכמת אש"פ - זה לא יתקיים.

אשר ליחסים עם מצרים - יש לנו הסכם שלום והבעיה המרכזית היא מה שאנו קוראים נורמליזציה בסחר, בתיירות וכו'. כאן, עלינו לשאול האם המצרים מעוניינים בכך. האם נורמליזציה כלולה בתפיסתם את השלום.

קרטר אמר לי כי אפילו סאדאת התנגד לנורמליזציה. שלום - כן, זה המחיר עבור סיני. נורמליזציה - לא.

עלינו לדעת האם הם בכנות וביושר רוצים להגיע יום אחד ליחסים נורמליים מלאים עמנו. שכן הנסיון עד היום עצוב מאוד. מספר פעמים התחלנו שיחות בנושאים אלה ולא הניבו תוצאות. אבל אנו סבלנים ומוכנים לנסות, שוב ושוב, לפתור כל הבעיות שבמחלוקת.

מוכנים לדון בכל התביעות והטענות -- טאבה, שגריר, תקשורת. -- ברצוני להדגיש בעיה אחרונה זו. בעיה מרה ומסוכנת -- לעיתים הם טוענים כי הם מדינה חופשית, אך אנו יודעים כי ביכולת הנשיא להנחותם. השאלה - איך מנסחים כל זאת בהסכם. לפיכך, דיון מלא

וכולל עמם יהיה טועיל ואנו מעוניינים בכך. אם נגיע לכמה פתרונות כי אז פיסגה יכולה לסייע, אך בהיעדר הסכמה - זה ימשך עד שנגיע לפתרונות אשר יהיו קבילים על שני הצדדים.

שמיר:

בשיחותינו עם מצרים עלינו להפריד בין הדיון ביחסים הדו-צדדיים לבין הדיון בתהליך השלום, שכן בעירוב בין השניים הם יכניסו את לבנון והפלסטינים ולא יהיה סיכוי לתוצאות חיוביות. לכן הדיאלוג חייב להתמקד בבעיות הדו-צדדיות בלבד. אם הדיון ביננו לבינם יצליח - יגדל הסיכוי להרחבת התהליך כולו. זאת יש להסביר להם.

אל לנו לעפרות לתוצאות מהירות והישגים ספקולריים. אם אנו רוצים להגיע לשלום כולל עלינו ללכת צעד אחר צעד. הצעד הראשון צריך להיות שיפור ביחסים עם מצרים.

מרפי: אנו בהסכמה מלאה לגבי הצורך לשפר היחסים עם מצרים. היינו - אתם עוקבים בעניין אך בספקנות אחר נכונות ירדן להתקדם למו"מ, בירדן חשים כי זקוקים לזמן-מה לגבש קשריהם בעולם הערבי, נמתין ונראה - אם יתקדמו - מה טוב.

ראה"מ: אני חושש שמו"מ מקביל עם ירדן ומצרים עלול להניב קשר בלתי מוצהר אשר ימנע התקדמות בשתי החזיתות. מכאן ההעדפה להתקדמות בהקשר המצרי תחילה, ומהר ככל האפשר. יש לנו תחושת אופטימיות מסויימת שכן דברים החלו לזוז. יש להתייחס לכך בזהירות; יש עדיין אי-נוחות מסויימת, אך אנו מוכנים להתקדם ללא בזבוז זמן.

אשר לירדן - כאמור, אם מוכנים להתקדם - מה טוב. אם יבואו הירדנים מחר בבוקר - לא נדחה זאת. אך נראה שהם אינם מוכנים לכך כרגע. לכן - בוא נתפוס את הציפור שביד ולא את הציפור שעל העץ.

מרפי: לא ראיתי כל סימן ל-linkage.

ראה"מ: איני מציע כי אכן קיים, אלא שעלול להתפתח כתוצאה מן"מ מקביל.

מרפי: אני עומד להשתתף בקבלת פנים בקונסוליה לפלסטינים - איך לי כל מסר אליהם - רק אאזין לדבריהם.

ראה"מ: עד כמה מדגישים בירדן את מלחמת איראן-עיראק והנושא השיעי?

מרפי: מה שדוחף אותם למו"מ - ואני חולק על מר שמיר בכך - הם אכן מעוניינים במו"מ - הוא החשש המקצנה פלסטינית נוצרטיסטית מוסלמי.

הם מודאגים מעיראק יותר מתוך קריאת האווירה באיראן - מאשר מפקפוק בעצמת עיראק, הם מכינים אופנסיבה נוספת, הגדולה עד

כה, למרות כשלון המתקפה הקודמת. לפיכך הירדנים מודאגים
מאירת הבטחון העצמי בטהרן ומתחושתם כי הם עומדים לנצח במלחמה,
עבאית - זה נשמע ^{הוא} אך זו האווירה ואם המודיעין שלנו
נכון - בקרוב נראה התקפה גדולה נוספת, תוך פחות מחודש מכשלון
הקודמת.
כ"כ חוששים כי תסכול וקיצוניות דתית עלולים להתפשט ולפעול גם
כנגדם.

נמרוד נוביק

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1043

1043

1043

אין נ"י , פירדלפיה , שיקגו , בוסטון , ווס , אמנונה ,
מיאמי , פרנציסקו , לוסאנגלס , יוסטון , ניו חרוס 1220 ,
המשרד
רח' מ' סג' ס' , תא 190485 , רח' 1700

סודי/מיידי

הקונכ

כהלן כיריעתכם עיקרי פגישת רוחיים ומינים רוחיים ושהייה עם
עורך סוכיר המדינה ריצידו מרפי בהשתתפות יועצי רוחיים
וסוכיים, ממנב'י, מנהל מצפא משה'יה, שליחומו של מרפי החלה
ב-14 בירדן ובארץ ב-15.4. מרפי מסר כי שליחותו הוגדרה
על ידי סוכיר המדינה בשליחות של EXPLORATION

אמר לכבל עם חורתו לירדן רשימת פלסטנינים שיפגשו אתו
שהגדרתם ב- NON-DECLARED PLO PALESTINIANS סיפר
שלו'יהם ירון וייד אל רפאעי אמר לו שברורה לו עמדת ארהב שלא
יהיו ברשימה אנשי אש'יף ואף לא כאלה הקשורים
ASOCIATED באש'יף השתמש בניסוי NOT PROMINENT PLO
MEMBERS עוד אמר שירדנים מנינים שהפלסטנינים שישתתפו
במו'ים לא יוכלו להיות אנשי אש'יף ומסכימים שבמו'ים עצמו
צריך סתהיה JORDANIAN PRIMACY סיפר כי אמר לרפאעי שלא
יפגש עם אדם הקשור לאש'יף ולא יעסוק בניהול מו'ים מקדמי
על עמדת ארהב בתנאים לכיום מו'ים עם אש'יף אין בכוננתו
לאפשר הסטת הדיונים לאפיקים צדדיים ואם יוסכם על הרב, הרי
שה יהיה מיועד לניהול מו'ים ישיר עם ישראל.
באשר לעמדת ירון סיפר שירדן סבורה שאש'יף הוא גורם
INDISPENSABLE לצורך התקומות בתהליך. עוד אמר שהיא
סבורה שיש צורך בקשר אסחאנ) עם אש'יף לאורך המו'ים וצ'ין
שיכולתם להתקדם מותנית בכיום ויקה וו עם אש'יף.
התגלפה מחלוקת בין ארהב לירדן בנושא הועידה הבינל. הירדנים
סגנו שיה נחוץ להם כמטריה. האמריקנים שאלו מדוע חושבים
הירדנים שהרוסים יסכימו שוב להגדר למצב שבו הם מולכים שולל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1043

בנוגדים חיוני למהלך שאין להם עליו שום השפעה. עוד סיפר כי
לדעת ירון אין להוציא את סוריה מכל השתתפות בוועידה בינ"ל.
רוה"ם ציין שמדברי סרפי לא מצטיירת תמונה ברורה לגבי
המסרים רוה"ם אמר שמקובל שהומן טוב להסכם, שוועידה בינ"ל
היא בלבד ופן ותרגיל מיוחד, שכבעיה הפלסטיןאית ימצא
אוליפתרון כבעיית אש"ף אין פתרון. אש"ף ממשיך בטרור עד
עצם היום הזה.

שה"ח אמר שכא נראה לו שיש סיכוי לכינון משלחת משותפת שתנהל
מו"ם עם ישראל. הסכמת אש"ף להרכב המשלחת למו"ם פרושו אי
קיום מו"ם כלשהו כיוון שישראל לא תשב לסיחות עם אש"ף והוא
ישה"ח (אינו מבדיל בין אנשי אש"ף מוצהרים או לא מוצהרים.
באשר למצרים יש להפריד בין המישור הדו-צדדי שיש לעשות
למישור האזורי.

מצפא

1987, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

מדינת ישראל

15/4/85

האריך

אל: ראש הוועדה

א. לוי

מאת: לשכת ראש הממשלה.

אליעזר הלוז'ב בן שמואל

חוק בנק ישראל

א

התע"ד אה"צ

א

קמח

אריה זקין

יגסן

כד' בניסן תשמ"ה
15 באפריל 1985

החמ

סודי

אל : טר ט. רוזן, השגריר, וושינגטון

מאת: איתן בנצור

בשיחה עם בירגר, יועץ הנשיא לענייני יהודים בהשתתפות גל סיפר
כי השינוי הצפוי בחוק בנק ישראל הפך במימשל לאבן בוחץ לאטינות
של ישראל. ידוע לבירגר שפקידים במחט"ד המליצו למזכיר לעקוב באופן
מיוחד אחרי תהליך חקיקה זה כדי לעמוד על רצינות כוונותיה
והתחייבויותיה של ישראל לטפר כלכלתה.

ב ב ר כ ה,

איתן בנצור

העתק: טנכ"ל
טר דרורי, טמנכ"ל
ה"ה רובינשטיין, סבל, לטדן, וושינגטון
לשכת הטנכ"ל
לשכת השר
טמנכ"ל

OFF

NO. 1000 A. CITY, BOSTON, MASSACHUSETTS

WENT COURT

WHEREAS the said court, being duly convened and organized as a court of justice, and being authorized by the laws of the Commonwealth of Massachusetts, do hereby certify that the following is a true and correct copy of the original record of the case therein mentioned, as the same appears from the files of the said court, and that the same is a true and correct copy of the original record of the case therein mentioned, as the same appears from the files of the said court.

IN WITNESS WHEREOF

WENT COURT

WITNESSETH my hand and seal of office this 10th day of June, 1903.
JAMES M. WENT, Clerk of the Court.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8583

יצי

107

חלו 1108, נרו 362, ס: 1 המשרד
רח: 1000, סג: 0, מא: 140495, רח: 1000

107/מידי

רובינשטיין - למדן

משלחת תת ועדת ההקצבות בראשות קונגרסמן אובי
מתוך שיחה אמש עם קונגרסמן מתיז מקיו נדס, ניו יורק שהניס
אתמול במשלחת תת ועדת ההקצבות בראשות קונגרסמן אובי ומתוך
שיחה נפרדת עם טוורו של אובי, מייק טרק.
א. הנושא המדיני

1. אובי ביקש לבדוק האם נאמת חלה התקדמות בעבודות הצד הערבי
בעקבות הרעיונות השונים שהועלו והסכם ה-2.11 לדברי מייק
טרק אובי היה סקפטי בעבר לגבי אפשרות של שינוי ולכן ביקש גם
לראות את טרפאת.

2. בשיחות בירדן עם המלך, אחיו יורש העצר ורוהם התרשמו
שהירדנים רוצים בפעילות מזורזת ואינם רוצים להפסיק ומן גס
מתוך ההרגשה שצריך לכווץ עכשיו על טרפאת וגם מתוך ההנחה שכל
יזם ולהתיר עם ממסלה בראשות המערך מאשר עם ממסלה בראשות
הליכוד. הירדנים הסיירו למשלחת כי טרפאת בין שהוא אובד כל
אופציה צבאית ונוותרת לו רק אופציה פוליטית. כמו כן הסבירו
למשלחת שארהב גם היא צריכה להסביר לאשף שאין כל סיכוי
למדינה פלסטינאית עצמאית ולכן צריכה ארהב לקבל משלחת ירדנית
פלסטינאית כדי שוו תעביר את המסר מארהב לאשף. הכדור
של הרבנות המשלחת, היינו צידה הפלסטינאי הועבר למנרש של
טרפאת והמשלחת הקונגרסיונלית שמעה שתוך שבוע עד עשרה ימים
יחזור טרפאת עם הצעותיו הסמיות. המדובר בפלסטינאים -
אמריקאנים וחושבי יו"ש גם יחד.

הירדנים מדברים על קונפדרציה כפתרון כאשר המלך מרכז בידיו
את ענייני הבטחון ויחסי החוץ של שני חלקי הקונפדרציה ברסור

14768

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

להם שירותים לא תחולק ולדעתם צריך למצוא איוור פטרה שתסאיר אותה בלתי מחולקת.

בשיחות עם המלך ואנשיו שמענו הנקשה לאספקת נסל מודרני (מטוסים וטיילי האוק ניידים) אך התביעה לא הוצגה בצורה אולטימטיבית, הנסוק לבקשה היה במובן הסבנה מצד סוריה.

3. על השיחה עם ערפאת ממעטים אנשי המסלחת לזכר. אובי ביטל פגישה עם עתונאים אמריקאים כדי להמנע מהצורך להשיב לשאלות בנוון ובמיוחד שהתשובות תבואנה מפגישה בירושלים. מקיו אמר לי שהפגישה היתה במידה רבה מאכזבת. לדבריו הם שאכלו את ערפאת אם הוא מסכים לקונספציה של חוסיין לגבי הקונפדרציה וערפאת ענה שכל ופצריך לדון על כך עם ירדן. ערפאת התפתל לגבי 242 אף כי חוסיין ומובארק חורו ואמרו להם שערפאת ליכל את ההחלטה. ערפאת אמר למסלחת שהוא רוצה נמוצי באמצעות ועידה בינלאומית כי זו הדרך היחידה לטקוף את העובדה שארהב תעשה כל שישראל רוצה. גם הירדנים אמרו שהם רוצים בוועידה כזו אך הוסיפו שזה רק עמי' למנוע פתחון פה ולמטשה מיד לאחר הפגישה זה יהפך לסומ' ישיר. כשנשאלו הירדנים האם אינם חוששים סבריהם' ענו שהם מקוים שאף כי תוומן פענה נריהם' בשליחה על ההומנה.

4. חוסיין אמר ברור שהוא זקוק לערפאת כדי להתקדם במוצי ואילו פלסטינאים יו'יש שמעם נפגשה המסלחת אתמול אחהצי בקונסוליה הכללית האמריקאית אמרו שיש צורך בשתוף אסף כי זה לחם בעבורם בעשרים השנה האחרונות.

5. בשיחה עם מובארק אמר להם האחרון כי הוא מעוניין בכינוון יחסי עבודה 'פרקטיים' עם רוגם פרס אך חור על שכונת תנאיו להחזרת השגריר. הוא ברך על הנסיגה מלבנוון ואמר שחלה התקדמות בטנין. 'איכות החיים' ביו'יש אך בנושא מאבה שהוא נושא חשוב עבורו אין כל התקדמות לקראת בודרות. מובארק לא רואה נחיצות בוועידה בינלאומית וברור לו שבלי שיחות ישירות לא יוו כלום.

6. בדמסק נפגשו עם סגן הנשיא עבד אל חלים חדאם והשיחה לדעת כל אלו במסלחת שמעם שוחחתי היתה 'טבוחת'. חדאם דרש 'רק' הפסקת כל סיוע אמריקאי לישראל ומתן סיוע אמריקאי לסוריה באותו שווי של סיוע לישראל ליבנה. חדאם לא הסתיר את דעתה השליכית של סוריה על כל מהלכי חוסיין וערפאת. כאשר נשאל על המצב שיתהווה בדרום לבנוון לאחר השלמת הנסיגה אמר חדאם שלדעתו לא ימשך המרור השיעי נגד ישראל. מקיו אמר מאידך שהתרגם כי הסורים ינסו לטרפד התקדמות בנשוא ירדן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ישראל באמצעות שרור מדרום לבנון

ב. בנושא הכלכלי

1. ככל חברי המסלחת רצון לסייע לישראל לחלץ מטצבה הכלכלי אך המטר שהם יתנו בשיתופיהם אחהצי הוא שעל ישראל לנקוט באמצעים אפקטיביים בטצמה והם ירצו לשמטעו בפרום רב על אלה. מקיו אמר שרובם מתנגד להתניה מפורשת של מתן תוספת החרום בנכיתה בצעדים אלו אך היה מבקש למצוא דרך אפקטיבית שמטטעונה עכיו מתן המוספת או חלקים מטנה עד לנכיתה בסדרת הצעדים. המטבכשים

2. מקיו ומרק שמטעו על הצעתו של אינויה להפחית שיתורי הריבית מטטלחת ישראל על חובותיה לארהב אך לא נכנסו לפרטים. מרק הוסיף שאובי תומך ברעיון אך היה רוצה לבדוק ביסודיות כולל הקשר לצעדים הכלכליים שישראל נוקטת ומנקוט בהם. בעיה נוספת הקטורה לרעיון היא בכשתן הצפויה של מדינות אחרות להנות מיתום דומה אם הוא יאושר בקונגרס לישראל (נמצרים לא נאמר להם דבר ויתכן שדברי אינויה בסנא לא הגיעו עדין לידעתם.)

3. מקיו ומרק גילו רגישות רבה לגבי התגובות לפמגישתם עם ערפאת, מקיו אמר שבכוונתו לומן מנהיגים יהודיים באוור הבחירה ולהסביר להם בי ביקש לעמוד מ'השתכנים הראשיים' על שהות ההטבט 1-2 וו והסיכויים לכידום תהליך השלום. מרק, טוורו של אובי, אמר שהוא מקווה שלא תפתח מטרכה ציבורית שכן אובי אינו פול פונדלי (הקונגרסטן מאילינוי שנפגש עם ערפאת פעל להכרה באסף והובט 1-1982) ואין לוא דעות אשפיות כל רצונו היה לעמוד באופן בלתי אמצעי על דעות הצדדים
ערן / מצפא---

מפו שהח, דהח, שהנפ, מנכ, ממנכ, סמנכ, ממד, רס, אמן, מצפא, טטטט

לשנת ראש הממשלה

ועדת ההקצבות - 14.4.85 - שעה 21.30

בבית ראה"מ

Rep. & Mrs. David R. Obey (D - Wis) - Chairman
Rep. & Mrs. Sidney R. Yates (D - Ill)
Rep. & Mrs. Matthew F. McHugh (D - N.Y.)
Rep. & Mrs. Robert J. Mrazek (D - N.Y.)
Rep. & Mrs. John Edward Porter (R - Ill)
Rep. & Mrs. Mickey Edwards (R - Okla)
Mr. Tarry R. Beel - Staff Assistant
Mr. Willian E. Schuerch - Staff Assistant

עדי אמוראי

דני הלפריין

נמרוד נוביק

דייב קמחי

חנן בראון

אמנון נויבך

גדעון פת

עודד ערן

השגריר לואיס

סגן שגריר ארה"ב

לשכת ראש הממשלה

14.4.85 - שעה 21.30 - ועדת החקצבות

בבית ראה"ט

- Rep. & Mrs. David R. Obey (D - Wis) - Chairman
Rep. & Mrs. Sidney R. Yates (D - Ill)
Rep. & Mrs. Matthew F. McHugh (D - N.Y.)
Rep. & Mrs. Robert J. Mrazek (D - N.Y.)
Rep. & Mrs. John Edward Porter (R - Ill)
Rep. & Mrs. Mickey Edwards (R - Okla)
Mr. Tarry R. Beel - Staff Assistant
Mr. Willian E. Schuerch - Staff Assistant

עדי אמוראי

דני הלפרין

נמרוד נוביק

דייב קמחי

חנן בראון

אמנון נויבך

גדעון פת

עודד ערן

השגריר לואיס

סגן שגריר ארה"ב

14.4

1985

משרד החוץ
ירושלים

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כ"ה אדר תשמ"ה
18 במרץ 1985
מספר:

אל : לשכת ראש הממשלה
מאת : המחלקת אנרחים רשמיים

הנדון : ביקור משלחת - Obey

משלחת של תת הוועדה לפעולות בינלאומיות בוועדת ההקצבות של בית הנבחרים האמריקני מתכננת ביקור רשמי בישראל, מצרים, ירדן וסוריה. המשלחת תגיע לישראל ב-14/4 ותעזוב ב-16/4. המשלחת באה לסיור לימודים ומבקשת להפגש עם רוח"מ לשמיעת תדרוך נטחוני-כלכלי מקיף. יש לציין כי לראשונה מזה שנים רבות תסייר תת הוועדה כקבוצה במדינות מזה"ת ולהצלחת ביקורה בארץ יש חשיבות רבה. בשלב זה אין הרכב סופי של המשלחת אולם כנראה ישתתפו בה :

- Rep David R. Obey (D - Wis) Chairman
- Rep Sidney R. Yates (D- Ill)
- Rep Matthew F. McHugh (D-N.Y.)
- Rep Robert J. Mrazek (D-N.Y.)
- Rep John Edward Porter (R-Ill)
- Rep Mickey Edwards (R-Okla)
- Mr. Tarry R. Beel - staff Assistant
- Mr. William E. Schuerch - Staff Assistant

אודה על תשובתך החיובית.

גבר כח
מיכאל רוטן

מחלקת אנרחים רשמיים

10/14/41

OFFICE

10/14/41

10/14/41

10/14/41

10/14/41

10/14/41

10/14/41

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

האריך: כ" בניסן תשמ"ה
11 באפריל 1985

מספר:

סודי

אל : מנהל מעפ"א

מאת: ברק רם

הנדון: דוד אובי - יו"ר תת ועדת פעולות חו"ל - ועדת ההקצבות

המורשה דוד אובי שתפס את מקומו של קלארנס לונג כיו"ר תת ועדת פעולות חו"ל בוועדת ההקצבות של בית הנבחרים הוא ליברל מדיסקונסיין, מסרב לקבל תרומות מ-PACS וטעונו בחידוש תהליך השלום במזה"ת.

עד לפני למעלה משנתיים ובעיקר בתחילת שנות השבעים נחשב לאחד המורשים הנקורתיים ביותר בבית הנבחרים, יזם ב-1976 קיצוץ בסיוע הצבאי לישראל בסך 200 מליון דולר (התיקון נכשל), הביע, בשיחות פרטיות, התנגדות רבה למדיניות החוץ של ישראל ואף נפגש עם ערפאת לפני למעלה משנתיים.

עם זאת בשנתיים האחרונות חלה התקרבות מסוימת בינו ובין הקהילה היהודית בויסקונסיין.

מאז הבחירות התבטא מספר פעמים בענין חוק הסיוע וניתן לסכם עמדותיו באשר לסיוע כדלקמן:

- א. סקפטי לגבי הדרך שבה טופל נושא סיוע החוץ במשך השנים, לדבריו יותר מדי הוקצב למטרות קצרות טווח ופחות מדי לצרכי פיתוח ארוך טווח.
- ב. חשוב להפנות הסיוע למדינות שהוכיחו את יכולתן ונכונותן להשתמש בכספי הסיוע ביעילות.
- ג. סיוע החוץ צריך להיות מחולק תוך התחשבות בכל התקציב הפדראלי, אין להגדיל את סיוע החוץ כל עוד מקצעים בשרותים הניתנים לאזרחי ארה"ב. איננו נוטה להגדלת תקציב הסיוע גם כדי לא לספק לנשיא תרוץ לתקוף את הדמוקרטים כבזבזנים, אם הנשיא מעוניין בהגדלת הסיוע יצטרך לבקש תוספת תקציב.
- ד. מבין את מצוקתה הכלכלית של ישראל ונכון לספק לה סיוע, אולם אינו משוכנע לחלוטין עד כמה תוספת הסיוע תהיה זמנית ולשעת חרום בלבד.
- ה. רגיש לאילוצים הפוליטיים ולא יעשה דבר להחלשת סיכויי הממשלה לשרוד, כבר בפברואר סיפר זאב ירוסלבסקי מטועעת העיר לוס אנג'לס כי נפגש עם אובי וזה אמר לו כי לשען שלמות הממשלה החדשה בישראל הוא חושב שעל ארה"ב להעניק לישראל סיוע נוסף בסך כ-800 מליון דולר.
- ו. בנאומו בפני כנס הפדרציות בסן פרנסיסקו מצאנו LINKAGE בין אשור הסיוע לישראל לבין עעדים שננקוט לקראת שלום:

PROVIDED THAT ASSISTANCE IS LIKELY TO HELP CREATE THE CONDITIONS THAT CAN LEAD TO LONG TERM POLICIES THAT WILL PROMOTE THE PEACE PROCESS IN A REGION OF THE WORLD THAT IS IMPORTANT TO THE U. S.

14.4.
אברהם
אברהם
הנשיא
בית

SECRET

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

- 2 -

מספר:

נ. מזדהה לגמרי עם הניתוח של אייזנשטדט שעל ישראל לנקוט בצעדים טכאיים ללא דיחוי להבראה כלכלית.

ז. אינו מקבל את תפיסת ה-LINKAGE בין הסיוע לישראל ולמצרים.

ח. מחפש דרכים לסייע לנו, מבלי לחרוג מטסגרת התקציב, תומך בהצעת איננויה לגבי צמצום שעורי הרבית על חובות.

ט. בהופעה בפני הועדה לפעולות זרות (4.4) אמר אובי שיתיה זה שרות דב ליחסים המיוחדים בין ארה"ב לישראל וכן למשלם המיסים האמריקאי לספק לה טייע באופן שיעודד אותה להמנע טלהתמודד עם בעיותיה הכלכליות. אינו רוצה בתפקידו כיו"ר תת הועדה, לעמוד בפניה בעוד שנה ולומר שחבילת הסיוע לא מילאה את ייעודה. רמת הידידות בין המדינות מהיבט רמת כנות מתאימה.

אשר לפגישתו המתוכננת של אובי עם ערפאת במהלך הביקור במזה"ת, הרי שמחמ"ד לא רוצה להיות מעורבת בכך והעבירה לאובי מסר ברור זו אך הוא נחוש לקיים הפגישה להערכת אנשי אייפאק, החלטתי לקיים את הפגישה היא ללא תקנה וכל לחץ עליו ישיג התוצאות ההפוכות, עוזרו של הספיקר אונגיל ממליץ לקבל את הפגישה כחלק מ"אישיותו" האקצנטרית של אובי הטוען שלטען הגינותו האינטלקטואלית עליו לשמוע דעות מכל הצדדים.

ממקור מהימן נמסר ללמדן כי בתדרוך של ה-CIA למשלחת אובי לקראת יציאתם לאזור, נאמר שפרויקט הלביא פרובלמטי ביותר, נתגלו בעיות יצור בלתי צפויות, ההוצאות תופחות מעבר להערכות הראשוניות, לדברי ה-CIA שורת בקרב הממסד הצבאי בישראל דעה שמוטב היה לצאת מפרויקט הלביא אילו זה היה אפשרי.

ב ב ר כ ה,

ב/י

ברוך רם

העתק: ממנכ"ל
לשכת השר
לשכת מנכ"ל
לשכת רוה"ט

DEPT. OF THE ARMY
WASHINGTON, D.C.

1. The first part of the report covers the period from the beginning of the fiscal year to the end of the first quarter.

2. The second part of the report covers the period from the beginning of the second quarter to the end of the fiscal year.

3. The third part of the report covers the period from the beginning of the fiscal year to the end of the first quarter.

4. The fourth part of the report covers the period from the beginning of the second quarter to the end of the fiscal year.

5. The fifth part of the report covers the period from the beginning of the fiscal year to the end of the first quarter.

6. The sixth part of the report covers the period from the beginning of the second quarter to the end of the fiscal year.

7. The seventh part of the report covers the period from the beginning of the fiscal year to the end of the first quarter.

טגרירות ישראל - ווסינגטון

אלו המשרד

ש.נ.ס. 2.97

מאריך וז"ח 19.10.65

410

אל : ממנכ"ל, מצפ"א, ממ"ד

סיור משלחת אובי במזה"ח

Martin Olav Sabo

מתוך שיחה עם המורשה

1. סאבו השתתף במשלחת אובי שסיירה במזה"ח ונטל חלק בפגישה עם ערפאת. סאבו טבור שיש לדבר עם כל הגורמים הנוגעים בסכסוך. אין כזה ניהול מו"מ או הכרה. המשלחת שמעה שתי גישות במזה"ח על חסיבותו של ערפאת : א. סוריה וישראל טבורות, כל אחת מסיבותיה היא, שערפאת אינו רלבנטי והפך לבלתי חשוב.

ב. מצרים וירדן טבורות כי ערפאת עדין ממלא תפקיד חשוב והוא פופולארי עם חלק ניכר מחושבי השטחים.

2. השיחה עם ערפאת נמשכה כשעתיים והתנהלה באנגלית. מדי פעם חיפש ערפאת מילה זו או אחרת ואז שוחח ערבית עם 3-4 יועצים שיסבו לידו אך לא נטלו חלק בשיחה. ערפאת פתח במרצאה היסטורית בה פירט טענותיו כלפי ארה"ב, אולם הופסק ע"י המורשה קסטנמייר אשר ביקש להתמקד באקטואליה.

3. ערפאת נוטה לקבל הצורך במו"מ. הוא מודה שעוצמתו הצבאית נסגעה (חוסיון חבליט נקודה זו בשיחתו עם המשלחת). ערפאת הודה מפורשות כי מכיר ב-242 כחלק מעסקת חבילה. המשלחת לא לחצה על ערפאת להודות מפורשות בזכות הקיום של ישראל מאחר והניחה שהכרה בזכות זו מקופלת בקבלת 242.

4. ערפאת היה פחות ברור כאשר לעמצאות הישות הפלסטינית וציין כי מושג הקונפדרציה טעון עדין בירור עם חוסיון. ערפאת טבור שיש לנהל מו"מ במסגרת ועידה בינלאומית עם השתתפות טובייתית. סאבו הבחין כי גם חוסיון נראה כתומך ברעיון הועידה הבינלאומית שנה שהחרטט שמובראק "משלם מס שפחים" בלבד לרעיון זה.

5. ערפאת, מובראק וחוסיון ציינו כי יש לנסות ולקדם את תהליך השלום כל עוד פרט מכהן כראש ממשלה. משלחת אובי לא דנה בפרוטרוט על הרכב המשלחת המשותפת ירדנית-פלסטינית, אולם ערפאת רמז על אפשרות הכללת פלסטינים החיים בארה"ב כחברים. שמות לא נדונו בפגישה עם ערפאת ומשלחת אובי לא היתה בקשר עם ריצ'רד מרפי בנדון.

6. בישראל התרשמה המשלחת מהסברי רוה"מ בנושא הכלכלי, אולם טבורה שאין לתת תוספת הסיוע לישראל לפני שממשלחה חנקוט צעדים נוספים להבראת המשק. הפגישה עם חדאם בטוריה המחיימת למשלוח התהום הפעורה בין ישראל לבין סוריה ושימשה תזכורת לקיצוניותה של דמשק.

7. הערה - בשיחה באקראי עם מולי ווליאמסון (מחסייד NEA) נאמר כי עוזרו של אובי צלצל לאגף חקשר לקונגרס של מחסייד בכדי לבדוק תגובתה לאפשרות פגישה עם ערפאת. בדיונים במחסייד הוחלט לאמץ קו סידגיס כי אין לממשל שום נגיעת ליוזמה זו.

אסלה
אלב

טופס חברק צ 191

משרד החוץ - מחלקת הקשר

97 _____ סחוד _____ זמני _____
 סיווג בשחוני: סדר _____
 דחיות: _____
 תאריך זיהוי: _____
 מס. חברק: _____

אל: רוסינגטון

לשימוש
מח
הקשר

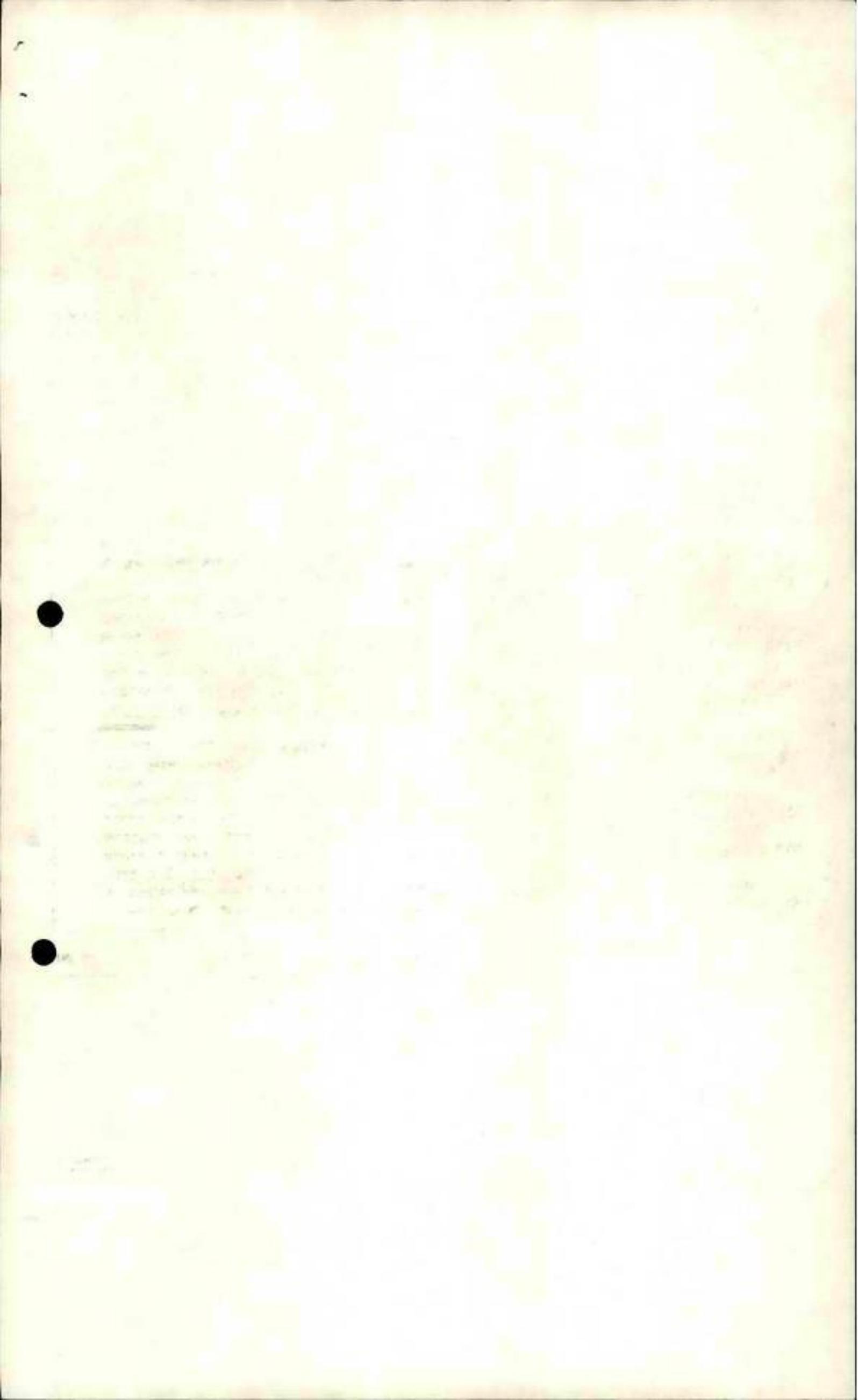
רובינשטיין - למדן.
 משלחת תת ועדת ההקצבות בראשות קונגרסטמן אובי.
 מתוך שיחה אמש עם קונגרסטמן מתיו טקיד (דט. ניו יורק) שהגיע אתמול במשלחת תת ועדת
 ההקצבות בראשות קונגרסטמן אובי ובספר שיחה נפרדת עם קוזרו של אובי, מידק טרק.
 א. הנושא המדיני
 1. אובי ביקש לבדוק האם באמת חלה התקדמות בעמדות הצד הערבי בעקבות הרעיונות שהוגים
 שחוללו והסכם ה-11/2. לדברי מייק טרק אובי היה סקפטי בעבר לגבי אפשרות של שינוי
 ולכן ביקש גם לראות את ערפאת.
 2. בטיחות בירדן עם המלך, אחיו יורש העצר ורוה"ם התרשמו שהירדנים רוצים בפעילות מוגדלת
 ואינם רוצים להפסיד זמן גם מתוך ההרגשה שצריך ללחוץ עכשיו על ערפאת וגם מתוך ההנחה
 שקל יותר להתדיין עם משלה בראשות המערך מאשר עם משלה בראשות הליכוד. הירדנים
 הסבירו למשלחת כי ערפאת מבין שהוצע לו אופציה צבאית דנותרה לו דך אופציה פוליטית.
 כמו כן הסבירו למשלחת שארה"ב גם היא צריכה להסביר לאש"פ שאין כל סיכוי למדינה
 פלסטינאית עצמאית ולכן צריכה ארה"ב לקבל משלחת ירדנית פלסטינאית כדי שזו תסביר את
 המסר שארה"ב לאש"פ. "הכדור" של הרכבת המשלחת, היינו צידה הפלסטינאית הועבר למגרש
 של ערפאת והמשלחת הקונגרסיונלית סמכה שתוך שבוע עד עשרה ימים יחזור ערפאת עם הצעת
 הסמיות. הסיובר בפלסטינאים - אמריקאים 1/2 ותושבי יו"ש גם יחד.
 חירדנים כ: יים על קונפדרציה כפתרון כאשר המלך מרכז בידיו את ענין הבטחון ויחסו הלוח
 של שני חלוי הקונפדרציה. ברור להם עירושלים לא תחולק ולדעתם צריך למצוא איזון פשרה
 שתשאיר אותה בלתי מחולקת.
 בשיחות עם המלך ואנשיו שמעו הבקשה לאספקת נשק מודרני (טטוסים וטילי האוק נדעים) אך

תאריך: _____ השוכח: _____ אישור פנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה:

הנושא:

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דף _____ סתוך _____ דפים _____

סיווג בשחוני: _____

דחפוח: _____

תאריך וזיח: _____

מס. מברק: _____

לשימוש
מח
הקשר

התביעה לא הוצגה בעזרה אולטימטיבית. הנמוק לבקשה היה כמובן הסכנה מצד סוריה.
 ד. על השיחה עם ערפאת טמטטים אנשי המשלחת לדבר. אובי ביטל פגישה עם עתונאים אמריקאים
 כדי להסנע טחצרך להשיב לשאלות בנדון ובמיוחד שהתשובות תבואנה מפגישה בירושלים, טקיו
 אמר לי שהפגישה היתה בסידה רבה שאכזבת. לדבריו ש הם שאלו את ערפאת אם הוא מסכים
 לקונספציה של חוסיין לגבי הקונפדרציה וערפאת ענה שלא ושצריך לדון על כך עם ירדן.
 ערפאת התפתל לגבי 242 אף כי חוסיין ומובארק חזרו ואמרו להם שערפאת קיבל את ההחלטה.
 ערפאת אמר למשלחת שהוא רוצה בטו"ט באמצעות ועידה בינלאומית כדי לדד הדרך היחידה לעקף
 את העובדה שארה"ב תעשה כל שישראל רוצה. גם הירדנים אמרו שהם רוצים בוועידה כזו אך
 הוסיפו שזה רק גם למנע פתרון פה ולטענה סיד לאחר הפתיחה זה יהפך לטו"ט יסיר. כשנשאלו
 הירדנים האם אינם חוששים מברח"מ ענו שהם מקוים שאף כי תוזמן תענה ברה"מ בשלילה על
 ההצגה.

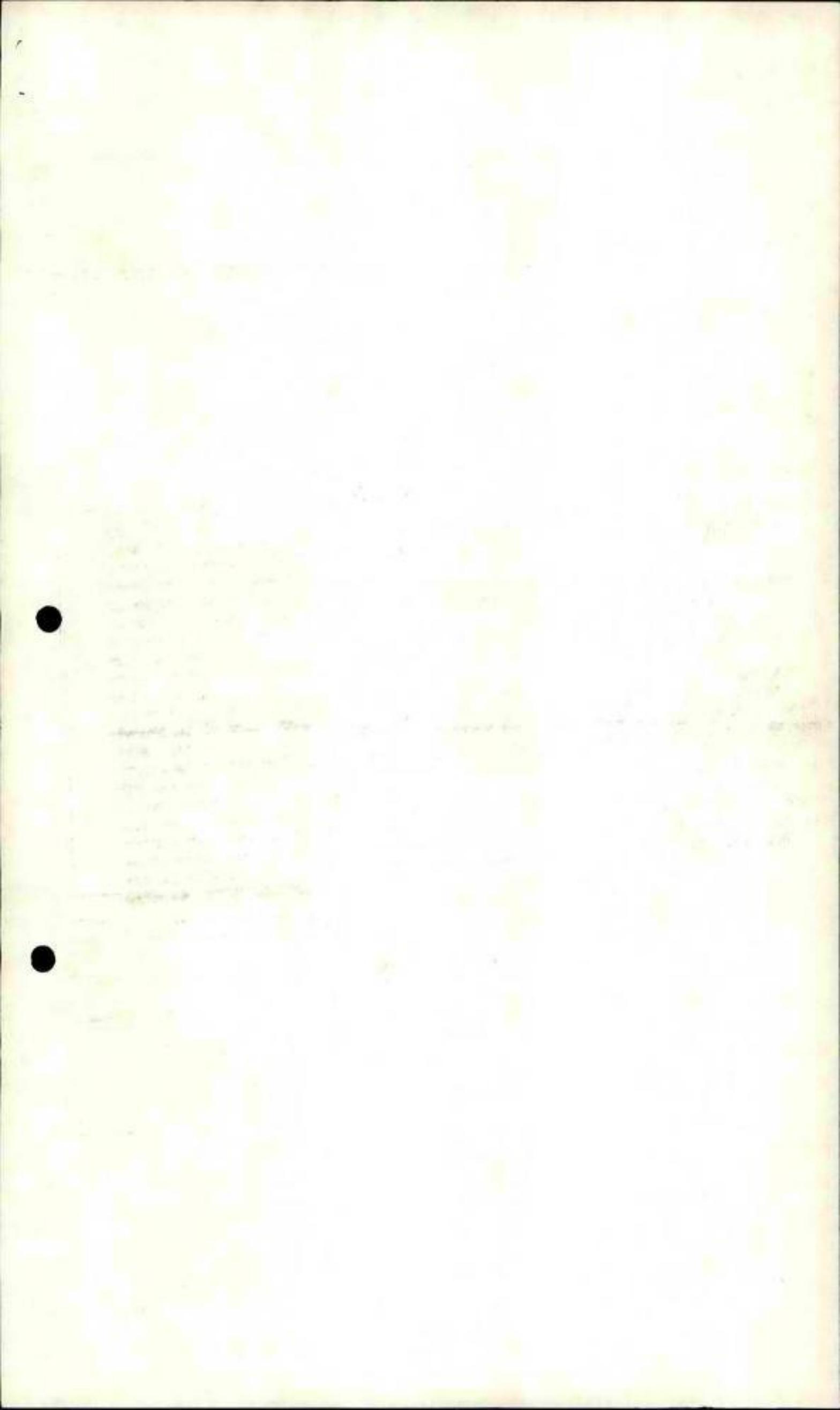
4. חוסיין אמר בברור שהוא זקוק לערפאת כדי להתקדם בטו"ט ואילו פלסטינאים שטיו"ש
 שעמם נפגשה המשלחת אתמול אחה"צ בקונסוליה הכללית האמריקאית אמרו שיש דרך בשתוף אש"פ
 כי זה לחם בעבורם בעשרים השנה האחרונות.
5. בשיחה עם מובארק אמר לחם האחרון כי הוא מעוניין בכינון יחסי עבודה "פרקטיים" עם
 רוח"מ פרט אך חזר על שלשת תנאיו להחזרת השגריר. הוא ברך על הנסיגה מלבנון ואמר שחלה
 התקדמות בענין "איכות החיים" ביו"ש אך בנושא טאבה שהוא נושא חשוב עבורו אין כל
 התקדמות לקראת בוררות. מובארק לא רואה נחיצות בוועידה בינלאומית וברור לו שבלי שיחות
 ישירות לא יזוז כלום.
6. בדמשק נפגשו עם סגן הנשיא עבד אל חלים חדאס והשיחה לדעת כל אלו במשלחת שעמם
 שוחחתי היתה "מבדחת". חדאס דרש "רק" חפסקת כל סיוע אמריקאי לישראל ונתן סיוע אמריקאי

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

לשימוש מח' הקשר בלבד

התמוצה:

הנושא:

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפ-1

אל:

ד' _____ סמוך _____ דפים

סיווג בטחוני:

דחופות:

תאריך זי"ח:

מס. מברק:

לש-
מח-
הקשר

- 3 -

לסוריה באותו שווי של סיוע שישראל קיבלה. חדאם לא הותיר את דעתה השלילית של סוריה על כל מהלכי חוסיין וערפאת.

כאשר נשאל על המצב שיתחווה בדרום לבנון לאחר השלמת הנסיגה אמר חדאם שלעברו לא ימשך הסדר השיעי נגד ישראל. מקיו אמר מאידך שחורשם כי הסורים ינסו לטרפו התקדמות בנושא ירדן-ישראל באמצעות טרור מדרום לבנון.

ב. הנושא הכלכלי

1. לכל חברי המשלחת רצון לסייע לישראל לחלץ מטעבה הכלכלי אך המס יחס יתנו בשיחותיהם אחת"צ הוא שעל ישראל לנקט באמצעים אפקטיביים בעצמה והם ירצו לשמוע בפרוט רב על אלה. מקיו אמר שרובם מתנגד להתניה שפורשת של מתן תוספת החרום בנקיטה בצעדים אלו אך היה מבקש למצא דרך אפקטיבית שמשמעותה עכוב מתן התוספת או חלקים מטנה עד לנקיטה בסדרת הצעדים המתבקשים.

2. מקיו וטוק שטעו על הצעתו של אינוויה להפחית עבורי הריבית שמשלמת ישראל על חובותיה לארה"ב אך לא נכנסו לפרטים. מ"ר חוסיין שאובי חושך ברעיון אך היה רוצה לבדוק ביסודיות כולל הקשר לצעדים הכלכליים שישראל נוקטת והנקט בהם. בעיה נוספת הקשורה לרעיון היא בקשת הצפויה של מדינות אחרות להנחה טיחה דומה אם הוא יאושר בקונגרס לישראל. (במצרים לא נאמר להם דבר ושיתכן שדברי אינוויה בסנט לא הגיעו עדין לידיעתם.

ג. מקיו וטוק גילו רגישות רבה לגבי התגובות לפגישתם עם ערפאת. מקיו אמר שבכוונתו לזמן מנהיגים יהודים באזור הבחירה ולהסביר להם כי ביקש ללמד מ"השחקנים הראשיים" על טעות החטם ב-11/2 והסיכויים לקידום תהליך השלום. טוק, עוזרו של אובי, אמר שהוא מקווה שלא תתפתח מערכה ציבורית שכן אובי אינו מול פינדלי (הקונגרסטן טאיליננו שנפגש עם ערפאת פעל להכרה באש"פ והובס ב-1982) ואין לו דעות פרו אשפיות כל רצונו היה לעמוד באופן בלתי אמצעי על דעות הצדדים.

תאריך: 14.4.85 השולח: עו"ד-ערן אישור מנהל המחלקה: ערן/ר) אישור המנכ"ל:

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה:

הנושא:

על פי
 אילו צרכי למלאי ארמיה (14/4)
 כפי שזכרנו
 7/4

14.4
 21.30
 א' (א')

15

סנס סנדק
 דף..... מתוך..... דפים
 סוג בטחוני..... סודי
 דחיסות..... רגיל
 תאריך וזי"ח..... אפר' 4 1645
 מס' מברק..... 129

סגרירות ישראל - רוסינגטון
 אלו המסרד

ממכ"ל.

ה- CIA ופרוייקט הלבאי

לפי מקור מהימן, בחדרון ה- CIA למשלחת אובי לקראת יציאתם לאזור, נאמר שהפרוייקט הנ"ל פרובלמטי ביותר. נחגלו בעיות יצור בלתי צפויות, והולכות וגדלות ההוצאות התופחות וגולשות מעבר להערכות הראשונות ("Huge over-runs").
 לדברי ה- CIA, שוררת בקרב הממסד הצנאי בישראל דעה שמוטב היה לצאת מפרוייקט הלבאי אילו יכלו.

למדו
 אסמ' אסמ'
 שיהח רחמי אלה א/אש ג'כסא שרהט

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv

April 13, 1985

His Excellency
Yitzhak Shamir
Minister of Foreign Affairs
Jerusalem

Dear Mr. Minister:

I have been asked to convey to you the
enclosed message from Secretary Shultz.

With warmest personal regards,

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "S. Lewis", written over a horizontal line.

Samuel W. Lewis
Ambassador

April 13, 1985

His Excellency
Yitzhak Shamir
Minister of Foreign Affairs
Jerusalem

Dear Mr. Minister:

I appreciated receiving your letter of April 8. Let me say at the outset that I am looking forward to my visit to Israel next month as an opportunity to personally renew with you and your colleagues the dialogue on issues of concern to our two nations. There have been hopeful signs in the Middle East over the past few months which in our view demonstrate a renewed determination to invigorate the progress towards peace begun at Camp David. We will be doing what we can to help the parties in the region make progress towards our basic objective, the beginning of direct negotiations between Israel and its neighbors. Dick Murphy will be arriving in Israel next week and will be consulting closely with the Israeli government on how we can best take advantage of the opportunities that are before us. He is looking forward to meeting with you.

Let me assure you that we remain opposed to any attempt to introduce the PLO into the peace process absent its clear acceptance of Resolutions 242 and 338 and its recognition of Israel's right to exist. Our position in this regard has been made clear to all concerned, both publicly and privately, and this is what Dick Murphy will be saying in the Arab capitals on his itinerary. There is no disagreement between us that Jordan, with representative Palestinians, is the natural next partner for enlarging the peace process. I also agree fully that the only way to achieve progress towards peace is through the give-and-take of direct negotiations.

Finally, I share your concern that a strong Israeli-Egyptian relationship is essential in inspiring the mutual self-confidence required for progress towards peace. Sam Lewis has briefed you and your colleagues in detail on President Mubarak's discussions here. While

we both would have wished to see even greater improvement in Egyptian-Israeli relations in recent weeks, I am convinced that President Mubarak understands and agrees with the importance we attach to this issue. In this regard, I am glad to see that high-level contacts between Israel and Egypt are continuing. There can also be no doubt that we strongly condemn anti-semitism in whatever form. President Mubarak has spoken out in this regard, and I can assure you that we will continue to urge that your concerns with respect to the Egyptian media be constructively addressed.

Sincerely yours,

George P. Shultz

97 תמוז 1 5 דפים

אל: המכרה, מע"ח, לש' סמנכ"ל, יועץ רוח"ם להקשרות, סנכ"א.

סיווג בטחוני:

לש' יגד

רדיונות:

רע: רושינגטון

151230
0272

תאריך ח"ח: }
ס.ס. מברק: }
לש' יגד

מאת: עתונות

64-611

News Summary April 12-14, 1985

Editorials

DN 4/13 "Reagan Should Change His European Plans" Reagan still hasn't resolved the touchy question of how to mark the anniversary of the end of WW II. Reagan is right to go to a ceremony at a German cemetery. But he should also go to Dachau. Those who forget history are destined to repeat it. Reagan and the Germans should look at the Holocaust horror in the face. The Holocaust can happen again.

DN 4/12 "Outlaw Libya's Khadafy" It's no surprise that Khadafy is taking credit for the overthrow of Neimeity. He would love to gobble his neighbor and make it part of his evil empire. The UN should give the world's number 1 sicko the heave-ho.

Columns

NYT-4/14-Fouad Ajami (Dir. Mideast studies-Johns Hopkins ".) "For More US Benign Neglect of the Mideast" The promise that the US could help make peace in the Mideast and that if it doesn't dire consequences are predicted, is a mirage. A peculiar stability has emerged out of fatigue and exhaustion among warring factions. Moslem fundamentalism is stuck at the Iraqi border. The Israeli right discovered the limits of its military power. The Palestinians are at a dead end for they refuse to talk to Israel. There is nothing to assure peace if the "S steps back in. Egypt is no longer a power in the Fertile Crescent but they promise to be by Reagan's side. For Egypt the threat and challenge is at home. Palestinian leaders can in no way give Hussein the warrant that would enable him to embark on a diplomatic course. No one should have any faith in Iraq. They are fighting for their lives and are the same men that oppose any Mideast settlement and silenced Palestinians who advocated peace. Syria will oppose any US initiative. Syria is the region's power and they have nothing to gain, the US will not get a settlement on the Golan or West Bank. True, Peres is more amenable to US pressure but his gov't has no mandate to make territorial concessions. There is no proof that the Mideast has been worse off during the past year that the US hasn't been involved.

DN 4/12-Richard Cohen "On Faith & Falwell's Charity Toward Jews" Falwell has been appearing before Jewish groups in recent months and telling them that he has repudiated his doctrine that the US is a Christian nation. Now he says "Judeo-Christian republic." Great, where does that leave Hindus, Buddhists, etc...It was Falwell that drove the Jews away from the Republican Party. His new position shows the limits of his welcome.

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

2 סתוד 5 דפים

אל:

סיווג בטחוני:

דחיות:

ע:

04 0272 תאריך חידוש: מס. מברק:

מאמ:

Press Reports

Lebanese Boy Recruited to be Car Bomber-Interviewed

NYT-p.1-4/14-Friedman-A 16 year old boy was captured by the Israelis a few hours before he was supposed to go on a suicide mission. This is belived to be the first time a suicide driver has been captured alive. The boy has given the NYT an account of his life and the story of his involvement with the men who forced him into doing the deed. There is no independent confirmation but Israelis believe he is telling the truth. He is expected to remain in Israeli custody for some time. The most striking fact about the account is that he is not devoutly religious and was blackmailed to help his family. His account reinforces previous speculation that suicide bombers are recruited from the general public and are not religious fanatics, as we are led to believe. He says he was recruited by Amal, again important because Amal is said to be the most moderate of the Shiite groups. Suicide bombings may now be emerging as an accepted means of warfare. The NYT interviewed the boy for 90 minutes. His account is given. The boy is happy to be alive and is glad he didn't have to go through with the plan even though he was captured by the Israelis on a raid. Sana Mheidleh a young girl, also was recruited. In a film, she was wearing the cap of a group that takes orders from Syria and said that she was happy to give up her life for Assad.

DN-4/12-AP-Sana Mheidleh's mother was brought a present from her daughter by Syrian Social Nationalist Party members with a hand written letter saying all her life she thought of revolutionary action.

NYP-4/13-A car bomb exploded near a military post manned by Israelis. A number of casualties were inflicted.

Israeli Army Withdraws Further

NYT-p.1-4/12-Friedman (Photos of Israeli troops as they left Nabatiye & residents celebrating-AP & Reuters) The Israeli Army took another step out of Lebanon by withdrawing from Shiite areas without advanced notice. This move leaves Israel's northern borders within rocket range. The IDF still occupies 19% of Lebanon. Rabin said he would like to adopt of policy of "live and let live." But if they will not allow tranquility to our settlements, they will get hell." Israel also released 30 prisoners from Ansar. (see NYP-LA Times)

NYT-Hijazi 4/12-Israeli helicopters showered the Nabatiye area with

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דפים 5 סה"כ 3

: אל

סיווג בטחוני:

דחופות:

: 97

69 0272 תאריך ח"ח: מס. סניק: } לשימוש

: חאב

leaflets warning the population against allowing guerrillas to move in. The leaflets said "We want to be freindly neighbors. Do not allow gummen into your town." Amal issued orders that no gummen should be allowed into Nabatiye.

NYT-4/14-AP-The Lebanon Gov't radio said Israeli troops killed 8 people in the Shiite village of Yuhmur. The report couldn't be confirmed and Israel denied any involvement. Meanwhile rival militias dueled.

NYT-4/14-Hijazi Week in Review-The Lebanese Cabinet is close to falling apart. The fighting between Christians and Moslems have dealt a haevy blow to Syria. The battles are a testing ground to see who will control the south after Israel withdraws. Syria fears confrontation with Israel if it moves to crush the Geagea forces.

US Reps Meet with Arafat

NYP-A group of US Congressmen held a 2-hour meeting with Arafat-then avoided reporters.

Israeli Programs To End Cycle of Crime

NYT-4/14-Susan London-Week in Review-Some inimitably Israeli methods are being used to rehabilitate crinimals. The prisoners who do not wish to return home are allowed to live in a kibbutz or study to be a ritual scribe with Orthodox groups. Tehsivas have been helpful. The Prison Rehabilitation Authority was formed one year ago and controls the program.

Sudan

NYT-4/14-p.1-Miller (Khartoum) The new leader of Sudan said the military would rule the country for not more than a year, during which the painful austerity programs would be kept in place. He also said he would "amend" and "modify" Islamic law imposed by Niemiery. In his first interview with Western reportes he said he had not consulted with the US Gov't before the coup. (see NYT-Miller 4/13)

Saudi Women

NYT-p.2-4/13-Sciolino (Riyadh) Islam imposes several restrictions on women. But there are a number of Saudi women who are getting educations and going to work. The trend seems irreversable. Nearly 25% of all university students are female. They are seperated from the men.

תאריך: השולח: איטור מנהל המחלקה: חתימה:

טופס מברק גלוי

מחלקת הקשר - ניו-יורק

דף _____ סדר _____

:אל

סיווג בטחוני:

דחיות:

:פד

תאריך חתימה:

מס. מברק: 0272

לשם
הקשר

:חנכ

a Hungarian Jew, urges people who care to write the the Soviet Union.
(see ND-4/11-Leuzzi)

Shakespeare to be Ambassador to Portugal

NYT-4/13-Reagan will soon nominate Frank Shakespeare, chairman of the Board that oversees Radio Free Europe and Radio Liberty, to be Ambassador to Portugal.

Shultz-Weinberger Feud

NYT Magazine-4/14-Taubman-A mission that was conceived as a French-US raid on Baalbek, went through without the US. The mission was championed by Shultz and looked upon warily by Weinberger. The incident serves as a reminder of the feud going on over foreign policy because Shultz and Weinberger have disagreed on a variety of major issues.

Cartoons

NYT-Week-in Review-Pett (Lexington (Ky.) Herald Leader-An Ayatollah tells a blindfolded boy "Go my son and remember that being a human mine sweeper is the highest calling in the holy war!" The boy says "Iman, how have you gained such knoweledge?" As the boy blows up the Iman says "Just lucky I guess," and smiles.

Letters

NYT

An Austrian, Frank Holzer writes that the Austrians did indeed welcome Hitler. One must remember that Austria was in horrible shape at the time. Kreisky is still one of the most popular figures in Austria and polls that show 78% of the population are anti-Semitic are terribly disturbing.4/13

Hannah Senesh

NYT-Shepard-4/14-"Hannah Senesh" is an Off Broadway play about efforts to save Hungarian Jews. It is also about a real person, a Zionist who risked ger own life and became a hero. The play gets good reviews.

Paid Ads-Saudi Arabia

WSJ-4/12-4 full pages on Saudi Arabia's economy, industry and businesses

ITOMUT

מאריך: 14/4/85 השולח: 4/18 אישור מנהל המחלקה: חתימה: _____

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: כ"ה אדר תשמ"ה
18 במרץ 1985
מספר:

10.4.85

9

אל : לשכת ראש הממשלה

מאת : א.אגרונ, ס/מנהל המחלקה לאורחים רשמיים

הנדון : ביקור המורשה גארי אקרמן - ארה"ב.

חבר בית הנבחרים האמריקאי גארי אקרמן יבקר בישראל במועדים 8-14/4/85. בהיותו חבר תת הועדה למז"ת בוועדת החוץ הוא מבקש להפגש עם ראש הממשלה. המועד המנוע : יום ג' 9/4/85 או יום ד' 10/4/85.

להלן פרטים על האורח :

אקרמן יהודי , נבחר לקונגרס בעקבות פטירתו של בן רוזנטל , הוא טייצג מחוז בחירה בניו-יורק עם אחוז יהודי ניכר.

מכהן בוועדת החוץ של הבית (תת ועדת מז"ת וזכריו האדם) זו הועדה שדנה בחוק סינוע החוץ ומאשרת אותו.

מאז כהונתו בקונגרס (1983) רקורד ההצבעה שלו מושלם וידידותו עמוקה.

בשנה האחרונה פעיל אקרמן בסוגיית הפאלשנים ביקר פעמיים באתיופיה ונפגש עם מנגיסטו נשה"ח האתיופי, בקונגרס נחשב לאחד המובילים בנושא זה.

נודה על אשורכם.

ב ב ר כ ה
א.אגרונ

ליוקראן מניחה
חמה על קטיבת
השקביה

SECRET

11.4.1985

096/מ

אל: ראה"מ

מאת: נמרוד

הנדון: עדכון ממקורות איפא"ק בנושאים מדיניים

1. תהליך השלום

- א. רייגן מעורב אישית בכל המהלכים.
- ב. השגריר ברבת עמון הוא היחיד בממשל המדבר באופטימיות על הסכמת חוסיין למו"מ ישיר בעתיד הקרוב. האחרים - ספקנים מאד.

2. שת"פ אסטרטגי

ממשלת ישראל מעכבת התקדמות. ממשלת ארה"ב מתוסכלת בנושאי ההצבה המוקדמת לאור חוסר הנכונות לזהות את ברה"מ כאויב.

3. משרדים

ממשלת ארה"ב צופה קשיים בכנסת.

נמרוד נרביק

אל: ראה"מ

מאת: נמרוד

הנדון: עדכון ממקורות איפא"ק בנושאי כלכלה

על סיוע חרום

1. מכתב שולץ נועד לזרז החלטת ממשלה בנושא 10 הנקודות.
2. סטן פישר אמר בקונגרס: הישראלים לא יעשו מאומה שכן בטוחים שיקבלו סיוע חרום ממילא.
3. בושינגטון ציפו שהממשלה תאשר את עשר הנקודות בישיבתה האחרונה. עתה הם מצפים לכך שהדבר יעלה ביום א' הקרוב.
4. סם לואיס מספר ששולץ מאבד סבלנותו בעניין זה. סם עצמו חושש שהצלחה בכחירות להסתדרות תתפרש כהצבעת אמון בגישה הנוכחית ולכן לא ייעשה דבר. לרעתו האמון בעסקות החבילה כפתרון ולא כפסק זמן המאפשר פתרון הוא הבעיה העיקרית.
5. חוק הסיוע ילך למליאת ועדה החוץ של בית הנבחרים בתוך שבועיים. אם עד אז לא יוכלו להצביע על התקדמות ממשית כאן בעניין עשר הנקודות צופים התנגדות רחבה לסיוע החרום. כשלוף בשלב זה יהווה איתות חמור מאד מבחינתנו.
6. הנהגת בית הנבחרים מאותתת כי תסיר את סיוע החרום מחוק הסיוע אם עד הדיון במליאת ביה"נ הממשל לא יהיה שבע רצון מהחלטותינו בנושא עשר הנקודות.

על יוזמת אינווי

להערכתם קידום היוזמה עתה יפריע למאמץ להביא לאישור סיוע החרום. הבעיה: עיתווי, לא עצם היוזמה (דני יגיע בשבוע הבא; ביחד עם אמנון אני יוזם תאום בנושא).

נמרוד / נוביק

אל: הסברה, מע"ח, לש' ססנב"ל, יועץ רוח"ס לתקשורת, מצב"א. לש' יג

ג'ע: מאת: פהנרה

מחוד: _____

שיווג בטחוני: _____

מחפיות: _____

מאריך חיד: 11/3/85 לש' יג

מס. מברק: 0235 מחוד: _____

New York Times
April 11, 1985

ESSAY | William Saure

Israel for Sale?

Handwritten notes:
לש' יג
מחוד

A strange anomaly can be detected in the reaction to Israel's request for emergency economic aid.

Some Arabists who usually resist aid to Israel or demand it be linked to equivalent money for Egypt are curiously muted or mechanical in their opposition this time. Conversely, some of Israel's staunchest supporters in and out of the U.S. Government are speaking out forcefully against providing the requested infusion of money until certain conditions are met.

What's going on? The reason for the role reversal has to do with the creation of national dependency, which is a dangerous mistake for any alliance. America is not "selling out" Israel; rather, it seems to be buying Israel.

The once-proud Israeli Government is selling its political independence for a permanent line of economic credit. "Americans must understand," writes the former Labor Party press secretary in The New York Times, "that their aid is an investment in the future of Israel's moderate political leaders. ... [Prime Minister Peres] and his Labor Party colleagues are also eager for Washington to play an active role in the peace process."

In other words, if we continue to finance the welfare state in Israel, the grateful "moderates" there will put into effect Washington's eventuated imposition of a settlement with the Arab world. That is why supporters of the Arab cause in Washington want to see Israel get its quick financial fix; that is why many of Israel's usual defenders here resist the temporary relief of a debilitating handout.

Secretary of State Shultz chose two

American economists known to be firm friends of Israel for advice on a response to Israel's financial crisis. The M.I.T. professor Stanley Fischer told Congress last week that Israel must first come up with an unambiguous plan to cut government spending that is ruining the country; if not, "the likelihood is strong that two years from now she will still be growing slowly, still fighting high inflation, and more than ever reliant on outside aid."

Dr. Herbert Stein, a strong voice for Israel in the Nixon-Ford Administrations, said that the announcement of such a plan would not be enough: "Steps for assuring execution of the program should be taken, and milestones designated for measuring performance."

The economists are right: Israeli budgets have long been made to be busted, and now — to bring discipline to Knesset chaos — the flow of economic aid should be tied strictly to a demonstration of results.

Is that requirement demeaning for a sovereign nation, a proven democratic ally? You bet it is — but not as demeaning as the failure of the "Government of National Unity" to fire bureaucrats, to abolish indexation, to cut out subsidies, and to peg its currency to something more stable than a printing press.

Instead, to postpone the day of reckoning, the craven coalition of right-wingers who caused the crisis and left-wingers fearful of dealing with the crisis has chosen the least painful and most damaging approach: more statism in the form of wage and price controls.

The Prime Minister knows what has to be done — the solution is no secret in Washington or Jerusalem — but Mr.

U.S. aid creates a dependency

Peres does not want to be blamed for unemployment and real austerity. He likes the rising popularity that irresponsibility has brought, and his partisans pass the word that his seeming lassitude is to avert a rebellion in the labor union elections coming up next month. That's a feeble excuse for paralysis in the face of crisis.

Israelis must face the realities to which their present leaders seem blind:

Internally, political freedom is inseparable from economic freedom. The welfare state ultimately cripples a nation's ability to compete and to grow, and that outmoded socialist philosophy — now worsened by wage and price controls — is the truck-bomb parked outside the nation's treasury.

Externally, diplomatic independence is inseparable from economic independence. Israel's enemies sense that weakness in one begets weakness in the other: when Peres pays the piper, Peres calls the tune.

Israel's independence should never be for sale. Until some economic Elijah appears to magnify the still small voice demanding sacrifice, this message must come from her friends abroad: No transfusion should begin here until the hemorrhage is stopped there.

מאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל החלקה: _____ תחילה: _____

Handwritten notes at bottom:
מחוד: _____
שיווג בטחוני: _____
מחפיות: _____
מאריך חיד: _____
מס. מברק: _____

3
1
97
סינון בטחוני:
רחיצות:
מאריך ח"ח: 11/300
0236
פס. מברק: }
לש' יבג
רוסינגטון
דאמ: פתוחות

אל: הסברה, סמ"ח, לש' סמנכ"ל, יועץ רוח"ם לתקשורת, מבס"א.
לש' יבג
רוסינגטון
דאמ: פתוחות

62-11

News Summary April 11, 1985

Columns

WSJ-Cockburn "Israel's War Against Foreign Journalists" Israel's distaste for news coverage for its activities in southern Lebanon have already been made unpleasantly clear. On March 11 Israeli tanks rolled into Zrariyah in a raid that left 35 women and children dead. Survivors said that they were told by Israeli soldiers if foreign journalists or TV crews were allowed to survey the wreckage, the soldiers would return and raze every home in the village. On March 21 came the deaths of the CBS crew members. It is hard to see how CBS VP Ernst Leiser could have his arm-twisted by the Israelis into changing CBS's view of what occurred. The CBS team was in territory not occupied by Israel and were not defying any orders. Israeli authorities say that at a distance of 1000 meters it is hard to tell the difference between a camera and a grenade launcher. But the Israeli tanks are equipped with 8X magnification. Anyway, the absolute distance for a grenade to hit by rocket propelled action is 500 meters and the tank was at least 1000 meters away. But other foreign journalists are being more forthright. The next day, Julie Flint, an English reporter, saw a 67 year old deaf man shot, a 70 year old man shot and a teen with an axe slashed across his face, after the Israelis raided Humin Tahta. Public support for a US move in the region is there. 55% of Americans believe that peace in the region will only come when the Palestinians have a state of their own. Maybe now, with reporting becoming under assault, will the US distance itself from all Israeli objectives and instead be an honest broker.

NYT-Safire-"Israel for Sale?" A strange anomaly can be detected in the reaction to Israel's request for emergency economic aid. Arabists remain mute and some of Israel's staunchest supporters are speaking forcefully against it. The reason has to do with the creation of a national dependency. American is not "selling out" Israel, it seems to be buying Israel. The once-proud Israeli Gov't is selling its political independence for a permanent line of economic credit. It is widely believed that if Washington helps, the grateful "moderates" of the Israeli Gov't will help put into effect US policies. US economists are right about what will really help Israel. But the National Unity Gov't has yet to fire bureaucrats, abolish indexation, cut subsidies and peg its currency to something stable. Peres knows what has to be done but he doesn't want to be blamed for unemployment and austerity. He likes the rising popularity and responsibility that it has brought. Israel's enemies realize; when Papa pays the piper, Papa calls the tunes. Israel's independence should never be for sale. (C. S. S.)

מאריך: _____ השולח: _____ אישור סגן מחלקת: _____ חתימה: _____

3 2
דפים

אל:

סיווג בטחוני:

דחיות:

97:

02 | 0236
מאריך ח"ח: מס. מברק: תאריך

דאק:

Buffalo-4/4-Anderson "Poor-mouthing Pays Off for Mubarak" Mubarak, an expert at the game for poor-mouthing, came to Washington and did ok. He left town with about \$500 million, which isn't had in the international begging league. The Egyptians lied to the US when they told the us how much their oil revenues declined.

Press Reports

Prominent Black Group Raps US on Aid to Israel

Amsterdam News-4/13-Browne-The National Conference of Black Lawyers declared that while hunger and homelessness plague the Harlems of America, the State of Israel continues to recieve over \$10 million a day in US aid. NCBL also linked the Mideast crisis to the deteriorating standard of living for Afro-Americans. The group called for the immediate withdrawal of Israel from all occupied territories. A high level delegation from the Conference recently returned from a trip to Israel. The delegation will soon produce a book focusing on the deprivation of human rights of Palestinians in the occupied territories. "Thousands of books are banned...newspapers are censored almost daily. Right to counsel has been eviserated. Tourture is commonplace, and confiscation of Arab lands is frequent," said Dr. Gerald Hore, NCBL chief spokesman.

Hussein and Arafat Hold Talks

NYT-AV-Hussein and Arafat met in Amman to discuss their joint peace proposal and the upsurge of violence in southern Lebanon.

Moslems Boycott Lebanon Cabinet

NYT-Hijazi-Moslem participation in the Lebanese Cabinet was in effect suspended when Karami and a colleague announced that they would not attend any Cabinet meeting until the crisis in Sidon was resolved. The other Moslems in the Cabinet, Terri and Jumblatt have already boycotted. The Cabinet will now not be able to meet, paralyzing Gov't business and deepening the already complex crisis. Fighting in the south has increased.

US-Oman

WSJ-Seib-(Oman) The US has quietly spent \$300 million upgrading military installations scattered around Oman. Oman sits at one of the world's most important intersections. Oman has become the US

מאריך: _____ השולח: _____ אישור סנהל המחלקה: _____ תאריך: _____

3 3
דפים סה"כ

:אל

סיווג בטחוני:

:ג

דחיות:

:חכ

02 | 0236 } תאריך ח"ח: מס. מברק

cornerstone for its strategy of protecting the Persian Gulf. Omani facilities provide valuable information to the US Navy. Both the US and Oman are delighted with the US construction program because a large US presence has not been created that would bristle the Arabs. Even if the US never uses the Omani facilities, they have vastly improved the military capabilities of Oman. Their troops are small but well trained.

Sudan

NYT-Kamm-Qadaffi said that Reagan's "nose will be cut" if he interferes in Sudan. Despite the fact that Sudan's new leadership has nothing to do with Libya, Qadaffi continues to take credit for the coup. Qadaffi held a press conference and also discussed other issues. He defended programs that have been broadcast to Tunisia and Morocco in recent weeks inciting people there to kill their Jewish minorities. He believes the Jews should be killed because for the deaths caused by Israel in Lebanon.

NYT-Schumacher-Sudan's new leader said he was negotiating with civilian opposition groups to form a Cabinet. He also has sent an envoy to negotiate with guerrillas in the south. It appears that the General does want to return the country to civilian rule. He also said he wanted to maintain good relations with the US.

Study Sees Rise in Demand for Oil

WSJ-Ibrahim-Lower prices and renewed economic growth will push the world toward greater dependence on energy from OPEC by the end of the century, according to a study by Conoco.

Kuwait

WSJ-Kuwait may reverse its policy of rescuing financial companies that are in difficulty, according to bankers in London and the Persian Gulf. The switch is said to be due to troubles caused by the oil price slump.

Mengele in Paraguay

DN-UPI-Simon Wiesenthal said he is convinced that Mengele is living in Paraguay despite denials from that country's leader.

ITONUT

תאריך: 4-85 והשולח: [חתימה] איסור מנהל המחלקה: חתימה:

2-17 מיליון תפוזים סגור מיליון סגור מיליון סגור
סני

דף... 2... דפים

טווח מסחובי... 2022...

דאטום... 2022...

מס' רשמי 11.1500. אמריל 85

259

אל:

המסד

אל: מוז"ים, מצפ"א
דע: הנציגות - אנקרה

מסיחת היכרות עם ווילאם רום ROPE - מנהל האגף הדרום אירופאי
במסמ"ד (תורכיה יוון, קפריסין) ב' 11.

1. רופ בדעה שההיבט התורכי של ביקור אוזאל בהחלט חיובי, וגם אם אוזאל לא חוזר עם סל קניות הרי הוא יצא עם הרגשה ברורה של הבנה יותר טובה לתורכיה ובעיותיה והבטחה להעמיק שיתוף בפעולה בין שתי המדינות.

2. בנושא הסיוע הכלכלי הממשל הבהיר שלא יוכל לחקציב טכומים נוספים לתורכיה גם של קיצוץ חתקציב, עמדה חקונגרס החלוח בין הסיוע לתורכיה ליוון וכד', מעבר ל-1 ביליון דולר וכן 150 מיליון דולר ב- ESF.
(תורכיה עומדת במקום השלישי של הסיוע לאחר ישראל ומצרים), לעומת זאת האמריקאים מוכנים לדון על JOINT VENTURES שרובם יועשו ע"י

חברות פרטיות כאן, וכן בתחום הצבאי על בסיס השילוב בין טכנולוגיה אמריקאית לכה אדם תורכי זול.

3. לעומת זאת אוזאל, למרות חופעתו המוצלחת בגבעה שארגנה לו גיויס קטאר לא הצליח לרכוש לבנות רבים ולגייסם כלובי תורכי, נושא זכויות האדם ובעיקר היחס לארמנים (בהחקרב יום הזכרון לטבח) עומד בקיר חייץ בן תורכיה לקונגרס. בהקשר זה רופ סיפר שהתורכים שכרו חברה אמריקאית ידועה ליחסי ציבור בשם GRAIN האמורה לגייס עבורם לובי תורכי כאן, אך על פי טיב ותיקף פעולותיה עד כה רופ משיל טפע ביכולתה לעמוד במשימה.

4. יוון. לקראת ביקור אוזאל הגביר חלובי היווני מעילותו כאן. הממונה היווני ביקש ממנו אישור על פגישת חסגריר רוזן עם שה"ח התורכי על פי מה שהתפרסם בעתונות הישראלית. [בחקשר זה רופ אמר שהוא במבוכה שכן מהצד האמריקאי הוטל איפול ואי החיחסות למסגט). רופ מעיר שהיוונים היו שמחים לו הממשל היה מגדיל

259

2.92... 2.91... 2.90... 2.89... 2.88... 2.87... 2.86... 2.85... 2.84... 2.83... 2.82... 2.81... 2.80... 2.79... 2.78... 2.77... 2.76... 2.75... 2.74... 2.73... 2.72... 2.71... 2.70... 2.69... 2.68... 2.67... 2.66... 2.65... 2.64... 2.63... 2.62... 2.61... 2.60... 2.59... 2.58... 2.57... 2.56... 2.55... 2.54... 2.53... 2.52... 2.51... 2.50... 2.49... 2.48... 2.47... 2.46... 2.45... 2.44... 2.43... 2.42... 2.41... 2.40... 2.39... 2.38... 2.37... 2.36... 2.35... 2.34... 2.33... 2.32... 2.31... 2.30... 2.29... 2.28... 2.27... 2.26... 2.25... 2.24... 2.23... 2.22... 2.21... 2.20... 2.19... 2.18... 2.17... 2.16... 2.15... 2.14... 2.13... 2.12... 2.11... 2.10... 2.09... 2.08... 2.07... 2.06... 2.05... 2.04... 2.03... 2.02... 2.01... 2.00... 1.99... 1.98... 1.97... 1.96... 1.95... 1.94... 1.93... 1.92... 1.91... 1.90... 1.89... 1.88... 1.87... 1.86... 1.85... 1.84... 1.83... 1.82... 1.81... 1.80... 1.79... 1.78... 1.77... 1.76... 1.75... 1.74... 1.73... 1.72... 1.71... 1.70... 1.69... 1.68... 1.67... 1.66... 1.65... 1.64... 1.63... 1.62... 1.61... 1.60... 1.59... 1.58... 1.57... 1.56... 1.55... 1.54... 1.53... 1.52... 1.51... 1.50... 1.49... 1.48... 1.47... 1.46... 1.45... 1.44... 1.43... 1.42... 1.41... 1.40... 1.39... 1.38... 1.37... 1.36... 1.35... 1.34... 1.33... 1.32... 1.31... 1.30... 1.29... 1.28... 1.27... 1.26... 1.25... 1.24... 1.23... 1.22... 1.21... 1.20... 1.19... 1.18... 1.17... 1.16... 1.15... 1.14... 1.13... 1.12... 1.11... 1.10... 1.09... 1.08... 1.07... 1.06... 1.05... 1.04... 1.03... 1.02... 1.01... 1.00... 0.99... 0.98... 0.97... 0.96... 0.95... 0.94... 0.93... 0.92... 0.91... 0.90... 0.89... 0.88... 0.87... 0.86... 0.85... 0.84... 0.83... 0.82... 0.81... 0.80... 0.79... 0.78... 0.77... 0.76... 0.75... 0.74... 0.73... 0.72... 0.71... 0.70... 0.69... 0.68... 0.67... 0.66... 0.65... 0.64... 0.63... 0.62... 0.61... 0.60... 0.59... 0.58... 0.57... 0.56... 0.55... 0.54... 0.53... 0.52... 0.51... 0.50... 0.49... 0.48... 0.47... 0.46... 0.45... 0.44... 0.43... 0.42... 0.41... 0.40... 0.39... 0.38... 0.37... 0.36... 0.35... 0.34... 0.33... 0.32... 0.31... 0.30... 0.29... 0.28... 0.27... 0.26... 0.25... 0.24... 0.23... 0.22... 0.21... 0.20... 0.19... 0.18... 0.17... 0.16... 0.15... 0.14... 0.13... 0.12... 0.11... 0.10... 0.09... 0.08... 0.07... 0.06... 0.05... 0.04... 0.03... 0.02... 0.01... 0.00

מל:

הסיוע לתורכיה שכן חלקם לא היה נגרע בכך על בסיס היחס המספרי של 7:10 בסיוע לשתי המדינות. רופ גלה שהסגריר אלקאדזי עמד מאחורי הרעיון של אוזאל לבקר באחונה, כשם שחבר את נאומי רה"מ בהופעותיו כאן.

5. ישראל. רופ מציין כי בשיחה עם המזכיר בה נכח, האחרון העלה את נושא היחסים עמנו. שולץ ציין לטובה את העובדה שתורכיה מקיימת יחסים דיפלומטיים עם ישראל אך הדגיש שהיה מועיל לכל הצדדים כולל לארמיה לו אנקרה היתה מעלה את פרק היחסים. כאן אמר שה"ח התורכי שארצו נתונה בלחץ כבד מצד הערבים להוריד הדג. אין ועידה או פורום בהם נוטלים הערבים חלק שבה הנושא לא מועלה. רופ מעיר שראוי שנתייחס לטיעון זה ברצינות ושידוע לו שאכן כך פני הדברים. לדוגמא ציין את נושא יחסי תורכיה - לוב. הסיוע הלובי לתורכיה כולל מתן ערבויות להלוואות, חוזי בניה והכנסות הפועלים התורכים בלוב מגיע לביליון דולר בשנה. אגב כך גילה (שלא לייחוס) שתורכיה משמשת צינור להעברת מטרים בין וושינגטון לטריפולי. תוכן המטרים הוא שכל פניה לובית לדיאלוג כלשהו נענית בכך שעל קדאפי לחזור בו מסדרו. בהמשך גישה אוזאל - שולץ, ציין המזכיר העיני סיפור ביחסים עם ישראל, תורכיה תוכל למלא תפקיד מרכזי יותר במזה"ח. רופ מעיר שנקודה זו "חוליקה" את המטלחה התורכית. מצידי אמרת שבנוסף ליחסים הפורמליים קיימת גם בעיה היום יום, כגון שי"ם כלכלי, ביקורים וכדו ובייחוד אי התרמת חברות ישראליות. רופ אמר שעל נושא זה חנא עומד לדבר עם הציר התורכי כאן KRAHAN ולבדוק נושא מניעת השתתפותנו ביריד איזמיר.

6. לסיכום רופ אמר שיש להתייחס לפגישה הסגריר הלפני גלו כחידוש. הוא מציע שהנושא של יחסי יום יום יועלה בהזדמנויות של פגישה הסגריר רוזן עם עמיתו התורכי כאן. נוסף לכך הוא מציע לחשוב כיצד ישראל יכולה לעזור לשמר את מעמדה של תורכיה בגבעה, כדי לצמצם את היקף הנזק שגורם הלובי היורני. *מחברים א.מ.מ.ג.*

אלי אבידן
ל.ל.

לה רה"ח *Lernin Lern* מלכ"ו קי"ב *מלכ"ו קי"ב* א.מ.מ.ג.
רוזן *רוזן*
6 3111 3111 4

2018 2018

2018 2018

2018 2018

2018 2018

2018 2018

2018 2018

אל:

958

4. האפטרורם מציע לשים לב לניגוד בין שני נאומי חומייני ב- 21.3 ו-4.4, הראשון, לרגל חג "הנזרוז" היה ברוח פייסנית, לא הזכיר הפלת צדאם חוסיין והדגיש שיש לקחת בחשבון האפשרות שלא כל מטרות המחפכה יושגו במלחמה, והעיקר שיש לדבוק בהם לעמיד הרחוק. בנאום השני חומייני כבר חזר על מיטב הרטוריקה והלכשיקון המהפכני. האפטרורם מעיר שיש חילוקי דעות בין המומחים, כולל במחמ"ד כפי שטמע, באשר לסיבת השוני שבנאומים, בצד אלו הטוענים שאין שינוי בסיסי בקו האיראני קיימים כאלה והוא ביניהם הטוענים שנאומו של חומייני אינו מקרי, ויש לראותו "כמעין צוואה" ליורשיו גם אם עדיין לא הוכחות מוצקות למגמה זו, ויש לבחון אותה לאורך תקופה ממושכת יותר כגון 6 חודשים. בהקשר זה השבדי ¹⁰⁵⁸ שזמן מה לפני שחרור בני הערובה האמריקאים חומייני נשא נאום ברוח דומה שבדיעבד היתה בבחינת סנונית שביטרה שחרורם.

5. שליחות מזכ"ל האו"ם. האפטרורם מסביר ע"פ המידע שבידו שהשליחות בתחלטה המזכ"ל לקיים ביקוריו בטהראן ובבגדאד ארע בקטר (6.4) לאחר שהמטרציות הפעילו עליו לחצים בנידון ולאחר שהממונה האיראני שם בפגש עמו והבטיח שהאיראנים מוכנים לדבר על "כל נושא המלחמה" ולא רק על צעדי ביניים כגון אי פגיעות באזרחים. בדיעבד מסתבר שהאיראנים לא עמדו בדיבורם ובשיחות עם דה קוויאר בטהראן הציגו קו נוקשה למי שעה אין לו תידע מה היתה בשיחות בבגדאד. האפטרורם לא פוסל האפשרות שהאיראנים עשוי בסופו של דבר להתייחס ביתר חיוב לעמדה האיראנית של יישוב הנושא ע"י צעדי ביניים, גם על רקע הביקורת על השימוש שעיראק עושה בגז. האפטרורם מבטיח לעדכן אותי בחומר שיגיע מעמיתיו במשלחה לאו"ם.

6. התעניין בענין לבנון, יוניפי"ל, תהליך השלום וכד'. *מן אמת*

אלי אבידן

10.10

3 1411 1 3 12 4 3 6
 סה היה שמה סה סה סה סה סה
 סה סה סה סה סה סה
 1 1 1 1 1 1

2 1 2 8 2 2 7 8

דעם...מאז...ד...97

דעם...מאז...ד...97

דעם...מאז...ד...97

דעם...מאז...ד...97

דעם...מאז...ד...97

ניו-יורק

בטחון

המשרד

63

221

256

אל: הסברה, מע"ת, מצפ"א, ממנכ"ל, יגר, לשי רזה"מ, דובר צה"ל. דע: ניו-יורק.
רמ"ח, קטי"ח

NEWS SUMMARY THURSDAY APRIL 11, 1985

COLUMNS

WEITZMAN - MUBARACK TALKS COULD BREAK THE IMPASSE

C. WILKIE BOSTON GLOBE The invitation to Ezer Weizman, an Israeli Minister, to come to Cairo next week for talks with the President of Egypt, is an interesting development in the search for improved relations between the two countries. While Weizman will be in no position to negotiate on behalf of Israel while he is in Cairo. One official here (Jerusalem) said there was no objection to his trip "We'll be interested to hear from the Egyptians what they want to discuss with him".

THE PRESS REPORTS

LEBANESE PREMIER TO BOYCOTT CABINET

N. BOUSTANY WASH POST Lebanese Prime Minister Rashid Karami said today that he will boycott sessions of his national unity cabinet until decisions were carried out to put an end to the fighting in Sidon.

HUSSEIN, ARAFAT DISCUSS JOINT PEACE PROPOSAL

(AP) WASH POST King Hussein and PLO leader Arafat met at the Royal palace, and an Arafat aid said they discussed their joint peace proposal and the upsurge in violence in southern Lebanon.

BONN RECALLS ENVOY FROM LIBYA

W. DROZDIK WASH POST The murder of a Libyan dissident in Bonn has underscored the helplessness of European governments in coping with an apparent assassination campaign on their soil against exiles opponents of Col. Quaddafi's rule.

'SUDAN IS OURS' BOASTS LIBYAN LEADER QUADDAFI

(UPI) WASH POST Libyan leader declared today that "Sudan is ours" and warned President Reagan not to interfere there or "his nose will be cut".

2 7 2 2 2 2 2 2
5 9 7 .. 2 .. 7 7
..... 1 1 1 1 1 1 1 1
..... 2 2 2 2
..... 3 3 3 3
..... 4 4 4 4

256 - א' 178
291 - ב'
63 - ג'

NEWSMEN AS MOVING TARGETS

S. MULLIN WASH TIMES The killing of two journalists working for CBS in Lebanon has sparked an international incident - not between two governments, but between one government and one television network. This has raised the question: what is the responsibility of a government like Israel for the safety of journalists when it is attempting to control a patch of hostile territory ?.

CANADA SEEKING NEWS OF NAZI WAR CRIMINALS

J. MORRISON WASH TIMES A special government commission opened hearings yesterday to find out whether Nazi war criminals are living in Canada.

PRIVATE SECTOR CALLED KEY TO SAUDI SUCCESS

R. HALLOW WASH TIMES Some 700 US business firms have a presence in Saudi Arabia who welcomes private business because it encourages private competition with the least possible meddling by government.

MANY EX-NAZIS NOW LIVE IN US CANADA

INTERVIEW WITH SIMON WIESENTAL IN THE WASH TIMES There are many thousands of Nazi war criminals still around, the Central Prosecutor's office in Germany is occupied with about 3,000 cases. 1817 non German SS officers who are known to survive the war are believed to be in the U.S.

SYRIA MUZZLES AN EASTER TRADITION TO PREVENT STRIFE

PHIL INQ T. MASLAND Syrian government security officials forbade an easter parade from passing through public streets in Damascus this year for the first time in memory. The reason illustrate the delicate balancing act Syria is undertaking in trying to maintain a secular society in a land prone to deep religious fervor.

הגלגל -

הגלגל והעולם - 1-2
מגזין 2-3

מס' 245
מס' 0930
מס' 11
מס' 1044
מס' 2
מס' 1
מס' 1044
מס' 245

מצפ"א. ממ"ד.

הלובי הערבי בקונגרס.

1. שגמזרים כאן ביטלה את ההזמנה לעוזרי הקונגרס לבוא ולבקר במצרים עקב הענות דלה. אם זאת, תחודש ההזמנה במועד מאוחר יותר ותימסר זמן ניכר מראש בכדי לאפשר החכנות הדרושות.
2. מנהל משרדו של סנטור לוגאר פנה אל מנהלי משרדי הסנטורים וביקשם לבוא לפגישה עם קבוצת אנשי עסקים מסעודיה. הפגישה בוויסינגטון תוכננה ל-10-12/4.
3. לא זכור לי מקרה דומה בו היו"ר הקודם של ועדת החוץ של הסנט (פרטי) נתן חסות לארוע פרו-סעודי כה בולט. מצ"ב העתק הפניה של עוזרו הראשי של לוגאר.
4. איס הארגון NAAA טען אתמול בשיחה פרטית עם ג'ונטן קסלר מאיפאייק כי הארגון שלו רואה בארגון הנסיעות לירדן (בחסות המועצה הירדנית ליחסי חוץ) היעד העיקרי השנה. ארגון NAAA יקיים הועידה השנתית שלו בחודש הבא ופועל להבטיח שירוש העצר, חסן, יהיה הנואם העיקרי. בין האירועים האחרים מתכננים Fund raiser בחשתתפות אמני צמרה. כל החכנסות ימסרו לקרן שיקום פסל החרות בניו-יורק.

קני-סל
(11)

ע"מ רמז גלגל אצלו האיס 5
מס' 11
מס' 1044
מס' 245

RICHARD G. LUGAR

MEMBER

500 SENATE OFFICE BUILDING
WASHINGTON, D.C. 20510
202-224-4814

$\frac{2}{2}$ 245

COMMITTEE

FOREIGN RELATIONS

AGRICULTURE, NUTRITION AND FORESTRY

SELECT COMMITTEE ON INTELLIGENCE

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

March 28, 1985

Dear Administrative Assistant:

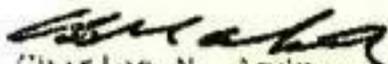
I am writing in regard to the upcoming visit of the Saudi Arabian Business Mission to the United States which will be touring the country April 10-21. The United States enjoyed a trade surplus with Saudi Arabia of more than \$2 billion in 1984, and this delegation of 40 key businessmen and government leaders wants to expand our trade relations with their country. Co-sponsored by the Council of Saudi Chambers of Commerce and Industry and the U.S. Chamber of Commerce, it is the first mission to visit the United States sponsored solely by the private sector.

The mission will begin in Washington, April 10-12, and then visit Los Angeles April 13-16, Indianapolis April 16-18, and finally Boston April 18-20. A conference will be held in each city to provide businessmen from each region the opportunity to meet directly with members of the Mission to explore trade and investment opportunities. I think that you will find it useful and informative to meet with members of the Mission while they are here so we have reserved SD419, the Senate Foreign Relations Committee hearing room on April 11 from 10:15 to 11:30 for an informal roundtable discussion with them. Since many of our states have commercial, political and economic interests with Saudi Arabia, it is a good opportunity to talk with a group which represents a cross-section of the Saudi government and private sector.

Please call Lesley Nelson at 224-7435 to RSVP for the discussion.

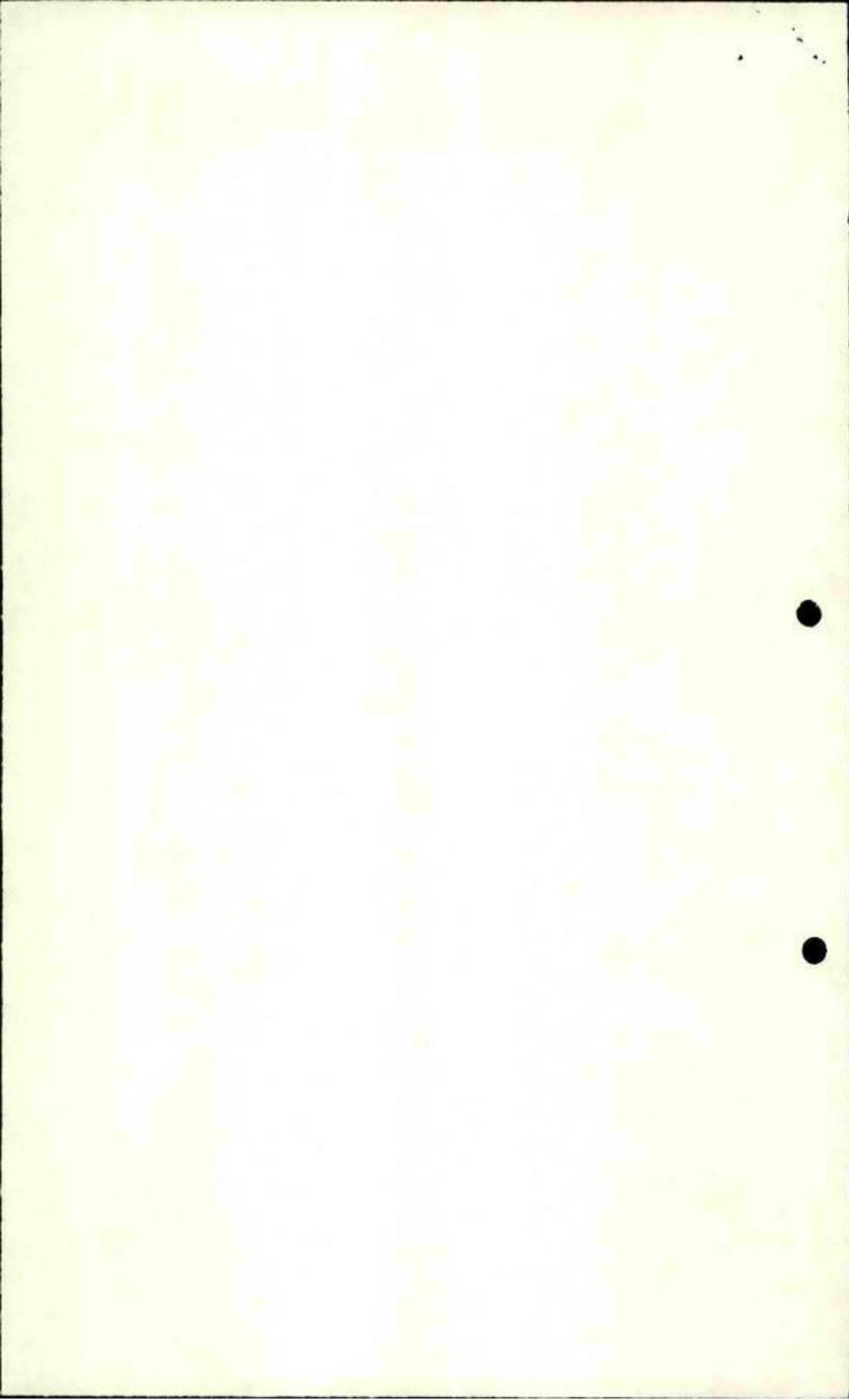
Sincerely,

KN

Charles N. Andrew
Administrative Assistant to
Senator Richard G. Lugar

CNA:ln

דף מס' 11

ממנכ"ל: מצפ"א.

סיוע קונגרס

מתוך שיחה עם אד פוקס, סגן עוזר מזכיר המדינה לענייני קונגרס.

1. הממשל מודע לנחישותו של דנטה פאסטל, יו"ר ועדת החוץ, לפנות כבר בשבוע הבא לrules committee מתוך מגמה לורז את הדיון במליאת הבית לגבי חוק סיוע החוץ. פאסטל מתכוון להביא החוק לדיון בשבוע המתחיל ב-22.4. עמדת הממשל היא שהחוק בצורתו הנוכחית אינו טוב משום ש:

א. ועדת החוץ לא אישרה סכומים מספיקים עבור אמר"ז, תורכיה ופיליפינים.

ב. העמים על החקיקה תנאים מגבילים למכביר.

על אף מאמציו של שולץ לאותת לפאסטל מהם הקווים האדומים של הממשל לא התחשב האחרון בכך. (ראה נוסח מכתבו אל יו"ר ועדת החוץ שהוברק בשעתו על ידי).

2. הממשל מוכן להכנס לתרגיל המסובך של לובינג ו"טיבוב ידיים" רק אם חוק הסיוע מספיק מושך מבחינתו. בהעדר כוח משיכה כזה רבים בממשל ממקפקים בצורך לבזבז חוץ פוליטי בכדי להעביר חוק הרשאה. אותם הגורמים בממשל סבורים שאפשר להסתפק בהחלטה המסך בלבד. על אף פקפוקים אלה, יפעלו הלוביסטים של מחמ"ד בעד תמיכה בחוק התרשאה כשייעשה מאמץ לחקן הפגמים הרציניים של החוק ע"י תיקונים במליאה.

3. מבין הסעיפים הנוגעים למזה"ח ציין פוקס את תיקון סמ"ח (נשק לירדן) כגורם בעייתי ביותר. טרם סוכמה האסטרטגיה של הממשל אולם ברור שהתיקון לא יוכל להשאר בצורתו הנוכחית. הנוסח הלא מחייב של אשתקד (sense of congress) עדיף על פני הנוסח של השנה. הממשל היה מעדיף להגיע להסכם ג'נטלמני עם סמ"ח ותומכיו שיסירו תיקון זה כמכשול. אם לא, מבקש הממשל, תוך השענות על הסנט, להסיר סעיף זה ב-conference.

4. הממשל אינו נלהב מ-supplemental לישראל והיה מעדיף לו הועדה היתה ממתינה במקצת לצעדים נוספים בישראל. עם זאת, אין ה-Bill Killer Supplemental בבחינת

5. בנפרד על תיקון אינויית.

קני-טל (11.11)

להיה רהג גולד (11.11) 10232 11.11.11 11.11.11 11.11.11

